

Revista ECONOMICA

CONSILIUL SUPREM AL DEZVOLTĂRII ECONOMICE ȘI SOCIALE — INSTITUTUL CENTRAL DE CERCETARI ECONOMICE

**CONGRESUL
XII
AL P.C.R.
EVENIMENT ISTORIC
CU
PROFUNDE SEMNIFICAȚII
ÎN VIAȚA ÎNTREGULUI
POPOR**

In aceste zile de puternică efervescentă politică, premergătoare Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român, poporul nostru, toți fiii patriei, fără deosebire de naționalitate, își manifestă adeziunea deplină, atașamentul neclintit față de politica internă și externă a partidului, recunoștința și dragostea fierbinte față de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, exponentul strălucit al năzuințelor celor mai nobile ale întregii națiuni. Într-o deplină și impresionantă unanimitate, într-un singur gând și cuget, partidul, întregul popor au hotărât să susțină propunerea ca tovarășul Nicolae Ceaușescu, care și-a închinat întreaga activitate revoluționară împlinirii idealurilor de libertate, independență și suveranitate ale poporului român, înfloririi patriei socialiste, să fie reinvestit în funcția supremă de secretar general al partidului. În această alegere, dorită cu ardoare de toți comuniștii, de toți cetățenii României socialiste, o întreagă națiune își pune nădejdea unor și mai mărețe împliniri în viitor, vede garanția supremă a realizării Programului Partidului Comunist Român, a întăririi independenței și prosperității țării, a mersului ei victorios spre comunism.

**ȘI ÎN DEPLINĂ UNANIMITATE,
PARTIDUL ȘI POPORUL
SUSȚIN PROPUNEREA REALEGERII
TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU
ÎN ÎNALTA FUNCȚIE
DE SECRETAR GENERAL
AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN**

EVENIMENT ISTORIC CU PROFUNDE SEMNIFICAȚII ÎN VIAȚA ÎNTREGULUI POPOR

EVENIMENT de o deosebită însemnătate istorică în viața partidului, precum și a întregii noastre națiuni, cel de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român deschide o nouă perioadă, de largi și strălucite perspective în înfăptuirea vastei opere de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism pe pământul României, perspective întemeiate trainic pe succesele istorice dobândite până acum.

„Îndeplinind cu succes Programul partidului de dezvoltare economico-socială a patriei, sublinia secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvântarea rostită la Adunarea festivă consacrată celei de a XXXV-a aniversări a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și anti-imperialistă din țara noastră, **poporul român își aduce contribuția la victoria forțelor socialismului, la cauza prieteniei și colaborării între toate națiunile lumii, la pacea și progresul internațional. Mărețele realizări obținute în toate domeniile în anii construcției socialiste, politica de pace și înțelegere, de contacte și cooperare activă cu toate statele lumii, au făcut ca România să se bucure de un binemeritat prestigiu pe plan mondial, de stima și prețuirea tuturor popoarelor, să aibă prieteni pe toate meridianele**“. Aceste succese istorice, indisolubil legate de conducerea de către Partidul Comunist Român a întregii opere de edificare a socialismului pe pământul patriei noastre, constituie o vie ilustrare a justeții politicii sale științifice, a capacității și forței sale mobilizatoare de a uni elanul, hărnicia și abnegația în muncă a clasei noastre muncitoare, țărânimii și intelectualității, a tuturor cetățenilor patriei, fără deosebire de naționalitate.

Tocmai de aceea, rolul conducător al partidului, accentuarea lui, au un caracter logic și legitim. El se manifestă în chip atotcuprinzător; practic nu există domeniu, începând cu activitatea economică și terminând cu sfera politico-educativă, în care prezența partidului, cuvântul său înaripat, spiritul revoluționar de inițiativă și de decizie pe care-l emană să nu exercite o înfrumusețare determinantă în direcția progresului neîntrerupt.

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN se prezintă la cel de-al XII-lea Congres al său mai puternic decât oricând, reunind în rândurile sale peste 2.900.000 membri, dintre cei mai valoroși și înaintați oameni ai muncii din toate domeniile vieții economico-sociale, în care muncitorii și țărâni reprezentă marea majoritate, demonstrându-și înalta capacitate de a conduce destinele întregului popor, istorica operă de zidire a celei mai mărețe orânduiri din lume — orînduirea comunistă.

Conferințele de dare de seamă și de alegeri ale organizațiilor județene și a municipiului București ale partidului, premergătoare Congresului, au analizat cu profund spirit critic și autocritic activitatea desfășurată până acum și cu înaltă răspundere comunistă, au dezbătut și au aprobat proiectele documentelor Congresului al XII-lea. Comuniștii, și prin ei întregul nostru popor, au dat cea mai înaltă apreciere muncii neobosite a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, activitate pusă în slujba binelui poporului său, a independenței și bunăstării patriei, a păcii și înțelegerii între popoare, contribuției sale directe, de o inestimabilă valoare, la elaborarea

documentelor Congresului în care este prefigurată cu deosebită claritate viitorul luminos al României socialiste. În atmosfera de efervescentă revoluționară caracteristică marilor evenimente, conferințele au reafirmat voința nestrămutată a întregului partid, a întregii noastre națiuni ca tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit și mai respectat fiu al poporului nostru să fie reales, la cel de al XII-lea Congres, în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român. „**Unanimitatea și entuziasmul cu care comuniștii din Capitală, într-un gând și un cuget cu întregul nostru partid și popor, sînt hotărîți să susțină propunerea ca tovarășul Nicolae Ceaușescu să fie re-investit în această funcție supremă, afirmă, cu deosebită vigoare, coeziunea indestructibilă, unitatea în voință și faptă a întregii națiuni în jurul partidului, al secretarului său general, care, prin întreaga sa activitate clocotitoare, de revoluționar cutezător, dedicată încă din fragedă tinerețe împlinirii idealurilor de libertate, independență și suveranitate ale poporului, înfloririi patriei noastre socialiste, a marcat în hronicele de aur al istoriei României perioada inaugurată de Congresul al IX-lea drept cea mai fertilă și bogată în realizări din multimilenara istorie a patriei noastre**“ — se spune în Hotărîrea Conferinței municipale de partid București privind susținerea propunerii ca tovarășul Nicolae Ceaușescu să fie reales secretar general al partidului.

Amploarea și complexitatea sarcinilor ce-i revin partidului comunist în calitatea sa de forță politică conducătoare, presupune ca odată cu procesul de perfecționare a societății, partidul însuși să se dezvolte și să se perfecționeze ca organism a cărui maturitate și capacitate de acțiune trebuie să crească continuu. Promotor al concepției și practicii înnoirii diferitelor structuri ale societății atunci când acestea nu mai corespund condițiilor noi, partidul își perfecționează el însuși activitatea, formele și metodele de lucru. Una din direcțiile principale ale acestui proces, conceput de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, o constituie aplicarea consecventă a principiului conducerii și muncii colective, dezvoltarea continuă a democrației interne de partid. Însăși întărirea continuă a partidului cere să nu se admită, sub nici o formă, încălcarea sau știrbirea principiului muncii și al conducerii colective, să se promoveze cu tot mai multă consecvență răspunderea în muncă a fiecărui activist și membru de partid, dezbaterile tuturor problemelor cu masa activiștilor și membrilor de partid, sporirea forței combative și eficienței activității fiecărei organizații a partidului nostru, promovarea cu curaj în întreaga viață socială a noului, a tot ceea ce contribuie la accelerarea mersului înainte pe drumul socialismului și comunismului.

În perioada care a trecut de la Congresul al XI-lea s-a dezvoltat practica încetățenită în partidul nostru, de către secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, de a consulta permanent activul de partid, comuniștii, toți oamenii muncii în elaborarea hotărîrilor. S-a lărgit cadrul organizatoric și instituțional al congreselor, conferințelor și consfătuirilor cu activul de partid, de stat, cu diferite categorii de oameni ai muncii. În acest timp s-a creat un cadru organizatoric unic în felul său, care asigură participarea ne-

mijlocită a tuturor oamenilor muncii la conducerea economiei, a întregii vieți a societății.

Amploarea rolului conducător al partidului în toate compartimentele vieții sociale este strâns legată de competența, priceperea și elanul revoluționar ale cadrelor cu munci de răspundere, de puterea acestora de a pătrunde în esența fenomenelor și a descifra semnificația lor, pentru a lua la timp măsurile necesare în vederea sprijinirii noului și lichidării în faza incipientă a neajunsurilor. În spiritul acestei cerințe a existat o preocupare continuă pentru formarea de cadre cu o temeinică pregătire politico-ideologică, profesională, profund devotate patriei noastre socialiste capabile să aducă o contribuție tot mai importantă la soluționarea problemelor complexe ale dezvoltării societății socialiste.

Noile sarcini privind continuarea înlăptuirii programului partidului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea țării spre comunism, care izvorăsc din magistrarele documente elaborate pentru cel de al XII-lea Congres al partidului, intrarea societății românești într-o fază nouă, superioară, a dezvoltării sale în care vor avea loc afirmarea cu putere a revoluției tehnico-științifice contemporane în toate domeniile, accelerarea trecerii la o nouă calitate, ridicarea pe o treaptă și mai înaltă a gradului de bunăstare și civilizație a întregului popor, pun în continuare exigențe și responsabilități sporite în fața partidului, determină creșterea în continuare a rolului său conducător, impun cerințe și aspecte noi în conținutul și formele de exercitare a rolului de forță conducătoare. Toate acestea presupun ca odată cu schimbările calitative, revoluționare ce se produc în mersul ascendent al societății noastre, partidul însuși să se dezvolte ca un organism dinamic, perfecționându-și continuu activitatea, metodele, stilul de muncă, viața sa internă, legăturile cu masa oamenilor muncii, în pas cu cerințele obiective ale dezvoltării întregii societăți. Așa cum sublinia secretarul general al partidului, trebuie să trecem la o nouă calitate atât în economie cât și în domeniul conducerii politice a societății, ceea ce presupune creșterea calitativă a exercitării rolului conducător al partidului, cât și perfecționarea funcțiilor organizatorice ale statului socialist, sporirea contribuției și rolului organizațiilor de masă și obștești reunite sub conducerea Partidului Comunist Român în cadrul Frontului Unității Socialiste, a însuși rolului F.U.S. în viața politică a țării — așa cum a propus recent tovarășul Nicolae Ceaușescu.

IN NOUA ETAPĂ, de profunde schimbări calitative în toate domeniile vieții economico-sociale, creșterea rolului conducător al partidului a presupus și presupune un continuu efort spre a deplasa centrul de greutate al activității organelor și activiștilor de partid în mijlocul colectivelor de oameni ai muncii, ancorarea întregii activități de partid în realitatea vieții, legând-o organic de practica economico-socială, de preocupările și eforturile oamenilor muncii, astfel încât pătrunzând în toate celele societății partidul să-și exercite în fapt rolul de forță dinamizatoare a mersului României spre comunism. Cu un profund spirit revoluționar, cu o înaltă capacitate de interpretare și aplicare a materialismului dialectic și istoric, cu un înalt simț al realităților și al perspectivei, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu a conceput și direcționat cu consecvență evoluția rolului conducător al partidului ca un proces de integrare tot mai organică a partidului în viața și activitatea socială, ca un proces de împletire tot mai strânsă a activității sale cu activitatea statului și celorlalte organisme sociale. Integrarea tot mai organică a partidului în viața și activitatea societății constituie un proces obiectiv dinamic, istoric, concret, prin care partidul își intensifică interdependențele cu societatea, cu toate organismele, de la toate nivelele.

Prin de la teza formulată cu deplină claritate de tovarășul Nicolae Ceaușescu potrivit căreia creșterea rolului politic conducător al partidului nu înseamnă monopolizarea activității politice, ci dimpotrivă aceasta duce și trebuie să ducă la accentuarea participării întregului popor la viața politică a societății, la conducerea democratică a statului. Partidul Comunist Român a acționat permanent pentru perfecționarea cadrului organizatoric care asigură în mod real creșterea gradului de participare conștientă a maselor la actual conducerii — ca expresie a dezvoltării și adâncirii democrației socialiste.

O componentă organică a întregii activități a partidului, a stilului său de conducere este analiza critică și auto-critică aprofundată a muncii, dezvăluirea curajoasă a lipsurilor și greșeli-

lor, introducerea și cultivarea perseverență a spiritului revoluționar, ceea ce demonstrează forța partidului, a clasei muncitoare, a societății socialiste românești în cadrul căreia politica partidului se elaborează împreună cu poporul și pentru popor.

Situându-se mereu în frunte, dând dovadă de un înalt simț al responsabilității și al inițiativei, de fermitate și exigență revoluționară, comuniștii nu se mulțumesc și nu trebuie să se mulțumească niciodată cu rezultatele dobândite, oricât de bune ar fi ele. În această privință sînt sugestive și pline de conținut exigențele și cerințele formulate de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, față de membrii de partid: „Comuniștii nu au și nu pot avea nici un fel de avantaje față de ceilalți oameni ai muncii. Dimpotrivă au obligația de a munci mai bine, de a manifesta răspundere față de felul în care se realizează Programul partidului. În aceasta constă rolul partidului de avangardă, de forță politică conducătoare a societății noastre socialiste”.

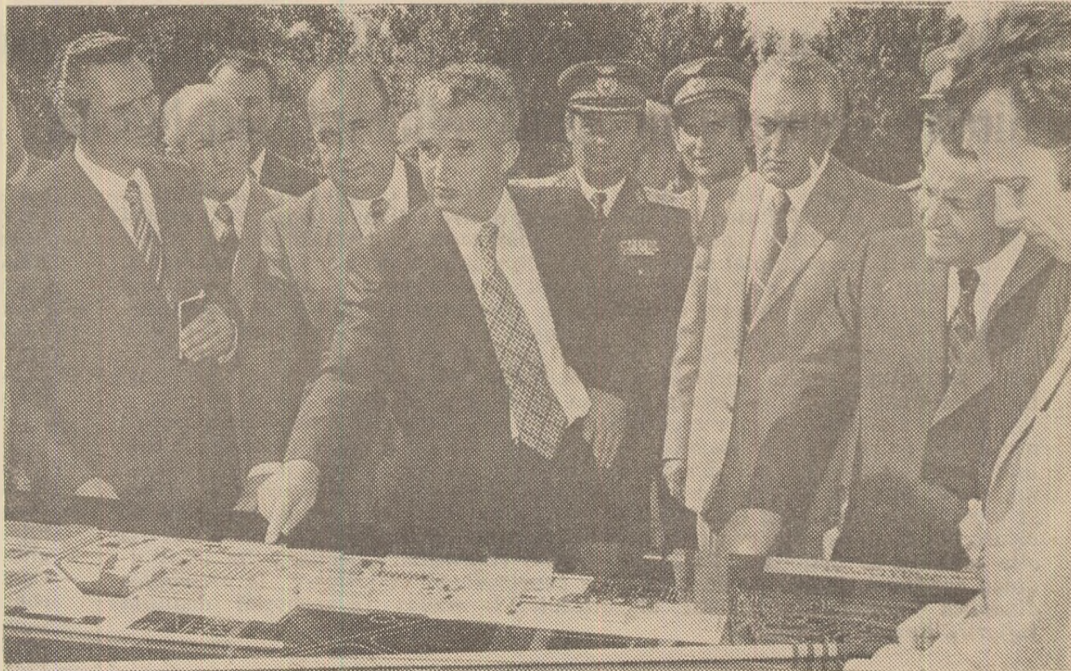
TREBUIE SĂ SUBLINIEM în mod deosebit meritul secretarului general al partidului nostru de a fi studiat cu toată consecvența problematica vastă și complexă a creșterii rolului conducător al partidului, de a fi acționat ferm pentru întărirea organizatorico-ideologică a partidului și perfecționarea metodelor sale de muncă, pentru strîngerea legăturilor cu masele, toate acestea reprezentînd condiții fundamentale pentru creșterea capacității comuniștilor de a rezolva cu succes problemele cu care se confruntă societatea noastră, de a face mai rodnică întreaga muncă dedicată construcției socialiste și comuniste. Așa cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la aniversarea a 55 de ani de la făurirea partidului, în această nouă etapă cînd crește și mai mult rolul Partidului Comunist Român, misiunea sa este tocmai „unirea tuturor eforturilor națiunii într-o direcție unică, dinamizarea întregii activități sociale, conducerea științifică a procesului de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare spre comunism, pe baza legăturilor universale valabile aplicate creator la condițiile social-istorice concrete ale țării noastre”. Ideile novatoare ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, concepția sa revoluționară despre partid, despre misiunea lui într-o societate modernă, în continuă ascensiune pe scara valorilor materiale și spirituale, cum este societatea românească de azi, înlăturînd orice anacronisme și imobilisme, deschidînd drum larg spiritului creator, dau relief și un valoros conținut teoretic și practic documentelor partidului nostru, așa cum sînt, în prezent, cele ale Congresului al XII-lea, forum al partidului, al întregului popor. Vasta și neobosită activitate pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu a desfășurat-o și o desfășoară își pune din plin amprenta asupra trăsăturilor care caracterizează partidul nostru: politică realistă, vizionară, spirit revoluționar incandescent, principialitate comunistă, deschidere spre nou, devotament neîmurmurat față de interesele supreme ale națiunii.

Perioada străbătută de la Congresul al XI-lea pînă în prezent, extrem de fecundă în toate planurile vieții sociale, a determinat ridicarea României spre noi culmi ale civilizației socialiste. Cursul mereu ascendent al dezvoltării economice, marile succese dobîndite în extinderea și modernizarea forțelor de producție, progresele în perfecționarea relațiilor de producție și a relațiilor sociale în general, a organizării și activității tuturor elementelor componente ale suprastructurii, în dezvoltarea învățămîntului, științei, artei și culturii, în ridicarea calității vieții întregului popor, exprimă cu deosebită elocvență justetea politicii partidului care se bazează pe aplicarea creatoare a socialismului științific al condițiile concrete ale României, pe înlăptuirea neabătută a marelui Program al partidului adoptat de Congresul al XI-lea.

Dezvoltarea impetuoasă a orînduirii noastre socialiste, pe baza creșterii și modernizării rapide a forțelor de producție determină profunde mutații și în structura socială, mutații care converg spre accentuarea procesului de omogenizare a societății, de ștergere a deosebirilor dintre clase și categorii sociale, dintre condițiile de muncă și de trai ale tuturor locuitorilor țării. Este desigur un proces care se desfășoară treptat, odată cu crearea premiselor obiective materiale, dar în același timp un proces dirijat conștient de partid prin măsuri de politică economică, culturală și socială.

REZULTATELE obținute în ultimii cinci ani scot în evidență caracterul științific, realismul hotărîrilor luate de partid la Congresul al XI-lea și la Conferința sa Națională din 1977. Toate aceste rezultate ilustrează activitatea plină de cutezanță și perspectivă revoluțio-

Amplul program de investiții pe care se sprijină dezvoltarea economico-socială a țării antrenează o cotă însemnată din venitul național, importante resurse financiare și materiale. O preocupare constantă a conducerii partidului și statului nostru este cheltuirea cât mai rațională, mai eficientă a acestor resurse. În numeroase consfățuri, vizite de lucru întâlniri cu specialiștii, tovarășul Nicolae Ceaușescu a dat indicații care s-au constituit într-un program concret vizând amplasarea judicioasă a noilor obiective, crearea de platforme industriale și ansambluri urbanistice închegate, eliminarea exagerărilor în proiectare, creșterea gradului de tipizare și industrializare a construcțiilor, utilizarea largă a materialelor noi, a celor din surse locale și a inlocuitorilor, realizarea cu forțe proprii a echipamentului tehnologic, creșterea productivității muncii și scurtarea duratei de execuție pe șantiere.

nară a partidului nostru, activitatea neobosită a oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, care-și făuresc prin efortul brațelor și minții lor o viață nouă, demnă și tot mai înfloritoare. Toate acestea confirmă pe deplin în aceste zile sărbătorești cuvintele tovarășului Nicolae Ceaușescu: „...**partidul nostru s-a dovedit singurul partid din istoria zbuciumată a României care s-a identificat intrutotul cu năzuințele și interesele maselor largi populare, a pus mai presus de orice independența, bunăstarea și fericirea întregului nostru popor**”.

Stadiul atins în dezvoltarea și structurarea modernă a economiei noastre naționale constituie fundamentul traic pe care au fost proiectate de către partid noile obiective și sarcini economico-sociale cuprinse în documentele proiect pentru cel de-al XII-lea Congres al P.C.R. Aceste proiecte de documente stabilesc ca obiectiv fundamental intrarea procesului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate într-o fază nouă în care laturile calitative ale întregii noastre dezvoltări capătă o importanță covârșitoare. Într-un asemenea cadru vor avea loc dezvoltarea într-o viziune unitară a economiei, științei, învățămîntului, culturii, perfecționarea organizării și conducerii societății, a relațiilor de producție și sociale, ridicarea nivelului de trai, dezvoltarea și perfecționarea democrației, crearea condițiilor pentru înflorirea multilaterală a personalității umane, asigurarea unei înalte civilizații materiale și spirituale pentru întregul nostru popor.

În această perspectivă, cincinalului 1980—1985 îi revine un rol hotărîtor în reducerea în continuare a decalajelor față de țările avansate economic, ridicarea României de la o țară în curs de dezvoltare la o țară cu un nivel mediu al dezvoltării. Acesta este un salt calitativ nou în evoluția țării noastre, salt pregătit cu atenție de partid și care va fi realizat în perspectiva lui 1985 de către întregul popor sub conducerea înțeleaptă a partidului. Scopul fundamental al politicii partidului nostru continuă să fie ridicarea neîncetată a bunăstării materiale și spirituale a întregului popor, iar mărturia cea mai concludentă o reprezintă prezentarea pentru prima dată în forumul cel mai înalt al partidului, a unui Program-Directivă de creștere a nivelului de trai și de ridicare continuă a calității vieții.

ARHITECT al perspectivelor unui viitor mai apropiat sau mai îndepărtat ale evoluției societății românești în contextul proceselor și tendințelor din viața internațională, P.C.R. a elaborat, a dezbătut cu întregul popor și va adopta la cel de al XII-lea Congres documentele Program-Directivă de cercetare științifică și dezvoltare tehnologică și Programul-Directivă privind energetica, combustibilii și materiile prime, documente care proiectează sarcinile imediate, ale planului 1981—1985, în aceste domenii și prospectează direcțiile majore

de care depinde progresul României la cotele anului 2000. De o deosebită importanță este faptul că partidul, secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, nu pierde nici o clipă din vedere contextul internațional în care trăim, chestiunile atât de complexe ce frământă lumea contemporană. Ca și în politica internă, în domeniul relațiilor externe, partidul, țara noastră, se remarcă prin același dinamism, prin același spirit creator pus în slujba progresului, al apărării valorilor perene pe care le-a creat în timp umanitatea. În acest sens, partidul, statul nostru, se numără printre cele mai active forțe ale contemporaneității, care militează pentru triumful ideilor nobile ale socialismului, ale democrației, ale înțelegerii între popoare, pentru pace, pentru edificarea pe planeta noastră a unei lumi mai bune și mai drepte.

În mod deosebit în asemenea momente de cea mai mare densitate politică, trebuie relevat cu toată țăria rolul excepțional, determinant, al stilului de muncă partinic, revoluționar al tovarășului Nicolae Ceaușescu, atât în ceea ce privește activitatea practică de conducere, prin marile acțiuni inițiate, prin dinamismul nestăvilit și simțul viu al realităților, prin perspectiva și sensibilitatea față de nou, intransigență revoluționară și intoleranță în fața rutinei, cât și pe planul activității teoretice, prin cutezanța gândirii și exemplul strălucit de aplicare creatoare a adevărilor fundamentale ale socialismului științific la condițiile concrete și particularitățile specifice ale României, prin capacitatea profundă de analiză și sinteză a fenomenelor din societatea noastră și din viața internațională.

Într-o atmosferă de puternic entuziasm, de fermă unitate în jurul partidului, întreaga noastră națiune și-a exprimat voința de nezdruccinat ca tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, strălucit conducător de partid și de stat, luminoasă figură a contemporaneității, exponent fidel al năzuințelor și idealurilor întregii națiuni, să fie reales la cel de-al XII-lea Congres al partidului în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român, garanție sigură a înfăptuirii neabătute a mărețelor obiective ce prefigurează viitorul dinamic și luminos al României socialiste, înaintarea ei viguroasă spre comunism.

Exprimînd această hotărîre, comuniștii, toți oamenii muncii din întreaga țară, români, maghiari, germani și de alte naționalități, sînt profund convinși că prin aceasta dau glas unei opțiuni istorice cu adînci semnificații politice și patriotice, că înfăptuiesc un act de excepțională însemnătate pentru viitorul țării, pentru întreaga activitate a partidului nostru, pentru continuarea politicii sale interne și externe științifice, pregnant no-vatoare, în a cărei elaborare și zidire rolul decisiv revine secretarului general al partidului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit și mai respectat fiu al poporului român.

prof. dr. Mihail CHIOREANU

Dialog permanent cu masele, activitate dinamică, neobosită a tovarășului Nicolae Ceaușescu în slujba edificării socialismului, a înfloririi patriei

PERIOADA care a trecut de la cel de-al XI-lea Congres al partidului se definește ca una dintre cele mai rodnice, dintre cele mai bogate în realizări din istoria patriei noastre. Economia românească s-a ridicat pe noi trepte ale dezvoltării, iar prestigiul internațional al României a atins cote fără precedent. Toate aceste rezultate sînt legate indisolubil de activitatea neobosită, închinată zi de zi de secretarul general al partidului, președintele României socialiste, tovarășul Nicolae Ceaușescu, patriei și poporului său, de contribuția sa de o inestimabilă valoare teoretică și practică la definirea priorităților și a direcțiilor de acțiune pentru perfecționarea activității în toate domeniile vieții economico-sociale, pentru realizarea saltului la o nouă calitate.

Ampla activitate pe care secretarul general al partidului o desfășoară pentru propășirea patriei noastre socialiste se întemeiază pe cunoașterea profundă a realităților, pe contactul viu, nemijlocit cu masele de oameni ai muncii — izvor nesecat de idei, de progres economic și social. Definitiviu pentru stilul de muncă al tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU sînt numeroasele întîlniri de lucru, participarea la congrese, conferințe, consfătuiri cu oamenii muncii din economie și din alte sectoare de activitate. Parcurgerea listei cuprinzînd selecțiuni din multitudinea acestor întîlniri ne dă o imagine cuprinzătoare referitoare la activitatea dinamică a secretarului general al partidului, la munca sa neobosită dedicată înfloririi României socialiste.

Congrese, consfătuiri, conferințe, ședințe de lucru, analize pe ramuri și domenii de activitate

- Consfătuirea activului de partid și de stat din agricultură, din cercetare științifică agricolă, din domeniul îmbunătățirilor funciare, din piscicultură (5—7 februarie 1975)
- Consfătuirea cu activul de partid și de stat din domeniul comerțului exterior și cooperării economice internaționale (13—14 februarie 1975)
- Ședință de lucru privind sistematizarea Capitalei (24 februarie 1975)
- Analiza proiectelor de sistematizare a municipiului Constanța și stațiunilor de pe litoral, a altor orașe și platforme industriale prevăzute în cincinalul 1976—1980 (14 august 1975)
- Consfătuire de lucru privind măsurile legate de campania agricolă de toamnă (1 septembrie 1975)
- Examinarea a noi sisteme de mașini și echipamente destinate agriculturii (20 septembrie 1975)
- Întîlnire de lucru cu cadre de conducere din ministere economice și Consiliul popular al Capitalei la care s-au dezbătut problemele aprovizionării (15 octombrie 1975)
- Consfătuire de lucru cu primii secretari ai comitetelor județene de partid, cu șefii direcțiilor județene agricole și comerciale (17 octombrie 1975)
- Consfătuirea Consiliului Sanitar superior (25 octombrie 1975)
- Congresul al X-lea al U.T.C., a X-a conferință a A.S.C. și a treia Conferință Națională a Organizației pionierilor (3 noiembrie 1975)
- Ședința comună a Consiliilor oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană (3 decembrie 1975)
- Ședință de lucru la C.C. al P.C.R. consacrată îndeplinirii planului cincinal în perioada 1971—1975 (3 februarie 1976)
- Congresul consiliilor populare județene și al președinților consiliilor populare municipale, orașenești și comunale (4 februarie 1976)
- Ședință de lucru la C.C. al P.C.R.

- privind stadiul pregătirii lucrărilor agricole de primăvară (28 februarie 1976)
- Congresul Uniunii Generale a Sindicatelor (26 aprilie 1976)
- Ședință de lucru la C.C. al P.C.R. privind probleme ale activității de realizare a planului (12—13 mai 1976)
- Congresul educației politice și culturale socialiste (2 iunie 1976)
- Ședință de lucru la C.C. al P.C.R. cu cadre din M.M.P.G., cu specialiști în explorări geologice și industria extractivă (19 iunie 1976)
- Consfătuire de lucru la C.C. al P.C.R. consacrată activității în domeniul proiectării și construcțiilor industriale (21 septembrie 1976)
- Consfătuire de lucru consacrată activității în domeniul cercetării științifice și proiectării tehnologice (30 septembrie 1976)
- Consfătuirea cadrelor din domeniul științelor sociale și învățămîntului politic (6 octombrie 1976)
- Analizarea rezultatelor obținute și sarcinile de perspectivă ale industriei ușoare (22 decembrie 1976)
- Consfătuire de lucru la C.C. al P.C.R. în care s-a analizat realizarea planului pe 1976 (28 decembrie 1976)
- Consfătuirea pe țară a unităților de control a oamenilor muncii (17 februarie 1977)
- Consfătuire consacrată problemelor legate de reconstrucția, sistematizarea și modernizarea Capitalei (22 martie 1977)
- Congresul consiliilor de conducere ale unităților agricole socialiste, al întregii țărâni (18 aprilie 1977)
- Conferința națională a scriitorilor (26 mai 1977)
- Congresul consiliilor oamenilor muncii din industrie, construcții și transporturi (11 iulie 1977)
- Consfătuire de lucru cu activiștii și cadrele din domeniul educației politice, al propagandei și ideologiei (9 septembrie 1977)
- Consfătuire de lucru la C.C. al P.C.R. în care au fost dezbătute problemele organizării și conducerii științifice a activității economico-sociale, ale creșterii relului conducă-

- tor al partidului (23 septembrie 1977)
- Ședința de constituire a Consiliului Național al Oamenilor Muncii (13 octombrie 1977)
- Conferința Națională a Partidului Comunist Român (7—9 decembrie 1977)
- Consfătuire cu primii secretari și secretarii cu probleme agricole ai comitetelor județene de partid (1—2 februarie 1978)
- A XI-a Conferință a U.A.S.C. din România (24 februarie 1978)
- Plenara comună a Consiliilor oamenilor muncii de naționalitate maghiară și germană (14 martie 1978)
- Conferința pe țară a președinților consiliilor populare (31 martie 1978)
- Conferința Națională a Femeilor (21 aprilie 1978)
- Plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii (26 aprilie 1978)
- Ședința de lucru la C.C. al P.C.R. privind măsurile necesare în domeniul aprovizionării tehnico-materiale și îndeplinirea planului (10 mai 1978)
- Conferința Națională a Uniunii Artiștilor Plastici (22 iunie 1978)
- Consfătuirea pe țară a oamenilor muncii din comerțul socialist (28 iunie 1978)
- Ședința activului central de partid și de stat în legătură cu evoluția vieții internaționale și poziția României față de evenimentele intervenite (3 august 1978)
- Consfătuire de lucru la C.C. al P.C.R. privind modul de realizare a planului (28 septembrie 1978)
- Întîlnirea cu reprezentanți ai clasei muncitoare (25 noiembrie 1978)
- Întîlnire cu reprezentanți ai țărâni-mii, intelectualității și tineretului (25 noiembrie 1978)
- Plenara Consiliului Național al oamenilor muncii (20 decembrie 1978)
- Consfătuire cu cadrele de conducere din industrie, construcții, transporturi și agricultură (6 martie 1979)
- Consfătuire de lucru la C.C. al P.C.R. cu primii secretari, secretarii cu probleme economice, agrare ai comitetelor județene de partid, cadre din agricultură și industrializarea produselor agricole (16—17 mai 1979)
- Consfătuire de lucru cu proiectanți tehnologi și de construcții (16 iulie 1979)
- Consfătuire de lucru cu cadrele de bază din industria ușoară (17 iulie 1979)
- Întîlnire de lucru cu consiliul de conducere al M.I.C.M. (11 august 1979)
- Consfătuire pe țară cu cadrele de conducere din unitățile agricole socialiste (10—11 august 1979)
- Ședință de lucru consacrată perfecționării activității în industria siderurgică (29 august 1979)
- Ședință de lucru consacrată examinării problemelor privind îndeplinirea în condiții de eficiență superioară a planului în industria chimică (30 august 1979)

- Consfătuire de lucru la C.C. al P.C.R. referitoare la probleme organizatorice și de propagandă (5—7 septembrie 1979).
- Ședință de lucru consacrată perfecționării activității în domeniul economiei forestiere și materialelor de construcții (12 septembrie 1979)
- Ședință de lucru consacrată perfecționării activității în domeniul industriei extractive (3 octombrie 1979)

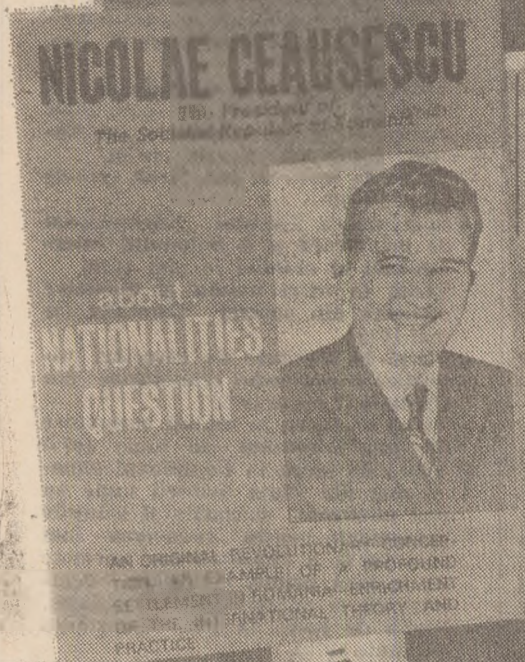
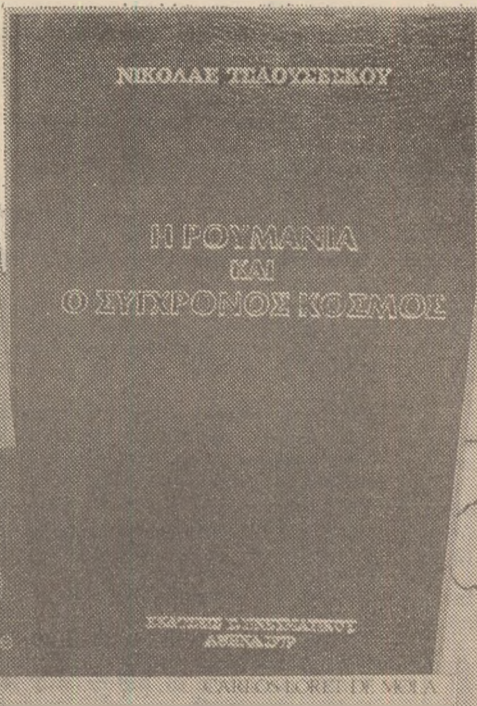
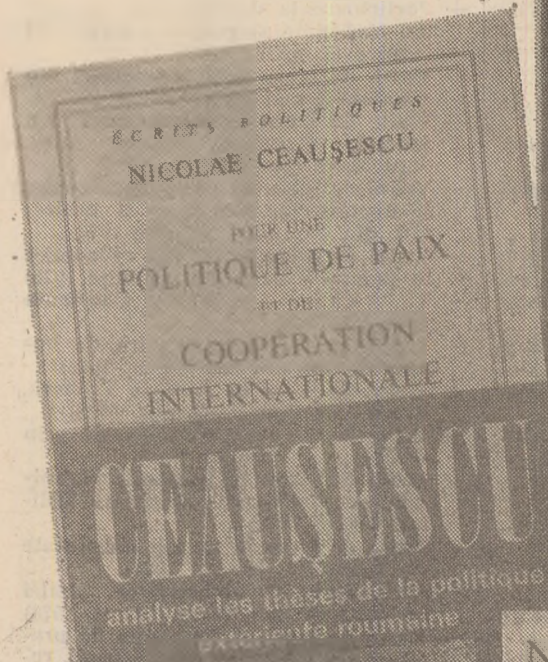
VIZITE DE LUCRU

- Vizită de lucru la întreprinderea „23 August” din Capitală (4 ianuarie 1975)
- Vizită în unități industriale, de cercetare și cartiere din București (25 februarie 1975)
- Vizită de lucru în întreprinderi industriale și institute de cercetare din Capitală (28 februarie 1975)
- Vizită la CEPECA și la Academia „Ștefan Gheorghiu” cu prilejul aniversării a 30 de ani de existență (28 martie 1975)
- Vizită la obiective principale ale industriei navale românești din jud. Constanța (29 aprilie 1975)
- Vizită de lucru în jud. Tulcea (15 mai 1975)
- Vizite de lucru în județele Alba și Timiș (28 mai 1975)
- Analiză a amplasării marelui combinat siderurgic de la Călărași (28 iunie 1975)
- Vizite de lucru în jud. Bacău, Vaslui și Iași (18 iulie 1975)
- Vizite de lucru în jud. Iași, Botoșani, Suceava și Neamț (19 iulie 1975)
- A analizat proiectele de sistematizare și dezvoltare a unor municipii și zone industriale și a făcut o vizită de lucru la Combinatul chimic Năvodari (14 august 1975).
- Vizită de lucru la Craiova și participare la deschiderea noului an școlar (15 septembrie 1975)
- Vizită de lucru în jud. Argeș (24 septembrie 1975)
- Vizită de lucru în jud. Brașov (26 septembrie 1975)
- Vizită de lucru la Tg. Mureș (29 septembrie 1975)
- Vizită de lucru în unități industriale și agricole din jud. Prahova (8 octombrie 1975)
- Vizită în mari magazine și piețe din Capitală (15 octombrie 1975)
- Participare la sărbătorirea „Zilei recoltei” la Alexandria, jud. Teleorman (26 octombrie 1975)
- Vizită de lucru în jud. Brașov (22 ianuarie 1976)
- Vizită de lucru în mari unități de cercetare, proiectare și dezvoltare tehnologică din Capitală (18 martie 1976)
- Vizită de lucru în jud. Teleorman (16 iunie 1976).
- Vizite de lucru în jud. Cluj și Bihor (18 iunie 1976)
- Vizită de lucru în municipiul Galați (3 iulie 1976)
- Vizită de lucru în jud. Constanța (9 iulie 1976)
- Vizită de lucru în jud. Iași (31 iulie 1976)
- Vizitarea Tîrgului de mostre din Capitală (19 august 1976)
- Vizită de lucru în jud. Tulcea (27—28 august 1976)

- Vizită de lucru în Capitală cu prilejul deschiderii noului an de învățămînt (15 septembrie 1976)
- Vizite de lucru în jud. Constanța și Ialomița (16 septembrie 1976)
- Vizite de lucru în jud. Argeș și Vâlcea (17 septembrie 1976)
- Vizită de lucru în orașul Buzău (24 septembrie 1976)
- Vizită de lucru în jud. Harghita (5 octombrie 1976)
- Vizite de lucru în jud. Teleorman, Olt și Argeș (19 octombrie 1976)
- Vizite de lucru în jud. Alba și Sălaj (21 octombrie 1976)
- Vizite de lucru în jud. Satu Mare și Bistrița-Năsăud (22 octombrie 1976)
- Participare la sărbătorirea „Zilei recoltei” în județul Olt (31 octombrie 1976)
- Vizitarea unei expoziții în Capitală consacrată noutăților în domeniul tehnologiilor și materialelor de construcții (9 decembrie 1976)
- Vizită de lucru la o expoziție consacrată noutăților în domeniul construcțiilor și materialelor de construcții (21 decembrie 1976)
- Vizită de lucru în Capitală (22 decembrie 1976)
- Vizită de lucru în municipiul Craiova (3 ianuarie 1977)
- Vizită de lucru în municipiul Arad (11 ianuarie 1977)
- A analizat la complexul expozițional din Piața Științei importante aspecte ale muncii pentru înfăptuirea măsurilor stabilite de conducerea partidului privind creșterea eficienței producției și investițiilor în unele ramuri ale economiei naționale (28 ianuarie 1977)
- Vizită în unități industriale și expoziții economice din Capitală (2 februarie 1977)
- Vizită de lucru la Complexul expozițional din Piața Științei unde s-au examinat rezultatele obținute în micșorarea consumurilor la producția de ambalaje (11 februarie 1977)
- Vizită de lucru în bazinul superior al riului Tirnava Mare (2 aprilie 1977)
- Vizită de lucru la expoziția din Capitală consacrată realizărilor obținute în domeniul cercetării științifice, ingineriei tehnologice, progresului tehnic (5 mai 1977)
- Vizită de lucru în județul Constanța (28—29 mai 1977)
- Vizită de lucru în județul Bihor (14 iunie 1977)
- Vizită de lucru la Expoziția de tehnologii moderne pentru manipularea mărfurilor (15 iulie 1977)
- Vizită de lucru în Valea Jiului (3 august 1977)
- Vizită de lucru în Capitală pentru examinarea modului cum se acționează în vederea îndeplinirii măsurilor privind acțiunea de refacere și consolidare a unor imobile, de modernizare și înfrumusețare a Capitalei (17 august 1977)
- Vizitarea Tîrgului de mostre de bunuri de consum din Capitală (20 august 1977)
- Vizită de lucru în județul Brașov (1 sept. 1977).
- Vizite de lucru în județele Iași, Botoșani, Suceava (14—17 septembrie 1977)
- Vizită de lucru pe șantierul metroului bucureștean (19 oct. 1977)
- Participare la manifestările prilejuite de „Ziua recoltei” în județul Argeș (23 oct. 1977)

- Vizită de lucru în centrele miniere din jud. Hunedoara (9—10 nov. 1977)
- Participare la adunarea generală a oamenilor muncii de la I.M.G.B. (16 febr. 1978)
- Participare la deschiderea Expoziției Naționale a creației științifice și tehnice (3 aprilie 1978)
- Vizită de lucru în întreprinderi din Capitală (5 mai 1978).
- Vizite de lucru în întreprinderi din județele Harghita, Mureș, Sălaj, Satu Mare (20—21 iunie 1978)
- Vizită de lucru în unități economice și institute de cercetare și proiectare din Capitală (24 iunie 1978)
- Vizită de lucru în unități economice în județul Tulcea (29—30 iulie 1978)
- Vizită de lucru în județul Constanța (9 august 1978)
- Vizită la Tîrgul de mostre de bunuri de consum (19 august 1978)
- Vizite de lucru în județele Vrancea, Brăila și Galați (6—8 sept. 1978)
- Vizite de lucru în jud. Caraș-Severin și Cluj (13—15 sept. 1978)
- Vizită de lucru la Expoziția organizată pe platforma industrială Militari (13 oct. 1978)
- Vizită de lucru în unități industriale ale Capitalei (26 oct. 1978).
- Participarea la sărbătorirea „Zilei recoltei” în jud. Argeș (29 oct. 1978)
- Vizită de lucru la Expoziția de prezentare a soluțiilor care asigură reducerea în continuare a consumurilor materiale și energetice (8 dec. 1978)
- Vizită de lucru și participare la adunarea generală a oamenilor muncii de la întreprinderea „23 August” București (13 febr. 1979).
- Vizită de lucru în jud. Arad (27—28 martie 1979).
- Inaugurarea Tîrgului internațional de primăvară și a Salonului internațional al chimiei (4 mai 1979)
- Vizită în mari unități și obiective edilitare din centrul Capitalei (31 mai 1979).
- Vizită în institute de cercetări științifice și proiectări tehnologice din Capitală (7 iunie 1979)
- Vizită de lucru în unități economice din jud. Constanța (20 iunie 1979)
- Vizită de lucru la Complexul expozițional din Piața Științei unde au fost analizate măsurile și soluțiile preconizate pentru reducerea mai accentuată a consumurilor normate de materii prime, materiale, combustibili și energie. (23 iunie 1979).
- Vizită de lucru în jud. Constanța (29 iunie 1979).
- Vizită de lucru pe șantierul Canalului Dunăre — Marea Neagră, noul port Constanța. (13 iulie 1979)
- Vizită la expoziția din stațiunea Neptun și consfătuire de lucru cu cadrele de bază din industria ușoară (17 iulie 1979)
- Vizită de lucru în Capitală (25 iulie 1979).
- Vizită de lucru pe șantierul Canalului Dunăre — Marea Neagră (6 august 1979).
- Vizite de lucru în jud. Gorj, Hunedoara, Dolj (9—10 august 1979)
- Vizite de lucru în jud. Timiș, Bihor, Maramureș (14—18 sept. 1979).
- Vizite de lucru în jud. Ilfov și Ialomița (6 oct. 1979).
- Inaugurarea EREN '79 și Tehnoexpo '79 din Capitală (4 oct. 1979).
- Vizită de lucru în jud. Ilfov (11 noiembrie 1979).

ÎNALT PRESTIGIU ȘI AMPLU ECOU INTERNAȚIONAL AL OPEREI ȘI PERSONALITĂȚII PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU

**ÎNALT PRESTIGIU ȘI AMPLU ECOU INTERNAȚIONAL
AL OPEREI ȘI PERSONALITĂȚII PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU**

CEAUȘESCU

PRESIDENTE

PARA
ONDE
VAI
A
ROMÊNIA

**Nicolae
Ceașescu**

Ausgewählte Schriften

Nicolae Ceaușescu

Rumänien auf dem Weg
des Sozialismus

Reden - Aufsätze -
Interviews

Mit einem Vorwort
von Waldemar Besson

コレエチヤウシエスタ

شاوشيسكو
رئيس رومانيا

شركة

**corriere
africano**

55/07

Consegna del "Premio Simba per la Pace" a Ceaușescu

Esultante manifestazione a Bucarest dell'antico africano-italiano

Nicolae Ceaușescu

**IL NUOVO
CORSO**

per una collaborazione
internazionale

Rusconi

NICOLAE
CEAUȘESCU

avec ses textes
essentiels

**PER UN MONDO
PIÙ GIUSTO,
MIGLIORE**

Prefazione di G.E. Valori

TRĂSĂTURI NOI ALE ACTUALEI ETAPE DE FĂURIRE A SOCIETĂȚII SOCIALISTE MULTILATERAL DEZVOLTATE

OPERA VASTĂ și complexă de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, începută odată cu cincinalul 1971—1975, a intrat într-o fază nouă prin adoptarea Programului partidului la Congresul al XI-lea al P.C.R. Expresie a marxismului creator în țara noastră, Programul de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism concretizează o concepție teoretică și politică unitară și de lungă perspectivă care ține seama de legitățile obiective ale dezvoltării economico-sociale în socialism, de cerințele ridicării orînduirii noastre sociale pe trepte tot mai înalte de maturizare, precum și de tendințele și procesele care au loc pe plan mondial. În concepția partidului nostru însă, teoria și practica edificării noii orînduiri, unitare în substanța lor, trebuie să țină seama de dinamica proceselor economico-sociale, interne și internaționale, de transformările revoluționare ce se produc în societatea socialistă românească și în viața internațională, trăgîndu-se concluziile corespunzătoare din aceste schimbări pentru activitatea practică din fiecare etapă de dezvoltare. **„Nu trebuie să uităm nici un moment — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu la adoptarea acestui document de însemnătate cardinală — că Programul nu dă și nu poate da decît orientarea științifică generală; concluziile și prevederile sale nu sînt dogme date odată pentru totdeauna. Va trebui să avem permanent în vedere îmbogățirea Programului cu noi teze teoretice reieșite din activitatea de transformare revoluționară a societății”**.

Perioada care a trecut de la Congresul al XI-lea al partidului pune în evidență, pe de o parte, consecvența și fermitatea cu care acționează partidul nostru, întregul popor român, pentru traducerea în viață a prevederilor Programului, atît în domeniul economic, cit și cel social, politic, cultural etc. În cei aproape patru ani care au trecut din cincinalul 1976—1980, cel de-al doilea cincinal al etapei strategice de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism — poporul nostru, desfășurînd o amplă activitate creatoare în toate domeniile economice și sociale, a asigurat înfăptuirea și depășirea obiectivelor stabilite de Congresul al XI-lea și Conferința Națională din decembrie 1977, realizîndu-se ritmuri medii anuale de creștere de peste 11% la producția industrială, circa 7% la producția agricolă și de 10% la venitul național. Realizările de pînă în prezent și previziunile pentru anul 1980 creează posibilitatea ca la finele cincinalului actual să se obțină o producție industrială suplimentară de 100 miliarde lei.

Suplimentarea prevederilor inițiale ale planului la o serie de indicatori de bază ai dezvoltării a făcut posibilă depășirea obiectivelor stabilite și în domeniul creșterii nivelului de trai al populației. Pe de altă parte, perioada care s-a scurs de la Congresul al XI-lea este marcată de afirmarea tot mai largă a caracterului creator și a originalității politicii partidului nostru, de dezvoltarea, în continuare, a teoriei și practicii de edificare a noii orînduiri sociale, toate realizările de seamă în acest domeniu fiind nemijlocit legate de spiritul novator afirmat cu putere în perioada de după Congresul al IX-lea al P.C.R., de activitatea neobosită desfășurată cu pasiune revoluționară și înaltă răspundere pentru destinele patriei, de secretarul general al P.C.R., tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Realismul profund și cutezanța revoluționară, preocuparea continuă pentru evaluarea obiectivă a posibilităților și necesităților societății noastre și afirmarea celor mai înalte idealuri și aspirații ale poporului, larga deschidere spre studiarea vieții și promovarea noului — trăsături definitorii pentru gîndirea teoretică și acțiunea practică a secretarului general al partidului — și-au pus din plin amprenta pe documentele elaborate de partid în domeniul dezvoltării economico-sociale, pe măsuri adoptate cu privire la perfecționarea conducerii vieții economico-sociale, asupra soluțiilor și rezolvărilor originale, deplin adecvate condițiilor actuale ale societății noastre și consacrate

afirmării mai puternice a trăsăturilor noii orînduiri sociale. Sînt edificatoare în acest sens, hotărîrile adoptate de Conferința națională a partidului din decembrie 1977, de Plenara C.C. al P.C.R. din martie 1978, precum și Documentele supuse dezbaterii celui de-al XII-lea Congres al partidului.

Fără îndoială, trăsătura dominantă a întregii activități teoretice, ideologice, politice și organizatorice desfășurată în această perioadă ca și a documentelor supuse aprobării Congresului al XII-lea cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1981—1985 și orientările de perspectivă pînă în 1990 o reprezintă **continuitatea și consecvența cu care acționează partidul nostru pentru înfăptuirea neabătută a Programului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism**. Dar adevăratele dimensiuni valorice ale acestui concept în centrul căruia stau ideile de multilateralitate și dezvoltare susținută, se relevă numai în acțiunea practică, iar aceasta se desfășoară în condițiile unei realități economico-sociale care de la un an la altul devine tot mai bogată. Conceperea și realizarea măsurilor practice, adoptarea planurilor și deciziilor concrete prin care se urmărește traducerea în viață a prevederilor programatice pentru această etapă strategică nu reprezintă în concepția partidului nostru o simplă transpunere mecanică în măsuri practice, ci sînt precedate și însoțite în permanență de un mare efort de gîndire și regîndire teoretică, de modelare și remodelare a tuturor componentelor conceptului.

De vreme ce multilateralitatea, ca trăsătură definitorie a etapei actuale a construcției socialiste în țara noastră, nu este și nu poate fi dată de o însumare aritmetică a unor opțiuni și direcții de acțiune, înțelese ca procese paralele, ci de funcționarea lor ca un mare sistem sau, mai exact, ca un proces unitar în care economicul, politicul, științificul, juridicul, eticul, ideologicul, culturalul etc. funcționează armonios și interdependent, atunci asigurarea raporturilor de proporționalitate și echilibru, a dinamicii științifice fundamentate pentru toate aceste componente se poate realiza numai printr-un permanent efort de modelare a dezvoltării economico-sociale în cadrul unui proces integrat condus de partid. Din analiza a ceea ce are mai caracteristic perioada actuală se poate desprinde ca o trăsătură dominantă faptul că activitatea teoretică și practică desfășurată de partidul nostru, de secretarul său general, a condus la îmbogățirea a însuși conceptului de societate socialistă multilateral dezvoltată, la creșterea gradului de adecvare a diferitelor sale componente la condițiile deosebit de dinamice ale vieții și, mai ales, la cerințele unei funcționalități social-politice superioare a întregului nostru sistem social. În acest fel, edificarea noii orînduiri sociale, prin aplicarea principiilor generale ale socialismului științific la condițiile concrete ale României se realizează ca un act creator, de înaltă răspundere istorică și de un profund patriotism, demonstrînd, în același timp, în practică superioritatea socialismului, a înaltelor și nobilelor idealuri care au caracterizat și caracterizează socialismul și comunismul.

La baza întregii activități teoretice și practice a partidului de conducere a vieții economico-sociale stă concepția că procesul revoluționar nu s-a încheiat odată cu făurirea economiei socialiste unitare, iar realizarea transformărilor profunde pe care le implică făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate nu este posibilă decît pe baza unei înalte exigențe comuniste și a unui spirit revoluționar în întreaga activitate organizatorică și politico-educativă, ghidate de o gîndire științifică nouă, îndrăzneață, revoluționară.

IN DOMENIUL economico-social, creșterea economică proiectată pentru perioada 1981—1985, cel de-al treilea cincinal al etapei de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate, are în vedere intrarea României într-o fază nouă, superioară, a dezvoltării sale, în care vor avea loc, așa cum se subliniază în proiectul Directivelor celui de-al XII-lea

Prin înfăptuirea Directivelor Congresului al XI-lea al P.C.R., la elaborarea cărora o contribuție de excepțională însemnată a avut secretarul general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, în actualul cincinal economia țării se îmbogățește cu circa 2700 de noi capacități industriale și agrozootehnice importante. Numai în intervalul 1976-1978 au fost puse în funcțiune, în industrie, fonduri fixe în valoare de aproape 200 miliarde de lei. Anul celui de-al XII-lea Congres al partidului este marcat de racordarea la circuitul economiei naționale a unui număr însemnat de obiective productive, înzestrate cu tehnică modernă. În fotografie: tovarășul **Nicolae Ceaușescu** inaugurează primele capacități la marea rafinărie Mida-Năvodari.

Congres. afirmarea cu putere a revoluției tehnico-științifice contemporane în toate domeniile, accelerarea trecerii, pe baza acumulărilor cantitative obținute în cincinalele precedente, la o nouă calitate a activității economico-sociale, ridicarea pe o treaptă și mai înaltă a gradului de bunăstare și civilizație al întregului popor, întărirea independenței și suveranității patriei noastre socialiste. Se poate spune că în această formulare sintetică găsim exprimate trăsătura fundamentală a viitorului plan cincinal, mijlocul hotărâtor prin care urmează să se realizeze accelerarea trecerii la o nouă calitate și finalitatea social-umană și politică a creșterii economice în țara noastră.

Formulată de tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională a P.C.R. din decembrie 1977, pe baza unei analize ample a actualului stadiu de dezvoltare și a legităților obiective de dezvoltare a societății noastre, teza trecerii la o nouă calitate polarizează astăzi toate acțiunile și măsurile întreprinse la nivel macro și microsocioal și își găsește o concretizare strălucită în orientările de bază și sarcinile prioritare formulate pentru viitorul plan cincinal. Sarcina realizării acestor schimbări, care înseamnă preponderența laturilor calitative, este concepută de partidul nostru nu ca un obiectiv conjunctural și nici nu se limitează la un sector sau altul de activitate. Trecerea la noua calitate se impune, așa cum a subliniat secretarul general al partidului la Plenara din iulie a.c. ca o necesitate obiectivă pentru realizarea Programului elaborat de Congresul al XI-lea, avînd o condiționare profundă și multilaterală în stadiul atins și în obiectivele mari pe care și le propune societatea noastră. În același timp, ca expresie a unei concepții revoluționare despre dezvoltarea economico-socială, **trecerea la o nouă calitate definește o trăsătură esențială a dezvoltării economico-sociale în etapa actuală și are un caracter atotcuprinzător**, ea referindu-se atât la dezvoltarea industriei, agriculturii, a întregii economii, cât și a științei, învățămîntului, culturii, educației, la conducerea vieții economico-sociale, condițiile de muncă și de viață ale populației. Ea este concepută ca un ansamblu de direcții de acțiune și de transformări care, în concordanță cu schimbările intervenite în baza materială, în nivelul și structura forțelor de producție, în structura socială și economică urmează să modifice stilul de muncă al cadrelor de conducere și caracterul întregii activități productive, de organizare și conducere, trebuind să conducă, în ultimă instanță, la schimbarea interacțiunii componentelor creșterii economice și a caracterului procesului de reproducție.

Creșterea mai rapidă a indicatorilor calitativi — venitul național față de produsul social, producția industrială netă față de cea globală etc. —, ridicarea mai intensă a eficienței economice, noua concepție în care sînt abordate problemele industrializării, noua corelație dintre creșterea venitului național și creșterea investițiilor sînt o ilustrare elocventă a acestor schimbări. Cerințele tot mai complexe ale progresului multilateral și susținut al societății noastre socialiste — baza formulării strategiei dezvoltării economico-sociale — exigențele impetuoasei revoluții tehnico-științifice, precum și interdependențele economice intense și rolul crescînd al cooperării economice și tehnico-științifice pe plan internațional, în condițiile prelungirii crizei economice și mai ales ale adîncirii crizei energetice în economia mondială reprezintă principalii factori, pe baza cărora partidul nostru își fundamentează strategia creșterii economice în etapa actuală.

TEMELIA TRAINICĂ a realizării obiectivelor pe care și le propune poporul nostru în etapa actuală — și una dintre trăsăturile de bază ale procesului de dezvoltare economico-socială, o reprezintă consolidarea și modernizarea continuă a bazei tehnico-materiale a societății. Astfel, valoarea totală a fondurilor fixe aflate în funcțiune în economia națională a crescut în perioada 1951-1978 de 7,6 ori, ridicîndu-se de la 24,6 mii lei pe o persoană ocupată în 1950 la 53,3 mii lei în 1965 și la aproape 154 mii lei în 1978. Pînă în 1980, valoarea fondurilor fixe va ajunge la aproape 2000 miliarde lei, iar în cincinalul 1981-1985 ea va spori cu încă aproape 1000 miliarde lei — spor care este egal cu cel realizat în deceniul 1971-1980 — ceea ce înseamnă că, pe o persoană ocupată în economia națională va reveni, în medie, o zestre tehnică de circa 260 mii lei. Este important de relevat că peste 70% din valoarea fondurilor fixe existente în economie la sfîrșitul acestui cincinal sînt puse în funcțiune în ultimul deceniu. Edificatoare în această privință sînt și nivelurile exprimate în indicatori naturali, care arată o creștere însemnată a înzestrării tehnice și electroenergetice a muncii în toate ramurile producției materiale. Au loc totodată transformări innoitoare în baza tehnologică a producției prin extinderea procedurilor noi, de mare eficiență economică, toate acestea exprimînd gradul ridicat de modernizare a aparatului de producție în economia noastră și creînd largi posibilități de progres.

Una dintre problemele de bază și în același timp o trăsătură esențială a procesului de ridicare a țării noastre pe noi trepte de progres o reprezintă asigurarea unor ritmuri susținute de creștere, în condițiile dezvoltării echilibrate a economiei naționale. Pentru continuarea dinamismului economic poporul român a făcut și face eforturi însemnate prin alocarea unei părți importante din venitul național pentru acumularea, prin dezvoltarea puternică a cercetării și promovarea accentuată a eficienței economice și prin dezvoltarea continuă a cooperării economice internaționale. În acest context, una din trăsăturile de bază ale actualei etape a construcției socialiste în țara noastră o reprezintă dinamismul procesului de modernizare a structurii producției sociale, atât la nivelul întregului proces de producție, cât mai ales în interiorul ramurilor mari ale economiei naționale. Odată cu accentuarea caracterului industrial al procesului de reproducție, prin creșterea contribuției industriei la formarea venitului național de la 60% în 1980 la 65% în 1985 și a produsului social de la 66% în 1980 la aproape 70% în 1985, precum și la asigurarea dinamismului economic — în industrie se va obține circa 75% din sporul venitului național în 1985 față de 1980 — au loc importante mutații în structura internă a producției industriale. Acestea conferă industriei, și în general întregii economii, un caracter modern și intensiv, cu reflectare directă în eficiența economică și în competitivitatea produselor. În acest context se impune relevantă noua concepție care stă la baza modernizării structurii economiei naționale, concepție care cuprinde într-o determinare unitară dezvoltarea în ritm înalt a ramurilor de vîrf, ridicarea gradului de tehnicitate a tuturor ramurilor și a calității produselor și accentuarea procesului de restructurare a industriei, prin impulsivizarea mai puternică a ramurilor mici consumatoare de energie și materii prime. Această orientare, împreună cu revoluționarea bazei tehnice și tehnologice, în vederea trecerii producției produselor energointensive pe noi tehnologii, mai economice din punct de vedere energetic, marchează o etapă nouă, calitativ superioară în opera de industrializare a țării. Totodată, concepția cu privire la modernizarea structurii economiei naționale ține seama și de cerințele asigurării bazei materiale a creșterii nivelului de trai al populației, concretizându-se în proiectarea unor ritmuri de creștere mai mari decît media pe ansamblul industriei la unele subramuri sau grupe de produse ale industriei prelucrătoare care realizează bunuri de consum.

Realizarea acestor orientări și în general a mutațiilor care vor avea loc în economie se reflectă și în sistemul de proporții și priorități economice de care depinde dezvoltarea echilibrată a economiei. Astfel, potrivit Directivelor Congresului al XII-lea al partidului principalele priorități economice în viitorul cincinal sînt dezvoltarea bazei de materii prime, a bazei energetice și a agriculturii, aceste trei sectoare constituind, așa cum arată tovarășul Nicolae Ceaușescu, **factori esențiali pentru întreaga dezvoltare viitoare a economiei românești.**

NSEMNAȚE TRĂSĂTURI novatoare ale procesului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate în etapa actuală, decurg și din aplicarea concepției în care este orientată dezvoltarea economico-socială în profil teritorial a țării.

Viitorul plan cincinal va marca și din acest punct de vedere o etapă calitativ superioară, etapă caracterizată prin aplicarea în viață a Programului-directivă de dezvoltare economico-socială. Cele mai importante trăsături care-i definesc profilul și originalitatea în ansamblul construcției noastre socialiste sînt următoarele: folosirea ca indicator de bază de măsurare a nivelului de dezvoltare și de orientare a activității de investiții a producției globale rezultate din industrie, agricultură, construcții, transporturi și servicii, pe locuitor; apropierea nivelului de dezvoltare a județelor, caracteristic fiind faptul că față de anul 1965, cînd producția pe locuitor minimă (8 657 lei) era de peste 2,1 ori mai redusă față de media pe țară (18 328 lei) în 1980 decalajul va fi de 1,8 ori, iar în 1985 această diferență va fi numai de 23%; îmbogățirea criteriilor economice și sociale de amplasare a forțelor de producție în profil teritorial: creșterea gradului de ocupare a forței de muncă în toate județele, apropierea nivelului dotărilor tehnico-edilitare și creșterea gradului de omogenizare economică și socială a județelor.

În viitorul cincinal un loc deosebit îl vor ocupa problemele adîncirii procesului de dezvoltare armonioasă, echilibrată nu numai a județelor, ci și în cadrul fiecărui județ, între localitățile urbane și rurale ale acestora. Este elocvent în această privință faptul că în viitoarele centre urbane și comunale — reședință a consiliilor unice agroindustriale — se vor realiza peste 700 unități cu caracter industrial, de interes republican și local. Un asemenea proces de omogenizare economică și socială va fi însoțit de intensificarea fluxurilor economice între toate zonele și județele patriei, precum și în interiorul acestora, va conduce la o mai echitabilă repartizare a locurilor de muncă pe teritoriu și la apropierea condițiilor de viață ale populației, fapt care va contribui la întărirea coeziunii națiunii noastre socialiste.

ÎN SPIRITUL prevederilor Programului adoptat de Congresul al XI-lea, partidul nostru pornește de la premisa că afirmarea tot mai puternică a trăsăturilor noi orînduirii sociale, însăși dezvoltarea forțelor de producție, ca bază materială a progresului economico-social nu se pot realiza fără perfecționarea continuă a relațiilor de producție, a formelor și metodelor de organizare și conducere a vieții economice-sociale, a democrației socialiste, fără înlăturarea fenomenelor de birocrațism, deopotrivă cu creșterea responsabilității sociale a tuturor membrilor societății. **„Concordanța între relațiile de producție și sociale și forțele de producție, lărgirea continuă a orizontului cunoașterii, înțelegerea legităților dezvoltării sociale, ridicarea nivelului politic și cultural al oamenilor — a subliniat tovarășul Nicolae Ceaușescu — exercită, la rîndul lor, o puternică influență dinamizatoare asupra progresului forțelor de producție, asupra creșterii bunăstării materiale a oamenilor. Ideile, nivelul de cunoaștere și cultură, gradul de dezvoltare a conștiinței se manifestă astfel ca o puternică forță materială în transformarea revoluționară a societății, în asigurarea progresului general al umanității“.**

Perioada care s-a scurs de la Congresul al XI-lea al partidului este puternic marcată de promovarea unor măsuri ample, deosebit de importante atît din punctul de vedere al concepției teoretice, cît și din cel al practicii sociale. În domeniul conducerii și planificării activității economico-sociale elementele novatoare privesc cu deosebire **promovarea largă a autoconducerii muncitorești și a autogestiunii economico-financiare, instituționalizarea participării oamenilor muncii la beneficii, îmbunătățirea organizării, conducerii și planificării unitare a agriculturii și înființarea consiliilor unice agroindustriale de stat și cooperatiste.**

Măsurile care concretizează noul mecanism economic au izvorît nu din vreo schemă abstractă și nici din copierea unor experiențe din alte părți, ci din cerințele și condițiile concrete ale României, din experiența celor trei decenii de economie planificată în țara noastră, bazîndu-se pe abordări teoretice originale cu privire la democrația socialistă. Proiectele de documente ale celui de-al XII-lea Congres al partidului reflectă și ele pregnant preocuparea constantă a partidului pentru creșterea gradului de funcționalitate a întregului sistem de instituții democratice, pentru perfecționarea stilului conducerii colective, pentru realizarea și în acest domeniu a unei noi calități. Toate acestea sînt dublate de o vastă activitate pentru cultivarea în rîndul oamenilor muncii a celor mai înaintate valori morale, pentru dezvoltarea spiritului de întraajutorare, pentru promovarea principiilor și normelor de conduită proprii noi orînduirii, pentru formarea omului nou cu larg orizont politico-ideologic. Programul-directivă de creștere a nivelului de trai în perioada 1981—1985 și de ridicare continuă a calității vieții subliniază că **grija pentru sporirea avuției naționale, pentru gospodărirea cît mai eficientă a resurselor materiale și umane, spiritul cutezător în gîndire și muncă, îndrăzneala și fermitatea în promovarea noului, ridicarea gradului de pregătire profesională și politică, lărgirea continuă a orizontului științific și cultural trebuie să reprezinte atributele fundamentale care să caracterizeze pe toți oamenii muncii din țara noastră. Pe o asemenea temelie, relațiile sociale, economice și politice în întregul lor dobîndesc noi dimensiuni, în concordanță deplină cu exigențele societății socialiste multilateral dezvoltate și ale trecerii la comunism.**

prof. dr. Gheorghe CREȚOIU

EFICIENȚA ECONOMICĂ — OBIECTIV CENTRAL AL DEZVOLTĂRII ÎN CINCINALUL VIITOR

ÎN STRATEGIA edificării bazei tehnico-materiale a societății socialiste, în înfăptuirea politicii de industrializare socialistă a țării, partidul și statul nostru au acordat o atenție crescândă problemelor eficienței economice, așezării întregii vieți economice pe principii de eficiență și rentabilitate. Marcind un moment cu profunde semnificații pentru dezvoltarea societății românești, Congresul al IX-lea al P.C.R. a sintetizat o concepție nouă, originală cu privire la rolul și locul eficienței economice în progresul multilateral al societății noastre. „O preocupare centrală pentru organele noastre de partid și de stat — a subliniat secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu în raportul prezentat atunci congresului — va trebui să fie creșterea eficienței economice a investițiilor, a întregii activități din economie — factor esențial al realizării ritmului de creștere prevăzut în economia noastră și al îmbunătățirii condițiilor de viață ale oamenilor muncii”.

Trebuie însă spus că în gândirea și practica construcției socialiste, au existat și perioade când problemele eficienței economice au fost subapreciate, uneori chiar negate, fiind considerate drept reminiscențe ale economiei capitaliste. Asemenea tendințe s-au înregistrat și în țara noastră în perioada creării bazei tehnico-materiale a societății socialiste, a făuririi economiei socialiste unitare. Ca o consecință, în procesul de industrializare socialistă a țării au fost neglijate unele ramuri de vîrf, purtătoare ale revoluției tehnico-științifice contemporane, ramuri de mare eficiență economică. Între eficiență, rentabilitate și socialism, nu există nicidecum o incompatibilitate, ci, am spune, o legătură organică, indisolubilă. Deosebirea dintre capitalism și socialism nu constă în nici un caz — așa cum s-a mai considerat uneori în trecut — în faptul că în timp ce mobilul economiei capitaliste îl constituie profitul, pentru economia socialistă plusprodusul, respectiv beneficiul, și-ar fi pierdut din importanță. Deosebirea constă de fapt în modul de repartitie a rezultatelor muncii, în favoarea unei clase, a unui grup restrins al acesteia, sau în favoarea întregului popor, dar și în economia socialistă plusprodusul, în cadrul căruia beneficiul joacă un rol important, rămîne singura sursă a dezvoltării, a reproducerii socialiste largite.

Fără îndoială că în fiecare etapă de dezvoltare economică, stadiul atins în dezvoltarea forțelor de producție, complexitatea și structura pe ramuri a economiei naționale, pe de o parte, și capacitatea, posibilitatea economiei de a realiza acumulări cît mai mari, de a-și spori productivitatea și deci maximiza eficiența, respectiv venitul net al societății, pe de altă parte, există o corelație directă. În țara noastră în ultimii 15 ani, prin contribuția esențială a secretarului general al partidului, s-a cristalizat un concept modern privind eficiența economică în societatea socialistă, întemeiat pe criterii științifice. Ținînd seama de legile generale ale progresului, de legile economice specifice societății socialiste, de faptul că acumularea reprezintă unica sursă a reproducerii socialiste, creșterea continuă a eficienței economice, reducerea cheltuielilor materiale, folosirea cît mai judicioasă a mijloacelor materiale și a forței de muncă reprezintă în concepția partidului nostru direcții principale de acțiune în procesul făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate.

Este evident că societatea socialistă dispune de potente și resurse de a mobiliza și coordona efortul întregii națiuni spre eliminarea risipei și maximizarea economisirii muncii vii și trecute, net superioare orînduirii capitaliste. Creșterea nivelului de trai, obiectiv fundamental al societății socialiste, nu se poate realiza decît în condițiile maximizării venitului net al societății, al beneficiului și a celorlalte componente ale plusprodusului. Analizînd evoluția indicatorilor de eficiență în anii construcției socialiste, în țara noastră, se remarcă o intensificare continuă a preocupărilor în acest domeniu, actualul cincinal reprezentînd un moment de referință în ce privește efortul de mobilizare pentru accelerarea sporirii tuturor indicatorilor de eficiență. Un impuls deosebit în această direcție a fost dat de Conferința Na-

țională din 1977, care a adoptat un program suplimentar de creștere a producției industriale și de accelerare a creșterii productivității muncii și reducere a cheltuielilor de producție, de sporire a eficienței investițiilor și fondurilor fixe.

Accentuarea laturilor intensive ale reproducerii socialiste, proces care se înregistrează în anii 1971—1979 și mai ales în actualul cincinal pe baza promovării mai susținute a progresului tehnic, prin accelerarea ritmului de valorificare a materiilor prime, materialelor și energiei deopotrivă cu utilizarea mai bună a mașinilor și utilajelor, a influențat favorabil ridicarea eficienței întregii activități economice. Semnificativ în această direcție este faptul că, potrivit estimărilor, în actualul cincinal se va realiza un ritm mediu anual de creștere a productivității muncii în industrie și construcții-montaj de circa 9% — unul dintre cele mai ridicate realizate pînă acum. Reducerea costurilor totale la 1 000 lei producție marfă în industrie, alt indicator important al eficienței economice, va fi pe întregul cincinal de peste 7%, fapt care va determina scăderea ponderii cheltuielilor materiale în produsul social de la 59,5% în anul 1975, la 57,1% în anul 1980. Ca urmare a măsurilor energice luate în ultimii ani s-au obținut progrese importante în diminuarea consumurilor materiale, reducerea greutății produselor, în folosirea mai rațională a combustibililor și energiei, după cum, prin aplicarea noului mecanism economico-financiar a crescut rolul beneficiului în stimularea activității economice a unităților productive. Creșterea mai rapidă a producției nete industriale față de producția globală, — devansare care pentru prima dată se realizează în acest cincinal — precum și sporirea mai rapidă a venitului național față de produsul social sînt expresii concludente ale accentuării laturilor calitative, ale ridicării eficienței economice.

Oamenii muncii din toate ramurile și sectoarele de activitate se prezintă la Congresul al XII-lea al P.C.R. cu mari realizări în îndeplinirea și depășirea Directivelor Congresului al XI-lea al P.C.R. În același timp ei sînt pe deplin conștienți că rezultatele obținute nu reflectă pe deplin posibilitățile și condițiile create, că mai persistă încă neajunsuri, care afectează nivelul eficienței economice. De aceea, în perioada care a mai rămas pînă la sfîrșitul cincinalului, se impune ca toate colectivele de oameni ai muncii să acționeze cu și mai mare fermitate pentru îndeplinirea integrală a prevederilor din planul cincinal și din programul suplimentar, pentru realizarea sarcinilor în domeniul eficienței economice.

Rezultatele obținute pînă în prezent în procesul făuririi bazei tehnico-materiale a societății socialiste multilateral dezvoltate, în afirmarea pleneră a revoluției tehnico-științifice în toate ramurile economiei naționale, permit intrarea economiei românești, așa cum reiese din proiectele documentelor Congresului al XII-lea, într-o fază nouă, superioară a dezvoltării sale. Preocuparea pentru ridicarea eficienței economice în toate ramurile economiei naționale, străbate ca un fir roșu întreaga concepție materializată atît în Directivele Congresului al XII-lea al P.C.R. cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1981—1985 și orientările de perspectivă pînă în anul 1990, cît și în Programele-directive cu privire la cercetarea științifică, dezvoltarea în domeniul energiei, dezvoltarea economico-socială în profil teritorial și de creștere a nivelului de trai. În acest sens, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, sublinia la Conferința organizației municipale de partid București că „trebuie să avem cu toată claritatea în vedere că problemele eficienței, reducerea consumurilor de materiale și de energie, recuperarea materialelor și refolosirea lor — constituie obiective foarte importante cuprinse în documentele ce sînt supuse spre dezbatere Congresului al XII-lea, care vor constitui sarcini concrete pentru activitatea organizației de partid, a oamenilor muncii, a tuturor consiliilor de conducere”.

Sporirea mai accentuată a eficienței economice în cincinalul

următor constituie o condiție de bază, dar și o rezultantă a realizării în fapt a saltului calitativ, a trecerii la o nouă calitate în întreaga activitate economico-socială. Accentuarea elementelor calitative ale activității economice și sociale, proces început după Conferința Națională a partidului din 1977 și așezat la baza întregii concepții de dezvoltare a economiei noastre naționale în perioada 1981—1985 și în perspectivă presupune, în principal: calitate, parametri tehnico-economici la nivel mondial, productivitate înaltă, competitivitate internațională, costuri de producție cât mai reduse, valorificarea cu randament maxim a resurselor materiale, financiare și de muncă, creșterea maximă a beneficiilor, toate acestea reflectându-se în ultimă instanță în eficiența economică a producției, întreprinderii, ramurii și economiei naționale.

Pornindu-se de la sarcina trasată de hotărârea Plenarei C.C. al P.C.R. din martie 1978 cu privire la perfecționarea mecanismului economico-financiar, în acțiunea de elaborare și fundamentare a propunerilor pentru noul cincinal s-a extins utilizarea indicatorilor de eficiență economică. Pe acest temei se poate aprecia că dispunem în prezent de un sistem de indicatori, atât la nivel microeconomic cât și macroeconomic, care reflectă principalele laturi ale eficienței economice. În afară de indicatorii privind productivitatea muncii și venitul național pe o persoană s-au introdus și generalizat unii indicatori semnificativi ai eficienței, printre care menționăm: gradul de valorificare a materiilor prime, materialelor și energiei; producția la 1 000 lei fonduri fixe; reducerea costurilor totale la 1 000 lei producție; reducerea cheltuielilor materiale la 1 000 lei producție, venitul net la 1 000 lei fonduri fixe, beneficii la 1 000 lei fonduri fixe sau la 1 000 lei producție, gradul de recuperare a materiilor prime și materialelor refolosibile etc. Aceasta permite o determinare mai exactă a eficienței economice, evidențiind totodată, necesitatea elaborării în practică a noi indicatori care să caracterizeze mai complex eficiența valorificării resurselor materiale, financiare și de muncă cum ar fi: consumul cumulat de resurse pe produs, competitivitatea produselor românești pe piața mondială, calcule pentru măsurarea eficienței structurii producției și a fondului național de dezvoltare.

Direcția principală de realizare a sarcinilor prevăzute în noul cincinal în domeniul eficienței economice o constituie creșterea mai accentuată a productivității muncii. În nivelul productivității muncii se reflectă, într-o formă sau alta, începând cu progresul tehnic și terminând cu forța de muncă, aproape toți factorii care influențează direct sau indirect asupra eficienței economice, asupra rentabilității activității tuturor unităților economice. Din ce în ce mai mult în accepțiunea contemporană lichidarea decalajelor economice presupune nu numai cantitate pe locuitor ci, și poate în primul rând, calitate, iar în cadrul acesteia pe primul loc se situează productivitatea muncii. Pentru că atât timp cât se mențin decalaje în nivelul productivității este imposibil să nu persiste și decalaje în ceea ce privește nivelul dezvoltării generale al țărilor, implicit și al nivelului de trai. Tocmai de aceea, ridicarea productivității muncii la nivelul atins de țările avansate reprezintă principala cerință a trecerii României în rîndul țărilor dezvoltate, în realizarea obiectivelor stabilite în Programul P.C.R. pentru făurirea societății socialiste multilaterale dezvoltate și crearea condițiilor pentru edificarea comunismului în România. Referindu-se la saltul calitativ care trebuie să aibă loc în timpul cel mai scurt pe toate planurile vieții economice și sociale, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia în raportul la Conferința Națională a partidului din 1977 că adevărata forță capabilă să propulzeze puternic economia noastră națională pe calea progresului accelerat este creșterea productivității muncii pe care o definea drept „o cerință primordială a dezvoltării noastre în următorii ani”.

Ținând seama de posibilitățile reale ale economiei naționale, de rezervele existente în toate ramurile producției materiale, productivitatea muncii va contribui în cincinalul viitor cu peste 80% la sporirea venitului național. Un procent de creștere a productivității va reprezenta în anul 1985 un spor de producție de 14,7 miliarde lei față de 9,3 miliarde lei în anul 1980. Se prevăd, de asemenea, ritmuri susținute de creștere a productivității muncii pentru toate ramurile economiei naționale. Pe ansamblul industriei productivitatea muncii, calculată pe baza producției nete, va crește într-un ritm mediu anual de 7,0—7,5%, în ramurile de vîrf, purtătoare ale progresului tehnic, fiind prevăzute ritmuri mai mari, iar în agricultura de stat de 3,7—5,6%.

Prin realizarea prevederilor de creștere a productivității pe cincinal se va reduce în medie consumul total pe timp de muncă în unitate de produs cu 30—35% în industrie ceea ce marchează un salt important în direcția creșterii rodniceii muncii, valorificării cu eficiență sporită a principalei forțe

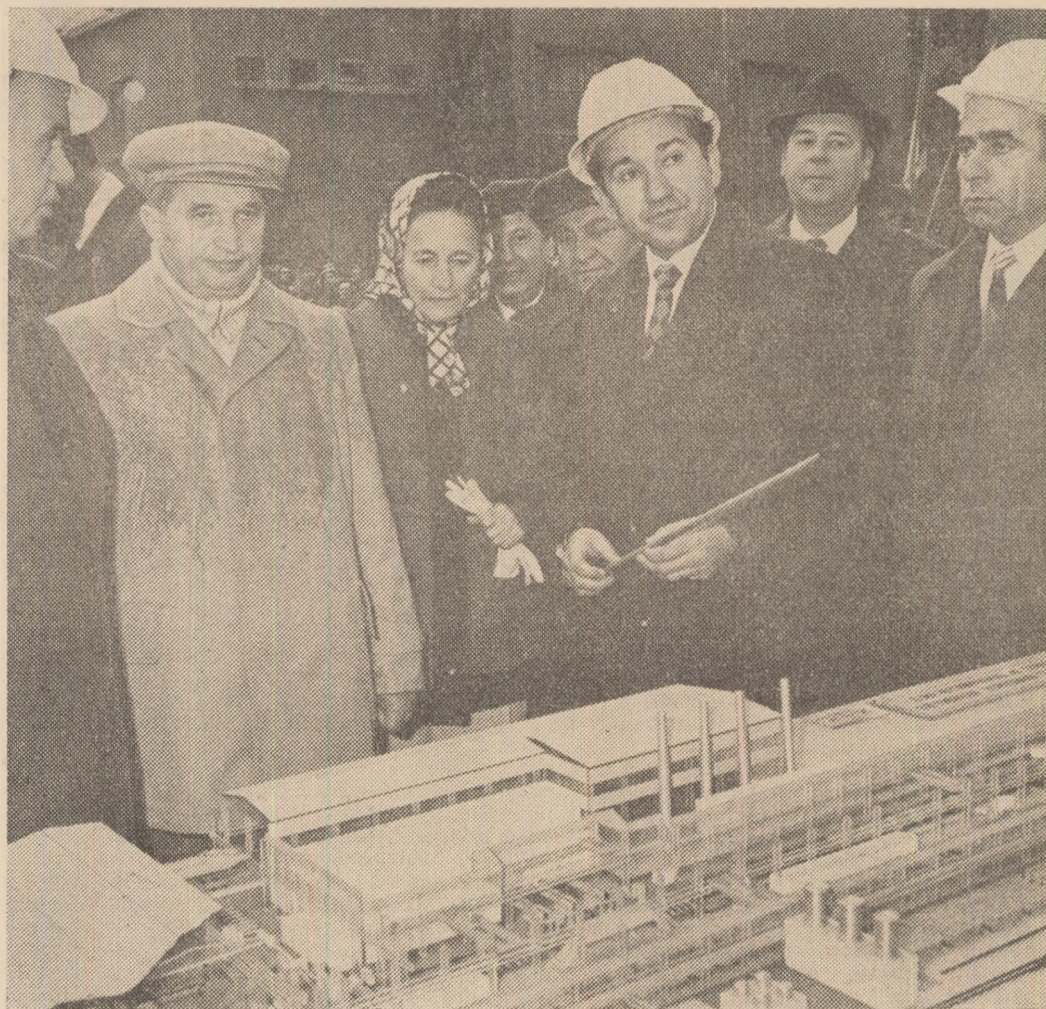
de producție a țării, forța de muncă. La determinarea și dimensionarea ritmurilor de creștere a productivității muncii pe ramuri, subramuri și produse în cincinalul viitor, s-a luat în considerare aportul sporit al cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și progresului tehnic, care vor trebui să asigure peste 50% din creșterea productivității muncii; perfecționarea în continuare a organizării producției și a muncii în toate unitățile, așezarea științei conducerii la baza întregii activități economice, transformarea calificării și perfecționării cadrelor în factor efectiv de economisire a muncii și de realizare a unor produse de calitate. Deși realizarea acestor ritmuri de creștere a productivității muncii presupune eforturi reale, ele trebuie totuși considerate ca sarcini minime, urmînd să fie găsite în continuare noi rezerve și posibilități pentru accelerarea creșterii productivității muncii în perioada 1981—1985 și pe mai departe, în așa fel încît pînă în 1990, cel tîrziu pînă în anul 2000, nivelul productivității muncii din România să ajungă la nivelurile realizate de majoritatea țărilor industrializate.

O altă cale importantă de ridicare a eficienței economice o constituie valorificarea superioară a materiilor și materialelor, a resurselor energetice, gospodărirea acestora cu înalt simț de răspundere. Realizarea unor produse cu valoare economică tot mai înaltă, dar cu consumuri de materii prime, materiale, combustibil și energie cât mai mici constituie, în etapa finală a industrializării pe care țara noastră urmează să o parcurgă în deceniul următor, una din cele mai importante surse de dezvoltare a economiei naționale, de sporire a eficienței tuturor proceselor industriale.

Avînd în vedere stadiul atins în valorificarea superioară a materiilor prime, materialelor și energiei, decalajele existente încă în acest domeniu față de statele industrializate, se estimează că există posibilități reale în economia națională — și, în primul rînd, în industrie — ca în 1985 valoarea produselor, realizate din aceeași cantitate de resurse naturale să crească, pe seama creșterii gradului de valorificare, cu cel puțin o treime. Pentru atingerea acestui obiectiv se prevede ca în siderurgie să se îmbunătățească coeficientul de scoatere a metalului în producția de laminate pînă la 86% în anul 1985; reducerea consumurilor normate de metal, pe cincinal, cu cel puțin 20—23%; reducerea cu minimum 21—23% a indicelui de consum de energie primară și majorarea cu 32—34% a indicelui de valorificare a materiilor prime de bază și energiei; realizarea din materiile prime importate numai de produse de înaltă valoare economică și tehnică etc. „În această etapă, se arată în proiectul de Directive — dezvoltarea în continuare a țării pe plan economico-social depinde într-o tot mai mare măsură de valorificarea intensivă, superioară a tuturor resurselor de care dispunem, impunîndu-se să obținem pe tona de materie prime o valoare economică echivalentă cu cea realizată de țările dezvoltate. Aceasta este o condiție esențială pentru depășirea stadiului de țară în curs de dezvoltare în care se găsește România”.

În vederea realizării acestui obiectiv de importanță majoră pentru economia noastră națională este prevăzută prin Programul-directivă privind cercetarea științifică o creștere substanțială a aportului cercetării științifice proprii la stabilirea unor tehnologii de înaltă eficiență, în măsură să determine sporirea gradului de valorificare a resurselor materiale în toate ramurile și subramurile industriei noastre. Totodată, în Programul-directivă în domeniul energiei în vederea atingerii în cît mai scurt timp a celor mai bune realizări pe plan mondial în privința consumului energetic pe unitatea de venit național este prevăzută găsirea de noi surse de energie mai ieftine, schimbări în structura bilanței energetice pentru asigurarea utilizării cît mai economice a combustibililor și energiei. Prin aceste măsuri urmează să se asigure în deceniul următor o diminuare cu minimum 40% a indicelui mediu de consum energetic la 1 000 lei producție industrială. Fără îndoială că realizarea acestui obiectiv va determina creșterea întregii eficiențe economice a economiei naționale, deoarece evident orice produs conceput și realizat la parametri calitativi ridicați, cu cheltuieli cît mai mici, determină un spor de beneficiu, de producție netă, de venit național. Orientarea spre reducerea costurilor de producție și în primul rînd a cheltuielilor materiale, decurge în mod obiectiv din faptul că ritmurile și proporțiile dezvoltării ramurilor producției materiale, așa cum sînt prevăzute în proiectul de Directive, sînt condiționate nu numai de volumul investițiilor ci, în primul rînd, de laturile calitative. De aceea orice nerealizare de ordin calitativ afectează echilibrul de ansamblu al economiei naționale, influențează asupra dinamismului acesteia și asupra mărimii venitului național. Diminuarea cheltuielilor și reducerea costurilor de producție în viitorul cincinal, îndeplinirea de către fiecare unitate economică a sarcinilor ce le revin atît la indicatorul cheltuieli totale la 1 000 lei producție marfă, cît și

La baza concepției strategice a dezvoltării industriei noastre socialiste, partidul, secretarul său general pun creșterea prioritară a ramurilor de vîrf, purtătoare ale progresului tehnic, capabile să valorifice la cel mai înalt nivel atît resursele materiale, cît și gîndirea și munca oamenilor. Aceasta are un rol esențial în introducerea și generalizarea tehnologiilor moderne, a cuceririlor științei, în reducerea dependenței de importuri, în promovarea acțiunilor de cooperare economică în producție cu alte țări și mărirea eficienței exporturilor, în ridicarea calității tuturor produselor. În fotografie : cu prilejul uneia din vizitele de lucru pe platformele industriale din Capitală, tovarășul Nicolae Ceaușescu trasează specialiștilor orientări cu privire la dezvoltarea întreprinderii de avioane, viitoare unitate reprezentativă a industriei aeronautice românești.

la cheltuieli materiale la 1 000 lei producție marfă, vor permite realizarea unor economii importante, vor crea noi resurse și posibilități pentru dezvoltarea economiei naționale și pentru creșterea rentabilității și a beneficiilor.

Totodată, trebuie precizat că reducerea consumurilor materiale și energetice nu trebuie să afecteze calitatea produselor, ci, dimpotrivă, să devină un factor activ de realizare a unor produse cu parametri tehnico-economici competitivi pe plan mondial. În acest scop, desigur, un rol hotărîtor revine cercetării științifice și tehnologice, deoarece ridicarea nivelului tehnic și calitativ al întregii producții constituie una din cerințele primordiale ale realizării unei economii moderne, de înaltă eficiență economică.

Creșterea eficienței fondurilor fixe constituie o altă latură esențială a eficienței economice, exprimînd gradul de folosire a capacităților de producție și randamentele utilajelor aflate în dotare. Mult timp în teoria și practica construcției socialiste, în definirea conceptului de eficiență, a fost subapreciat rolul și importanța hotărîtoare a eficienței fondurilor fixe. S-a considerat că acest indicator este valabil mai ales pentru economia capitalistă unde problema valorificării capitalului și termenul de recuperare al acestuia reprezintă criteriul fundamental în luarea unei decizii de investiții, în timp ce pentru socialism, criteriile economice, de eficiență ar trece pe planul al doilea. Drept consecință, nu întotdeauna în politica de investiții s-a acordat atenția cuvenită adoptării celor mai moderne și economicoase soluții privind construcțiile și procesele tehnologice, folosirii intensive a capacităților existente, ceea ce a făcut ca în acest domeniu să se înregistreze serioase rămîineri în urmă. Pe baza indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, care a sesizat importanța covârșitoare a acestui aspect pentru asigurarea ridicării eficienței întregii economii, pentru valorificarea cu rezultate maxime a morturilor poporului nostru, a fost introdus și în practica noastră economică indicatorul eficiența fondurilor fixe, iar în concepția viitorului cincinal creșterea eficienței fondurilor fixe este considerată o problemă de bază, o condiție hotărîtoare pentru

dezvoltarea în ritm rapid a economiei, pentru creșterea avuției naționale a țării.

Ținînd seama că realizarea amplului program de investiții prevăzut pentru cincinalul 1981—1985 va determina o masivă creștere, modernizare și reînnoire a fondurilor fixe, cît și de faptul că majoritatea fondurilor fixe aflate deja în funcție sînt relativ noi, este necesar ca în anii 1981—1985 să aibă loc o creștere substanțială a eficienței fondurilor fixe. Astfel în 1985 în industrie se va ajunge la o producție globală de 1 800 lei la 1 000 lei fonduri fixe și la o producție netă de peste 600 lei. Creșteri importante se prevăd și pentru construcții-montaj, agricultură, transporturi și telecomunicații.

Pentru asigurarea cadrului optim creșterii eficienței economice, o atenție deosebită se acordă în proiectele documentelor Congresului al XII-lea, perfecționării în continuare a conducerii și planificării economico-financiare, consolidării autoconducerii muncitorești și autogestiunii economice, asigurării aplicării ferme a principiilor noului mecanism economico-financiar.

Ridicarea eficienței economice, creșterea mai accentuată a productivității muncii, sporirea rentabilității economice, asigurarea gradului de competitivitate al produselor la nivelul celor mai bune realizări pe plan mondial, presupun adoptarea la toate nivelurile economiei naționale — așa cum se arată în proiectul de Directive — a unor „măsuri energice pentru aplicarea unui regim sever de economii, cheltuirea cu maximă eficiență a fiecărui leu, desfășurarea unei activități rentabile, în interesul creșterii veniturilor fiecărui colectiv, ale progresului și propășirii întregii societăți“. Este sintetizată în această succintă indicație un adevărat program de acțiune pentru fiecare întreprindere din țară, pentru fiecare om al muncii, pentru fiecare tehnician, inginer sau economist, program de a cărui realizare depinde în mod hotărîtor ridicarea țării noastre în rîndurile statelor avansate, afirmarea în toată plenitudinea a forței creatoare a poporului nostru, condus cu înțelepciune de partidul său comunist

prof. dr. Mihai PĂRALUȚA

CONCEPȚIA PARTIDULUI REFERITOARE LA ACCENTUAREA ROLULUI FACTORILOR INTENSIVI AI CREȘTERII ECONOMICE

ÎN STRATEGIA dezvoltării României, creșterea economică ocupă un loc prioritar decurgând organic din faptul că înfăptuirea Programului P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism presupune, înainte de toate, realizarea unei economii moderne, de înalt nivel tehnic, de mare productivitate și eficiență, bazată pe o industrie puternică și o agricultură intensivă, pe folosirea cu cerințelor revoluției tehnico-științifice și valorificarea superioară a resurselor materiale și umane.

Creșterea economică, al cărei conținut principal îl constituie sporirea venitului național pe locuitor, este rezultatul acțiunii simultane a factorilor extensivi și intensivi. În concepția partidului nostru valorificarea la maximum a tuturor factorilor creșterii economice este absolut necesară pentru toate etapele construcției socialiste, inclusiv pentru actuala etapă de dezvoltare. Analiza datelor statistice privind țara noastră și a celor din alte țări arată că preponderența factorilor extensivi sau intensivi oglindește stadiul de dezvoltare economică a unei țări. În țările slab dezvoltate sau în curs de dezvoltare preponderență este contribuția factorilor extensivi. Pe măsura dezvoltării economice, contribuția factorilor intensivi capătă o pondere tot mai mare. Pe această bază accentuarea rolului factorilor intensivi ai creșterii economice poate fi considerată ca o legitate economică cu caracter general. În țara noastră această legitate găsește condiții obiective și subiective favorabile de manifestare, fapt reflectat cu prisosință atît de rezultatele obținute cît și de prevederile cuprinse în documentele Congresului al XII-lea al P.C.R.

Evoluția factorilor extensivi este pusă în evidență de modificările care au avut loc în volumul factorilor de producție care reprezintă sursele primare ale creșterii economice; populația ocupată, fondurile fixe și materiile prime consumate în procesul de producție. Populația ocupată a sporit de la 8,4 milioane în 1950 la 10,3 milioane în 1978 (cu 22,6%), din care populația ocupată în sfera productivă — de la 7,8 milioane la 8,9 milioane (cu 14,1%). Volumul fondurilor fixe a fost în 1978 de 7,0 ori mai mare decît în 1950, ponderea fondurilor fixe existente în sfera productivă ridicîndu-se de la 66,3% la 78,3%. A sporit, de asemenea, volumul materiilor prime consumate în procesul de producție, al combustibilului și al altor valori de întrebuințare primare.

Concomitent cu creșterea volumului factorilor de producție a avut loc progresul calitativ al acestora, reflectat în indicatorii de eficiență economică.

Astfel, în perioada 1950—1978 productivitatea muncii sociale, respectiv volumul fizic al venitului național pe o persoană ocupată în sfera productivă a sporit de 11,4 ori (vezi tabelul).

Deosebit de important, creșterea productivității muncii s-a manifestat în toate ramurile economiei naționale. În industrie, ca rezultat al creșterii producției nete de 32 ori în 1978 față de 1950, în condițiile sporirii populației ocupate în această ramură de 3,45 ori, productivitatea muncii a crescut de 9,1 ori. În agricultură, unde producția netă a sporit de 2,7 ori, în condițiile reducerii populației ocupate cu 47%, productivitatea muncii a crescut de 5,1 ori. În procesul dezvoltării economiei naționale s-au modificat deci raporturile dintre ramuri în privința productivității muncii sociale. Eficiența muncii în agricultură manifestă o tendință de apropiere — în termeni relativi — de eficiența muncii depuse în industrie. Dacă în 1950 un procent din populația ocupată în agricultură producea 0,35% din venitul național față de 3,4% cît producea un procent din populația ocupată în industrie, în 1978, un procent din populația ocupată în agricultură a produs aproape 0,50% din venitul național față de 1,5% cît a produs un procent din populația ocupată în industrie.

Deși tendințe pozitive au început să se înregistreze, cu deosebire în ultimii ani, și în ceea ce privește eficiența utilizării fondurilor fixe, a materiilor prime și a materialelor, a combustibililor și energiei, totuși, așa cum a subliniat în repetate rânduri secretarul general al partidului, în aceste privințe rămîn încă serioase rezerve care trebuiesc puse grabnic și cu toată fermitatea în valoare. Este suficient să reamintim aici că în țara noastră un procent de creștere a venitului național se realizează cu consumuri energetice net superioare celor din țările avansate, pentru a evidenția stringența sarcinii de a economisi și a consuma cît mai rațional resursele de care dispunem.

Ca rezultat al acțiunii concomitente a factorilor cantitativi și calitativi, respectiv al sporirii volumului factorilor de producție și al ridicării efi-

cienței utilizării lor, venitul național pe locuitor a sporit de 9,91 ori în 1978 față de 1950, deși trebuie să subliniem că dacă factorii calitativi ar fi acționat mai intens, această creștere ar fi putut fi și mai înaltă.

În anii viitorului cincinal ca și în perioadele precedente se urmărește antrenarea la nivel maxim posibil a tuturor factorilor extensivi și intensivi la creșterea economică. Ceea ce particularizează însă cincinalul următor este faptul că factorii extensivi devin tot mai restrictivi în raport cu nevoile economiei naționale. Astfel, populația ocupată și mai ales volumul de muncă prestată vor fi influențate de ieșirea din activitate a contingentelor mari, născute după primul război mondial și intrarea în activitate a contingentelor mici născute în perioada 1959—1960 cînd indicele de natalitate a fost scăzut, de sporirea în continuare a perioadei de școlarizare și reducerea duratei săptămînii de lucru, de scăderea relativă a disponibilului de forță de muncă eliberată din agricultură și greutățile mai mari de atragere a acesteia în activitățile neagricole față de perioadele precedente, de apariția unor zone în care chiar și agricultura resimte lipsa forței de muncă.

ÎN CINCINALUL URMĂTOR putem aprecia că economia noastră națională va fi confruntată cu greutăți mai serioase decît în trecut în aprovizionarea cu materii prime, materiale, combustibil și energie, datorită, pe de o parte, sporirii restricțiilor la import și a prețurilor de cumpărare, fenomene determinate de criza energetică și petrolieră, iar, pe de altă parte, datorită creșterii dificultăților producerii lor în interior (explorări și exploatare în adîncimi mai mari, conținut mai sărac în substanțe utile) și sporirea costurilor etc.

Deși factorii extensivi devin din ce în ce mai restrictivi, ritmul creșterii economice pentru perioada 1981—1985 este stabilit la un nivel ridicat, condiție hotărîtoare pentru înfăptuirea prevederilor Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre

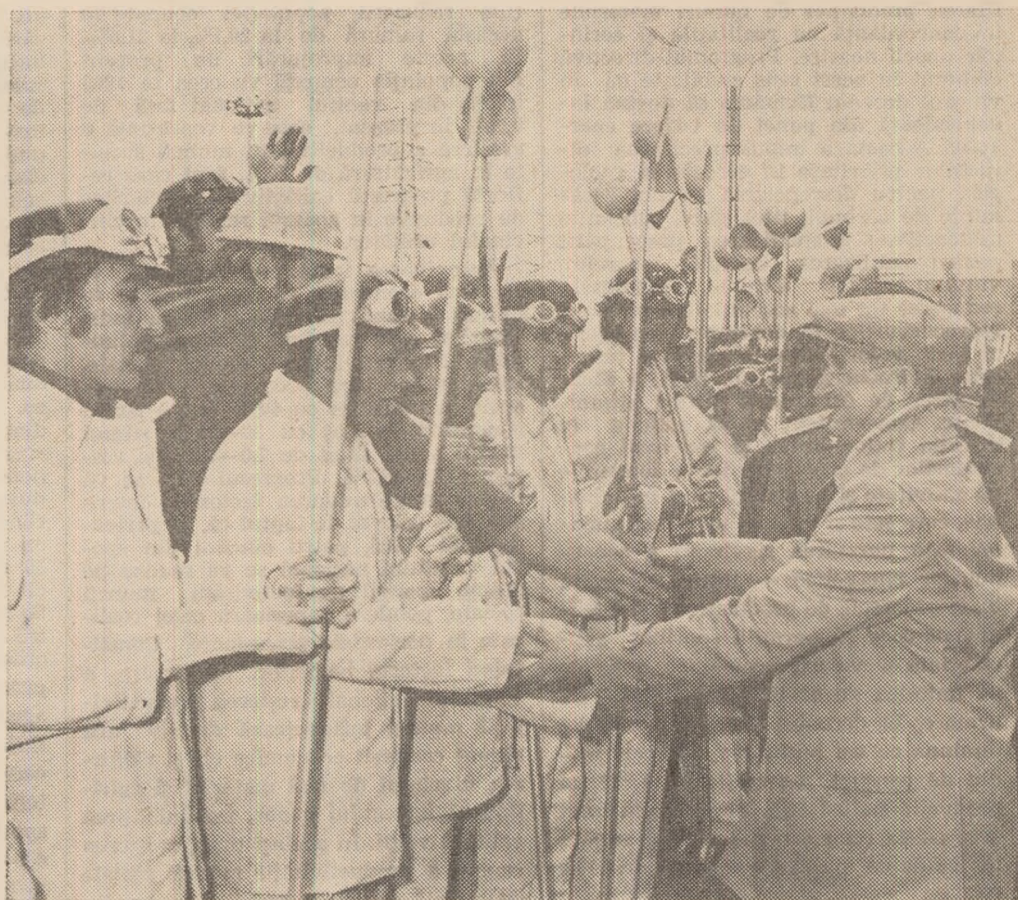
Dinamica productivității muncii sociale în %

	1950	1955	1960	1965	1970	1975	1978
Venit național (calculat în prețuri comparabile)	100	192	268	413	599	10 ori	13 ori
Populația ocupată în ramurile productive*	100	112	112	112	112	113	114
Indicele productivității muncii sociale (1950 = 100)	100	171	239	369	535	885	11,4 ori
Indicele productivității muncii sociale (în lanț)	100	171	140	154	145	165	128

*) Cuprinde ramurile: industrie, construcții, agricultură, silvicultură, transporturi, telecomunicații, circulația marfurilor.

Sursa: Anuarul statistic al R. S. România, D.C.S., 1979, p. 87; 111

Clasa muncitoare, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, au fost chemați la conducerea societății noastre noi. Elaborind conceptul democrației economice și sociale reale, al autoconducerii muncitorești, inițiind amplul și complexul ei sistem de forme instituționalizate, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** promovează în toate prilejurile consultarea largă a celor ce muncesc în toate chestiunile majore ale dezvoltării economico-sociale, pe toate planurile și la toate nivelurile. Vizitele sale de lucru în județe, în întreprinderi industriale, unități agricole și instituții social-culturale se înscriu în permanentul său dialog cu națiunea (în fotografie: întâlnire cu oțelarii de la Hunedoara).

comunism, de depășire a stadiului de țară în curs de dezvoltare și înscrierea țării noastre în rindul țărilor cu dezvoltare medie.

În aceste împrejurări se accentuează și este absolut necesar să se accentueze acțiunea factorilor intensivi ai creșterii economice, accentuare care reprezintă o legitate a construcției socialiste în țara noastră. „**În mod deosebit** — sublinia secretarul general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** — **în următorii cinci ani se va accentua afirmarea revoluției tehnico-științifice și realizarea unei noi calități în toate domeniile de activitate... Trecerea la o nouă calitate, pe baza acumulărilor cantitative din toate domeniile, se impune acum ca o necesitate obiectivă pentru realizarea Programului elaborat de Congresul al XI-lea, pentru crearea condițiilor de înfăptuire a societății comuniste în România**“¹⁾.

Accentuarea factorilor calitativi ai creșterii economice se sprijină, înainte de toate, pe faptul că în perioada construcției socialiste parcurse pînă acum s-a acumulat o bază tehnico-materială puternică, obținîndu-se în același timp realizări însemnate în dezvoltarea clasei muncitoare, atît numeric_este cît și din punct de vedere al pregătirii profesionale și politice, a tărănimii și intelectualității. Modul în care au evoluat în ultimii ani o serie de indicatori fundamentali, ca de pildă, productivitatea muncii, cheltuielile materiale, eficiența economică deși, așa cum am

văzut pozitiv, arată însă și marile rezerve existente încă în utilizarea mai bună a aparatului de producție.

Tocmai întemeindu-se pe o analiză profundă a realității, documentele Congresului al XII-lea conțin un ansamblu de măsuri care vizează **în mod deosebit progresul calitativ al factorilor de producție**. În această ordine de idei pe primul plan se situează introducerea în producție a celor mai noi cuceriri ale științei și tehnicii. Avîndu-se în vedere rolul hotărîtor al științei în edificarea societății socialiste multilateral dezvoltate, a fost elaborat Programul-directivă de cercetare științifică, dezvoltare tehnologică și introducere a progresului tehnic, program care prevede ca cercetarea științifică să contribuie nemijlocit și mult mai activ la rezolvarea tuturor problemelor legate de înfăptuirea în bune condiții a planului de dezvoltare economico-socială a României în cincinalul 1981—1985, să ofere soluțiile tehnice necesare transpunerii în viață a orientărilor pentru cincinalul 1986—1990, să pregătească rezerva de descoperiri științifice și soluții tehnologice necesare dezvoltării în perspectivă a țării noastre pînă în anul 2000. Cercetarea științifică trebuie să soluționeze problemele dezvoltării economico-sociale, devansînd cu cel puțin 5 ani activitatea economică. Realizarea prevederilor Programului-directivă în care știința este concepută ca un factor prioritar al reproducției socialiste va

contribui la accelerarea dezvoltării economico-sociale a țării noastre în perioada următoare.

ACCENTUAREA factorilor calitativi ai creșterii economice este **indisolubil legată și condiționată de perfecționarea structurii economiei naționale**. Rolul hotărîtor în perfecționarea structurii economiei naționale îl are asigurarea în continuare a unui ritm înalt de dezvoltare a industriei. În perioada 1981—1985 industria se va dezvolta cu ritmuri medii anuale de 9—10% la producția netă și de 8—9% la producția globală. Ca urmare, industria își va accentua rolul de ramură conducătoare a economiei nu numai prin sporirea ponderii în crearea venitului național de la 61% în 1980 la 65% în 1985, dar și prin pătrunderea produselor de tip industrial în toate celelalte ramuri ale economiei naționale.

Documentele Congresului al XII-lea al P.C.R. prevăd modernizarea structurii industriei mai ales prin prisma unui nou criteriu, și anume, al economiei de energie. Criteriul economiei de energie sublinia tovarășul **Nicolae Ceaușescu** — va trebui să guverneze însăși concepția generală a dezvoltării în perspectivă a economiei noastre naționale, principiile pe baza cărora vom acționa pentru pro-

¹⁾ Nicolae Ceaușescu. Cuvîntare la plinara comună a C.C. al P.C.R. și a Consiliului Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale a României, Ed. politică, București, 1979, p. 6.

filarea producției de bunuri materiale în concordanță cu realitățile și cerințele epocii noastre. Programul-directivă elaborat în acest sens stabilește ca în viitorul deceniu **România să devină independentă din punct de vedere energetic**. Aceasta a impus precizarea direcțiilor prioritare în cercetarea geologică pentru descoperirea de noi zăcăminte de cărbuni, țitei, gaze, substanțe radioactive; intensificarea preocupării pentru utilizarea energiei soarelui, vântului, apelor termale, biomasei; reducerea tot mai accentuată a ponderii hidrocarburilor în consumul energetic al țării, valorificarea maximă a resurselor hidroenergetice ale țării, a zăcămintelor de cărbune și sisturi bituminoase. Concomitent se va acționa în direcția raționalizării și reducerii consumurilor de energie în toate domeniile de activitate și în primul rând în industrie, care este și cel mai mare consumator prin normarea riguroasă a consumurilor energetice — introducerea, în toate procesele de producție, de noi tehnologii care să permită sporirea substanțială a valorii economice obținute pe unitatea de energie cheltuită. Ca urmare, în deceniul 1981—1990 se va diminua cu cel puțin 40%, indicele mediu de consum energetic la 1 000 lei producție industrială, iar pînă în anul 2000 se va realiza o reducere a acestui indice de cel puțin 2,6 ori față de 1980.

IN CADRUL modernizării economiei românești o atenție deosebită se acordă agriculturii, ramură de bază a economiei. În cincinalul viitor **va fi accelerat procesul de dezvoltare intensivă și modernizare a acestei ramuri** — ca una din cele mai importante priorități ale planului cincinal, de care depinde însăși dezvoltarea industriei, a întregii economii naționale, ridicarea bunăstării întregului popor. Așa cum a indicat secretarul general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** trebuie să se acționeze cu fermitate pentru a realiza **o nouă revoluționare a activităților agricole**, pentru aplicarea cuceririlor științei agrozootehnice înaintate în vederea obținerii de producții înalte în toate sectoarele vegetale și animale.

În perioada 1981—1985, producția agricolă globală urmează să sporească într-un ritm mediu anual de 4,5—5,0% față de perioada 1976—1980, accentul principal punându-se pe obținerea unor producții superioare. Se continuă îmbunătățirea structurii de ramură a agriculturii, ponderea producției animale ridicându-se, pînă în 1985, la 45—46%. Pentru accelerarea procesului de dezvoltare intensivă și modernizare a agriculturii se va extinde și perfecționa considerabil baza sa tehnică materială. Deși ponderea agriculturii în crearea venitului național se va diminua de la 13,2% în 1980 la 12,7% în 1985 venitul național produs în agricultură va continua să crească. Această creștere va avea loc în condi-

țiile reducerii populației ocupate în această ramură de la 29,1% la 21,6%. În aceste împrejurări un procent din populația ocupată va crea în 1985 0,59% din venitul național față de 0,50% în prezent, ceea ce reprezintă o creștere a productivității muncii sociale în agricultură de 20%, fapt care reflectă progresul calitativ al factorilor de producție în această ramură în cincinalul următor.

Accentuarea factorilor intensivi ai creșterii economice se concretizează în ultimă instanță în îmbunătățirea indicatorilor care exprimă eficiența economică. Productivitatea muncii sociale, calculată pe baza producției nete, va spori în industrie cu 40,0—43,0% iar în construcții-montaj cu 30—35%, ritmul mediu anual fiind de 7,0—7,5% și respectiv 5,4—6,2%. Progresul care se va obține în accentuarea factorilor intensivi este relevat de faptul că, în perioada 1981—1985, patru cincimi din sporul venitului național se va realiza pe seama sporirii productivității muncii sociale, pondere superioară celei realizate în perioadele precedente. Constituind factorul hotărîtor de sporire a venitului național, **creșterea productivității muncii influențează decisiv atît ritmul creșterii economice cît și ridicarea nivelului de trai material și spiritual al întregului popor**, îmbunătățirea calității vieții. În același timp, creșterea rapidă a productivității muncii sociale reprezintă un factor esențial pentru înălțarea decalajelor ce ne despart de țările dezvoltate din punct de vedere economic. În această ordine de idei, tovarășul **Nicolae Ceaușescu** sublinia: „**Noi spunem teoretic — și nu o dată — că socialismul trebuie să se afirme printr-o productivitate a muncii mai înaltă decît cea obținută de capitalism. Or, trebuie să recunoaștem deschis că la noi productivitatea muncii este de cîteva ori mai mică... Fără a realiza o productivitate a muncii la nivelul țărilor dezvoltate nu vom putea spune că am depășit stadiul de țară în curs de dezvoltare! Productivitatea muncii nu este o problemă de cursuri, de economie politică generală predată la catedră, ci o problemă de viață — aș spune — o cerință vitală a însăși afirmării superiorității socialismului, a victoriei comunismului în lume**”.

În același sens, **creșterea eficienței utilizării fondurilor fixe** reprezintă una din problemele de bază ale viitorului plan cincinal, o condiție hotărîtoare pentru dezvoltarea în ritm înalt a economiei naționale. În 1985 în industrie, la 1 000 lei fonduri fixe — valoare neamortizată — va trebui să se realizeze o producție globală de 1 800 lei și o producție netă de peste 600 lei. Realizarea acestui indice de eficiență economică presupune utilizarea la maximum a mașinilor și instalațiilor, a tuturor mijloacelor tehnice, buna întreținere și exploatare a acestora, folosirea completă a suprafețelor de produc-

ție. O dată cu aceasta, **eficiența utilizării materiilor prime, energiei și combustibilului va trebui să înregistreze o substanțială creștere.** Sporirea gradului de prelucrare a materiilor prime, orientarea fabricației spre sortimentele mai puțin energointensive vor conduce, în cincinalul 1981—1985, la sporirea indicelui de valorificare a materiilor prime cu 32—34%, la reducerea indicelui de consum de energie primară cu 21—23%, iar a consumurilor normate de metal în construcția de mașini cu minimum 20—23%.

Accentuarea factorilor intensivi ai creșterii economice se oglindește și în **modificarea corelațiilor macroeconomice.** Astfel, ca urmare a devansării produsului social de către venitul național crește ponderea acestuia și se reduce ponderea cheltuielilor materiale în produsul social cu peste 1,5% (aceasta fiind echivalentă la nivelul anului 1985 cu un spor de venit național de peste 30 miliarde lei, adică aproape tot atît cît întregul venit național în anul 1950). Se modifică, de asemenea, corelația dintre ramurile extractive și cele prelucrătoare, în favoarea celei din urmă, precum și corelația dintre industrie și agricultură etc. Ca rezultat al dezvoltării producției materiale în condițiile accentuării factorilor intensivi ai creșterii economice, venitul național va spori cu 38,0—43,0% (ritm mediu anual 6,7—7,4%). Devansarea creșterii populației de către indicele de creștere al venitului național va avea ca urmare sporirea venitului național pe locuitor. Astfel, în 1985 venitul național pe locuitor va ajunge la 34 600—35 900 lei (2 400—2 500 dolari), realizarea acestui obiectiv constituind o condiție esențială pentru trecerea României în rîndul țărilor cu nivel mediu de dezvoltare.

PROIECTUL DE DIRECTIVE cu privire la dezvoltarea economică-socială a României în cincinalul 1981—1985 și orientările de perspectivă pînă în 1990, ca și celelalte documente ce s-au dat publicității și care se află pe ordinea de zi a Congresului al XII-lea al partidului, prefigurează realist, cu o deosebită forță de convingere, înfățișarea României în cincinalul și deceniul următor, asigurînd înfăptuirea neabătută a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilaterale dezvoltate și înaintarea României spre comunism. Aceste documente, de o covârșitoare însemnătate pentru destinele poporului nostru, constituie o strălucită sinteză a politicii revoluționare a partidului comunist de ridicare a României pe noi culmi de civilizație materială și spirituală, poartă în substanța lor gîndirea social-politică îndrăzneată, înnoitoare și dinamică a secretarului general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, sub a cărui îndrumare permanentă și cu a cărui contribuție hotărîtoare au fost elaborate și fundamentate.

prof. dr. Marin POPESCU

Accelerarea procesului de modernizare a agriculturii

FACTOR PRIMORDIAL, fundamental în politica agrară a Partidului Comunist Român, de făurire a unei agriculturi moderne, la nivelul celei din țările dezvoltate din punct de vedere economic, **intensificarea producției agricole** intră actualmente într-o nouă etapă, calitativ superioară, de accelerare a sa. Accentuarea procesului de dezvoltare intensivă, modernă a agriculturii este înscrisă ca una din orientările de bază în proiectul Directivei Congresului al XII-lea cu privire la dezvoltarea economico-socială a României în cincinalul 1981—1985.

Trecerea la această nouă etapă superioară în politica de intensificare și modernizare a agriculturii românești este determinată și totodată facilitată de :

a) locul și rolul agriculturii în economia națională, mai ales într-o țară cu condiții pedoclimatice și economice favorabile practicării unei agriculturii intensive, rol ce se amplifică în condițiile actualei crize a energiei ;

b) nevoile crescînde de produse agroalimentare, pe piața internă și externă, nevoi determinate alături de creșterea consumului alimentar și îmbunătățirea structurii lui pe plan național, cât și de sporirea cererii de produse agroalimentare pe plan mondial ;

c) posibilitățile sporite — financiare, materiale și umane — de dezvoltare intensivă a agriculturii, reprezentate alături prin acumulările cantitative realizate de-a lungul a 30 de ani de transformare socialistă a agriculturii, cât și de dimensiunea și calitatea mijloacelor de investiții ce vor fi puse la dispoziția agriculturii în cincinalul ce urmează.

Ramură de producție cu vechi tradiții în viața poporului român, agricultura rămîne prima industrie transformatoare, cu ajutorul căreia sînt folosite cele mai ieftine resurse de producție ale naturii. Totodată, deși consumă și ea energie, totuși este singura ramură a producției materiale care produce energie nouă, în timp ce toate celelalte nu fac altceva decît să consume și să transforme energia deja existentă. Pînă în prezent, nici o altă ramură de producție nu are drept principală sursă de energie pe cea mai ieftină — energia solară. În același timp, în nici o altă ramură, masa produsului finit nu este mai mare decît cea a materiilor prime consumate (în agricultură, dintr-un bob de porumb se pot obține 600—1000 de boabe). De aceea, întotdeauna în agricultură ponderea cheltuielilor materiale este mai redusă, iar posibilitățile de sporire a producției nete, deci a veniturii naționale, mai mari. Dacă la aceș-

tea adăugăm cea mai importantă funcție a agriculturii — aceea de unică furnizoare de hrană pentru omenire, funcție prin care condiționează dezvoltarea societății omenești, atunci reiese clar de ce, așa cum se subliniază în Directivele Congresului al XII-lea al P.C.R., „**în perioada 1981—1985 se va asigura accelerarea procesului de dezvoltare intensivă și de modernizare a agriculturii — ca una din cele mai importante priorități ale planului cincinal, de care depinde însăși dezvoltarea industriei, a întregii economii naționale, ridicarea bunăstării întregului popor**”. Îmbinarea în cadrul agriculturii a două funcții esențiale pentru creșterea economică a țării — acumulatoare de energie și producătoare de materii prime — o situează, alături de asigurarea bazei de materii prime și de energie, ca principală prioritate a următorului plan cincinal.

Promovarea politicii de dezvoltare intensivă și multilaterală a agriculturii a permis sporirea permanentă, într-un ritm mediu anual deosebit de dinamic (4,5% în perioada 1950—1978) a producției globale agricole, ritm prin care România se situează pe unul din primele locuri din lume. Satisfăcîndu-și integral consumul alimentar din producție proprie, țara noastră a ajuns la 3240 calorii pe locuitor și pe zi, nivel foarte apropiat de consumul considerat optim pe plan mondial (3250 cal.). Dar sporirea absolută a populației și mai ales îmbunătățirea consumului alimentar pe seama produselor agroalimentare (carne, lapte, ouă etc.) care necesită consumuri mai mari de materii prime vegetale impun creșterea în continuare a producției agricole. Or, suprafețele care mai pot fi atrase în circuitul agricol fiind limitate, singura modalitate certă de sporire a producției rămîne **creșterea randamentului la hectar prin accelerarea procesului de dezvoltare intensivă**. Această orientare este deosebit de actuală dacă avem în vedere că, cu toate ritmurile foarte rapide de sporire a randamentului la hectar (avînd în vedere și nivelul extrem de scăzut de la care s-a pornit), totuși, la majoritatea culturilor agricole și speciilor de animale, față de nivelurile realizate de țările cu agricultură dezvoltată, randamentele noastre sînt încă de aproape două ori mai mici. De aceea, creșterea randamentului la hectar rămîne o mare rezervă nu numai pentru îmbunătățirea consumului alimentar intern, ci și pentru creșterea disponibilităților pentru export.

Progresul tehnic-accelerator al dezvoltării agricole

ACCELERAREA procesului de dezvoltare intensivă a agriculturii este determinată și de investițiile efectuate pînă acum (deoarece multe din ele își arată roadele abia după o anumită perioadă de timp), care au permis reconstruirea și modernizarea bazei tehnico-materiale a agriculturii. Numai în perioada 1966—1978 investițiile destinate agriculturii au însumat aproape 200 mld. lei, de 3,6 ori mai mult decît în cele trei cincinale precedente. Actualul parc de tractoare (astăzi revin 71 ha arabil pe tractor) a permis mecanizarea, în linii mari, a principalelor lucrări din producția vegetală. Cele 1,9 mil. ha teren arabil irigat (19,6% din suprafața arabilă a țării) situează România pe unul din primele locuri în Europa, tot așa cum prin cele 120 kg s. a. îngrășăminte chimice la ha teren arabil, România a făcut un pas însemnat spre atingerea nivelului la care se află consumul de îngrășăminte chimice în țările dezvoltate. La acestea se adaugă realizările în domeniul creării de noi soiuri și hibrizi de plante, precum și creșterea puterii de gestiune și conducere a activității.

Tocmai de aceea, cincinalul 1981—1985 va trebui să marcheze **trecerea hotărîită de la importanțele acumulării cantitative realizate în cincinalele anterioare — în dezvoltarea mecanizării, chimizării, irigațiilor și altor lucrări de îmbunătățiri funciare, în formarea specialiștilor — la o nouă calitate, materializată într-o creștere substanțială a recoltelor și a producțiilor zootehnice, în ridicarea la un nivel superior a eficienței activității economice** desfășurate în această ramură de bază a economiei naționale. Agricultură va asigura astfel satisfacerea deplină a necesităților de consum, științific fundamentate, ale întregii populații, aprovizionarea industriei cu materiile prime necesare, precum și cantități sporite de produse destinate exportului.

Pentru înfăptuirea acestui vast program de accelerare a procesului de dezvoltare intensivă, modernă a agriculturii românești, din fondurile de stat și ale cooperativei agricole vor fi alocate în cincinalul următor, investiții de 133 mld. lei. Această nouă acumulare cantitativă va determina o nouă calitate și în **structura fondurilor fixe** care caracterizează o agricultură modernă, intensivă, prin înseși **direcțiile principale de orientare a investițiilor**.

O primă direcție o constituie **creșterea capacității de producție** a principalului mijloc de producție din agri-

Înscriindu-se pe linia preocupării permanente a secretarului general al partidului, tovarășul **Nicolae Ceaușescu**, privind modernizarea agriculturii noastre, recenta sa vizită de lucru la I.A.S. Afumați (Ilfov) a avut drept scop analiza sistemii îmbunătățite de mașini de recoltat porumbul și a organizării lucrărilor agricole în sistem industrial.

Apreciind pozitiv performanțele utilajelor prezentate — combine de mare capacitate pentru recoltarea porumbului știuleți și boabe, mașina pentru stringerea și tocarea cocenilor, mașina de încărcat și transportat coceni — tovarășul **Nicolae Ceaușescu** a recomandat reprezentanților Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare și Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini să acționeze în continuare pentru perfecționarea utilajelor respective, inclusiv sub ra-

portul reducerii consumurilor de metal, să le îmbunătățească parametri funcționali, fiabilitatea, să asigure în exploatarea lor importante economii de carburanți și lubrifianți.

Totodată, secretarul general al partidului a trasat sarcina ca, începând din 1980, să se organizeze formații mari, complexe pentru executarea mecanizată a lucrărilor de recoltare pe principiul fluxului de tip industrial.

Dialogul purtat de secretarul general al partidului cu oamenii muncii din agricultură s-a bucurat și de această dată de caldă primire și apreciere, de înaltă prețuire a preocupării constante a tovarășului **Nicolae Ceaușescu** pentru destinele agriculturii românești, pentru propășirea patriei pe noi culmi de progres și civilizație.

cultură — **pământul**, atât printr-o anumită extindere a suprafețelor, cât mai ales prin ameliorarea însușirilor de producție ale terenurilor aflate în cultură.

Astfel, suprafața arabilă a țării va crește cu 154 mii hectare (ajungând în 1985 la 10 mil. ha), prin recuperarea unor terenuri din Delta Dunării, sudul Olteniei, bazinul inferior al Siretului și zona Carei—Valea lui Mihai. În toate județele se va intensifica preocuparea pentru **sporirea suprafeței arabile și agricole**, asigurându-se concentrarea și restringerea perimetrului satelor și comunelor, raționalizarea rețelei de drumuri. Terenurile eliberate vor fi redede agriculturii prin amenajări simple, cu cheltuieli minime.

O contribuție de seamă la accelerarea procesului de intensificare a agriculturii o va aduce **amplificarea lucrărilor de îmbunătățiri funciare**. Astfel, se va amenaja pentru irigații o suprafață de încă 700—1000 mii hectare, ajungându-se la sfârșitul cincinalului viitor la 3,7—4,0 mil. hectare irigate. În acest sens, vor fi realizate mari sisteme de irigații în județele Ilfov, Galați, Argeș, Teleorman, Botoșani și altele; totodată, se vor executa lucrări pe suprafețe mai mici, din surse locale de apă. Lucrările de desecări vor cuprinde o suprafață de 800—850 mii hectare, la care se vor adăuga lucrări de combatere a eroziunii solului pe 950—1000 mii hectare.

O a doua direcție principală a procesului de accelerare a dezvoltării intensive a agriculturii se va concretiza în **creșterea gradului de mecanizare complexă a lucrărilor agricole**. Ca ata-

re, se va intensifica procesul de mecanizare a lucrărilor, asigurându-se sisteme de mașini adecvate diferitelor condiții de relief și care să permită aplicarea tehnologiilor avansate atât în producția vegetală, cât și în zootehnie. Pentru aceasta, în 1985 agricultura va deține 140—145 mii tractoare de puteri sporite, 40—42 mii combine autopropulsate, precum și o gamă diversificată de mașini și utilaje cu un grad ridicat de universalitate.

Chimizarea agriculturii — ca principală direcție de accelerare a procesului de dezvoltare intensivă a producției vegetale — va atinge asemenea dimensiuni încât, prin consumul de îngrășăminte la hectar, să ne apropiem decisiv de nivelul țărilor cu agricultură dezvoltată. Cantitatea de îngrășăminte ce va fi utilizată în agricultură în 1985 va ajunge la 3,8—4 mil. tone substanță activă, revenind circa 255 kg pe un hectar teren agricol, respectiv 325 kg pe un hectar de teren cultivat (arabil + vii + livezi). La o asemenea producție se vor asigura, pentru toate județele, cantități corespunzătoare de îngrășăminte chimice, corelat cu nivelul producțiilor planificate. O deosebită atenție se va acorda fertilizării și creșterii potențialului de producție al pășunilor și finetelor naturale.

Prioritate sectoarelor intensive

CARACTERISTICA dominantă a unei agriculturii intensive, în condițiile modernizării bazei ei tehnico-materiale, o constituie **dezvoltarea mai accelerată a creșterii animalelor**, precum și orien-

țarea mai fermă spre ramurile și culturile vegetale care, prin specificul lor, contribuie la accentuarea dezvoltării intensive. Ca atare, în țara noastră, creșterea animalelor va cunoaște o deosebită extindere prin sporirea însemnată a efectivelor de animale, care vor ajunge în 1985 la peste 8 milioane bovine, 14—15 milioane porcine, 20—22 milioane ovine și peste 60 milioane păsări ouătoare. Atrage atenția și dezvoltarea pe care o vor cunoaște unele ramuri animaliere considerate de obicei minore (piscicultura, sericicultura, apicultura etc.), chemate să valorifice integral potențialul de producție al agriculturii. Perfecționarea structurii de producție în ramurile vegetale se bazează pe atenția deosebită ce se acordă în continuare culturilor cerealiere, prin realizarea suprafețelor prevăzute la grâu și porumb și prin extinderea culturii orzului. Totodată, în ce privește plantele tehnice, se va pune accentul pe creșterea producției de soia, floarea soarelui, sfeclă de zahăr, in și cinepă; legumicultura se va dezvolta pe cale intensivă, urmărindu-se sporirea simțitoare a randamentului la hectar și realizarea tuturor sortimentelor necesare unui consum rațional; în viticultură și pomicultură se va urmări crearea de noi plantații intensive și, totodată, ridicarea potențialului productiv al plantațiilor existente, prin modernizarea acestora.

Întrucât eficiența tuturor măsurilor de accelerare a dezvoltării intensive a agriculturii depinde de capacitatea de

prof. dr. O. PARPALĂ

(Continuare în pag. 25)

ASIGURAREA INDEPENDENȚEI ENERGETICE — prioritate a dezvoltării de perspectivă a României

DOCUMENTELE programatice ale Congresului al XII-lea al partidului promovează pentru țara noastră o politică energetică menită să asigure stabilitatea dezvoltării economice, reducerea în cât mai mare măsură a riscurilor care pot apărea în condițiile unor importuri ridicate de combustibil și energie. Orientările în acest cadru țin seama de criza mondială de materii prime și energie, de costurile tot mai mari de producere a energiei în general și a energiei electrice în special, de cerințele de progres și dezvoltare calitativă ale economiei românești.

Obiectivul strategic al deceniului următor de a realiza independența energetică a României, formulat la indicația expresă a secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, trebuie apreciat astfel ca avînd o mare semnificație politică și o importanță economică fundamentală pentru țara noastră. Realizarea acestui obiectiv înseamnă afirmarea unor noi trăsături în politica energetică a țării — care au fost deja elaborate și temeinic fundamentate: schimbarea structurii balanței de combustibil în favoarea valorificării cărbunelui și energiei nucleare, atragerea, cu o pondere însemnată în asigurarea necesarului energetic, a unor forme noi de energie — energia solară, eoliană, geotermală, a biogazului, energia valurilor etc., energii așa numite neconvenționale, mai puțin utilizate pînă în prezent ș. a.

În același timp, viitorul cincinal, prin ritmurile și proporțiile stabilite pentru creșterea economică, urmărește moder-

rifică superior sau nu valorifică astfel energia; aceasta va influența pozitiv procesul de economisire a energiei și combustibililor. În acest sens, trebuie arătat că secretarul general al partidului consideră problema reducerii consumului de combustibil și energie, a economisirii acestora ca prima prioritate a dezvoltării țării în perspectiva următorilor ani. Dar să analizăm mai pe larg unele din căile menite să permită asigurarea independenței energetice a României.

Un perimetru larg pentru acțiunile de economisire a energiei

AȘA CUM ESTE cunoscut, pentru viitor se preconizează o reducere sensibilă a ritmurilor medii anuale de creștere a consumului de energie primară și de energie electrică. În acest cadru sarcina menționată în Programul-directivă de cercetare și dezvoltare în domeniul energiei ca pe întreg deceniul 1981—1990 să se asigure o diminuare cu minimum 40% a indicelui mediu de consum energetic la 1 000 lei producție industrială, iar pînă în anul 2 000 să se realizeze o reducere a acestui indice de cel puțin 2,6 ori față de 1980, necesită **intensificarea preocupărilor pentru economisirea combustibilului și energiei**. Aceasta constituie principala cale de obținere a independenței energetice a țării. Sporirea producției industriale — ca de altfel și în alte sectoare de activitate — este concepută să se realizeze numai în condițiile valorificării superioare a combustibilului și energiei, numai în condițiile obținerii unor consumuri energetice specifice mult mai reduse față de trecut (vezi fig. 1 și 2).

Creșterea costului energiei primare, al celui al energiei electrice, caracterul neregenerabil al multor din resursele de energie impun orientarea fermă spre acele variante de dezvoltare care presupun consumuri energetice mult mai mici decît în trecut, ceea ce implică duce la ameliorarea indicatorului k_{gee} la unitatea de producție industrială. Asemenea măsuri se impun cu atît mai mult cu cît în țara noastră consumurile respective sînt încă de cîteva ori mai mari decît în țările dezvoltate ale lumii.

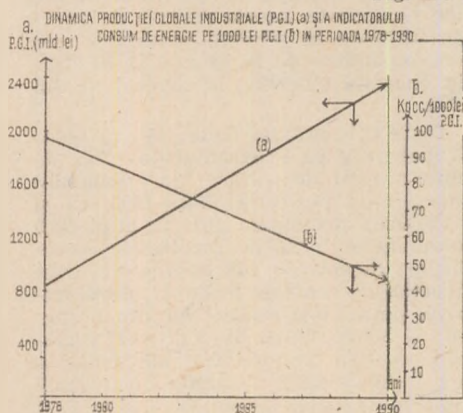
În concepția partidului nostru economia de energie urmează să se realizeze în toate fazele de circulație a energiei,

începînd cu extracția și terminînd cu utilizarea acesteia, respectiv în sfera structurilor macro și microeconomice ale țării. Multiplele studii elaborate — este de menționat că concluziile unora dintre acestea au fost publicate în Revista economică — demonstrează existența a numeroase posibilități de economisire a energiei și combustibilului în toate aceste etape ale lanțului energetic.

O cale eficientă de valorificare a combustibililor, în domeniul producției energiei electrice și căldurii, o constituie **extinderea termoficării**. În prezent există la noi 23 sisteme de termoficare publice, alimentate din 26 centrale electrice de termoficare puternice, precum și peste 80 C.E.T. în profil industrial. Puterea instalată în centrale electrice de termoficare este de circa 30 la sută din puterea totală a sistemului electroenergetic național, participarea în acoperirea producției de energie electrică fiind, de asemenea, de circa 30 la sută din producția întregii țări. În aceste condiții economia de combustibil obținută prin termoficare ajunge la nivelul anului 1978 la circa 2,7 mil. tone combustibil convențional, avînd o tendință de creștere puternică în continuare.

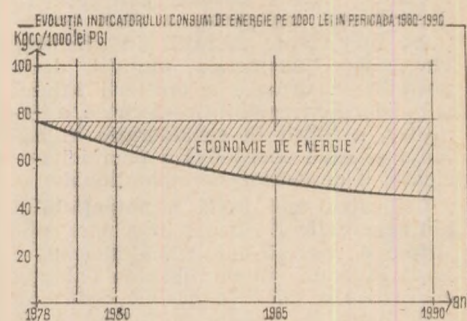
În acest cadru urmează să acționeze sporirea efectului termoficării în C.E.T., prin utilizarea căldurii evacuate la con-

Fig. nr. 1

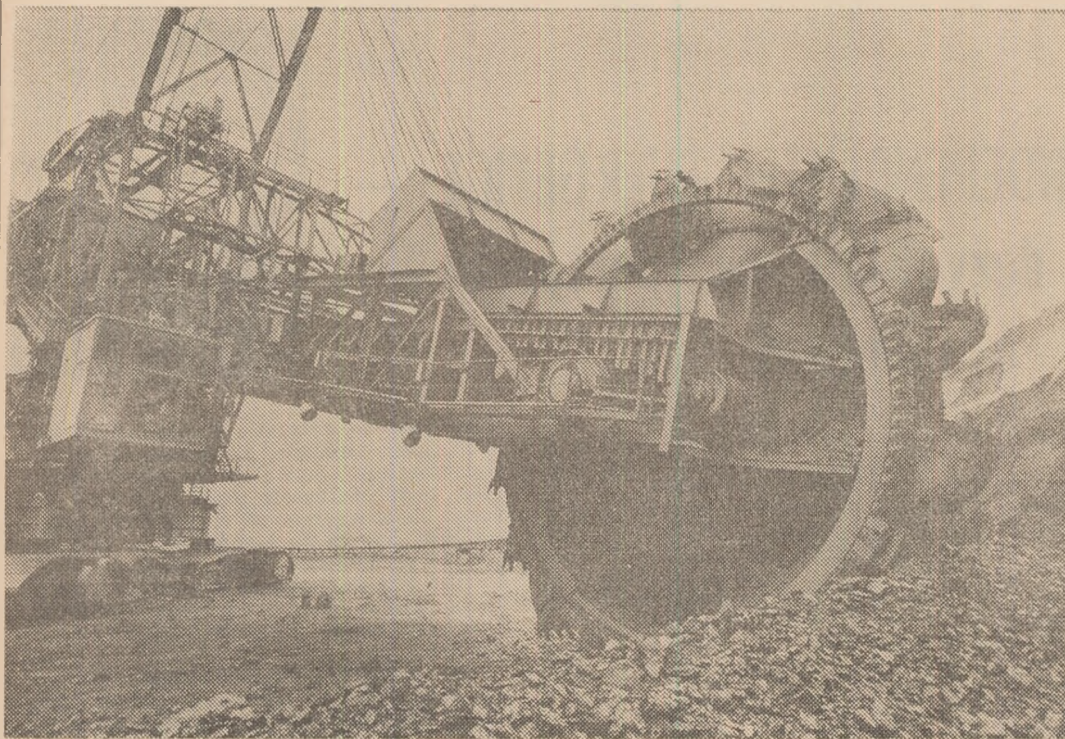
nizarea structurilor economice, schimbarea ponderii diferitelor ramuri și produse în economia națională, în funcție tocmai de măsura în care diferitele domenii consumă sau nu consuînă, valo-

Fig. nr. 2

densator. Procesul amintit are la bază folosirea condensatoarelor cu fascicol înglobat, ca primă treaptă de preîncălzire, în cazul turboagregatorilor cu priză de termoficare urbană (folosire deja realizată la C.E.T. București Sud, urmînd să se extindă la C.E.T. București Vest și la alte centrale); transformarea sau adaptarea turbogeneratoarelor cu condensafie pentru livrarea de căldură consumatorilor din zonele învecinate (de exemplu, la Paroșeni, Deva) etc.

În vederea creșterii în continuare a participării termoficării la acțiunea de

Producția de lignit obținută anul trecut a fost cu circa 2,1 milioane de tone mai mare decât cea din 1975 — spor ce echivalează cu întreaga cantitate extrasă în anul 1950. Totodată, ponderea lignitului a crescut la 73% din totalul producției de cărbune net. Potrivit Directivei Congresului al XI-lea al P.C.R., dezvoltarea producției de lignit s-a realizat în principal prin punerea în funcțiune a noi cariere în Oltenia, dotate cu echipamente de mare productivitate (în fotografie: cariera Poiana, din complexul Rovinari — jud. Gorj). Se prevede ca în anul 1985, extracția de cărbune net să ajungă la 85—88,3 milioane de tone (din care circa 85% lignit), devenind principala resursă primară pentru producția de energie electrică.

economisire a combustibililor s-au pus programe de studii și cercetări avînd ca scop introducerea de noi materiale cu proprietăți avantajoase și costuri reduse pentru izolarea termică a conductelor și reducerea pierderilor în transportul căldurii, punerea la punct a unor soluții de amplasare sub terană a rețelelor de termoficare fără canal, în vederea ieșirii acestora și măririi distanței pînă la care este economică preluarea consumatorilor etc.

Direcții ale dezvoltării bazei energetice

PE UN PLAN sintetic realizarea independenței energetice a țării presupune importante mutații în balanța energetică. Asemenea mutații devin posibile ca urmare a creșterii rolului și ponderii energiei hidroelectrice, a ligniților, a luării în considerație în balanța noastră energetică a energiei nucleare, a energiilor neconvenționale.

Utilizarea mai bună a **potențialului hidroenergetic** al riurilor interioare constituie o resursă energetică însemnată luată în seamă în echilibrarea balanței energetice a țării. În același cadru au fost avute în vedere posibilitățile de amenajare de microhidrocentrale. Toate aceste posibilități de amenajare hidroenergetică, ca și folosirea căderilor de apă ce se creează prin realizarea acumularilor sau pe derivații cu scop complex (care nu au fost incluse în schemele hidroenergetice), totalizează un potențial tehnic amenajabil de circa 5—6 TWh/an, care mărește valoarea totală a potențialului hidroenergetic tehnic amenajabil al cursurilor de apă din România de la circa 38 TWh/an, la circa 42—44 TWh/an.

Însemnătatea **cărbunelui** ca furnizor de energie și ca atare în echilibrarea balanței energetice a țării crește consi-

derabil. Împreună cu șisturile bituminoase, acesta va avea în 1990 o pondere de 44 la sută la producerea energiei electrice. În legătură cu valorificarea cărbunelui și crearea resurselor necesare în această direcție, secretarul general al partidului sublinia: „**Enunțialul pentru perioada următoare îl eprezintă însă producția de cărbune. Avem chiar în vedere ca față de ceea ce am prevăzut în Directivele publicate, să luăm măsuri pentru a devanșarea planului producției de cărbune în cincinalul 1981—1985**”.

În cadrul producției de cărbune lignitului ocupă o pondere tot mai importantă. Experiența mondială arată că tehnologiile valorificării lignitului au cunoscut un progres mare, ceea ce permite creșterea gradului de incorporare a acestuia ca purtător de energie. Dezvoltarea pe termen lung a producției energetice și de materii prime pornind de la lignit se bazează pe gazeificarea și lichefierea cărbunelui; gazeificarea lignitului va juca un rol important în securitatea aprovizionării viitoare cu energie. Gazul rezultat are multiple utilizări: în industria chimică, în siderurgie, în sectorul casnic și al micilor consumatori, în producerea energiei electrice etc., sectoare în care nu se poate folosi energia nucleară. În cadrul metodelor clasice se caută să se pună la punct metoda avansată a gazeificării sub presiune (11 bars), metoda Winkler la înaltă temperatură (HTW) (1100 C) — gazeificare în apă fluidizată. Aburul consumat în gazeificare poate fi furnizat de o centrală termică pe lignit, de la un reactor cu apă ușoară sau pentru viitor de reactoare nucleare de înaltă temperatură. Metoda de gazeificare cu aport de căldură nucleară prezintă avantaje certe datorită reducerii poluării mediului creată prin combustia lignitului și oferă o posibilitate de utilizare simultană optimă a lignitului și energiei nucleare.

Energia nucleară, al cărei aport în echilibrarea balanței energetice a țării crește de asemenea, are meritul de a atrage în circuitul economic un nou combustibil. Produsă în această etapă în reactoare termice, apoi în reactoare rapide, iar mai târziu, probabil în primul deceniu al mileniului următor, în instalații bazate pe principiul fuziunii nucleare, energia nucleară urmează să ocupe o pondere tot mai mare în producția de energie; de exemplu, aceasta va fi de 17—18 la sută la nivelul anului 1990.

Sursele neconvenționale de energie sînt chemate să aibă un rol considerabil sporit în programul viitor de producere a energiei. Însemnătatea lor decurge în primul rînd din faptul că ele constituie surse de energie primară practic gratuite și veșnice. Energia soarelui, a vîntului, a valurilor, energia geotermică și a biogazului se pot capta și utiliza în instalații relativ mici și numeroase. Împreună cu resursele energetice recuperate, aceste surse de energie utilizate în scheme combinate vor avea o pondere de 10 la sută în producția energiei electrice la nivelul anului 1990.

Toate cele arătate demonstrează odată mai mult că Programul-directivă de cercetare și dezvoltare în domeniul energiei pe perioada 1981—1990, ca și orientările principale pînă în anul 2000 se fundamentează pe rezultatele cercetărilor întreprinse, ale experienței construcției de centrale termo și hidroelectrice, pe analiza realităților din economie și a necesității de a acoperi cerințele acesteia în mod cât mai judicios. Acest document răspunde nemijlocit unor imperative prioritare pentru realizarea dezvoltării economiei în etapa următoare, mobilizînd practic toate resursele energetice de care dispune țara noastră.

prof. dr. docent Vasile NITU

AUTOCONDUCEREA MUNCITOREASCĂ — EXPRESIE A POLITICII PARTIDULUI DE ADÎNCIRE A DEMOCRAȚIEI SOCIALISTE

U NA DIN COORDONATELE de bază ale activității Partidului Comunist Român de edificare a societății socialiste, îndeosebi după Congresul al IX-lea al partidului, a fost perfecționarea neîncetată a organizării și conducerii economico-sociale în pas cu schimbările ce au loc în nivelul și structura forțelor de producție și cu evoluția relațiilor de producție, cu exigențele progresului. Măsurile întreprinse de partid în acest domeniu au avut drept rezultat lărgirea considerabilă a democrației socialiste în țara noastră, a participării active a oamenilor muncii la conducerea societății.

Dezvoltarea democrației economice, ca o componentă a democrației socialiste a constituit premisa ridicării acesteia pe o treaptă superioară — autoconducerea muncitorească. Trecerea la autoconducerea muncitorească a fost pregătită, mai ales în ultimii ani printr-o serie de măsuri politice, sociale, economice și organizatorice, inițiate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, care prin activitatea sa teoretică și practică a fundamentat însuși conceptul românesc de autoconducere muncitorească și a instituționalizat forme, metode, pîrghii economice și mecanisme menite să asigure participarea directă a celor ce muncesc la conducerea economico-socială a țării. „Noi pornim — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — de la concepția revoluționară că socialismul se înfăptuiește cu poporul și pentru popor, că numai asigurînd participarea nemijlocită a tuturor oamenilor muncii, fără deosebire de naționalitate, la elaborarea politicii interne și externe, la înfăptuirea ei, la conducerea tuturor sectoarelor, dezvoltînd democrația socialistă, creăm condițiile pentru edificarea orînduirii noi în mod conștient, de către întregul popor, stăpin pe destinele sale, hotărît să-și făurească viața în mod liber. așa cum o dorește”¹⁾.

În cadrul măsurilor care au premers și, în același timp, au pregătit trecerea la autoconducerea muncitorească în țara noastră se disting, pe de o parte, măsurile prin care s-au instituționalizat unele principii de conducere și organizare cum ar fi cea al apropierii conducerii de producție, al muncii și conducerii colective, al creșterii rolului clasei muncitoare etc., iar pe de altă parte, măsurile prin care s-a creat sistemul organizatoric adecvat. În cadrul acestor din urmă măsuri se inseriu cele care au condus la înființarea adunărilor generale și a consiliilor oamenilor muncii din întreprinderi și centrale, a consiliilor de conducere în C.A.P. și în ministere, la crearea unor noi organe și organisme la scară națională cum sînt Frontul Unității Socialiste, Consiliul Central de Control Muncitoresc al Activității Economice și Sociale, Consiliul Național al Oamenilor Muncii și altele. S-a creat astfel, după cum sublinia secretarul general al partidului, un cadru organizatoric — atît la nivelul unităților economico-sociale, al orașelor și comunelor, cît și la nivel național — unic în felul său, care asigură participarea nemijlocită a tuturor categoriilor de oameni ai muncii, fără deosebire de naționalitate, la conducerea economiei, a vieții sociale, a întregii societăți.

Măsurile politice, sociale și organizatorice adoptate, au dat naștere unei anumite discrepanțe între cadrul organizatoric creat și formele democratice de conducere, pe de o parte, și structurile mecanismului economico-financiar pe de altă parte. Or, cerința trecerii la o nouă calitate a activității economice, asumarea și exercitarea plenară a funcțiilor autoconducerii necesitau, în mod firesc, perfecționarea mecanismului economico-financiar, astfel încît unitățile economice, organele lor de conducere colectivă să dispună de pîrghiile corespunzătoare pentru îndeplinirea în cît mai bune condiții a rolului și atribuțiilor ce le revin în activitatea economică. Acest decalaj a fost însă înlăturat la un moment optim prin măsurile de perfecționare a mecanismului economico-financiar, adoptate de Plenara C.C. al P.C.R. din martie 1978²⁾, care au pus la îndemîna organelor de conducere colectivă instituționalizate, mijloacele necesare

pentru îndeplinirea rolului lor în conducerea activității economico-sociale, au avut menirea de a pune de acord mecanismul economico-financiar cu cadrul organizatoric larg democratic creat anterior, asigurînd o mai bună concordanță între democrația socialistă muncitorească și mecanismul economico-financiar. Au fost astfel create, la dispoziția organelor de conducere colectivă din întreprinderi și centrale, instrumente corespunzătoare pentru organizarea superioară a producției, creșterea eficienței economice, cointeresarea oamenilor muncii în valorificarea superioară a resurselor și obținerea unor rezultate cît mai bune, în îndeplinirea programelor de dezvoltare, de creștere a venitului național, de ridicare a nivelului de trai.

Trecerea la autoconducerea muncitorească în țara noastră reprezintă o modalitate specifică, profund originală, în care se materializează modul creator, revoluționar prin care partidul nostru, secretarul său general abordează și rezolvă problema complexă a perfecționării conducerii democratice a țării, marcînd trecerea la o nouă calitate în domeniul conducerii societății. „Noua calitate în conducerea societății — arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu — presupune creșterea și mai mult a rolului clasei muncitoare, prin participarea mai largă în toate organismele de stat, a reprezentanților ei și prin participarea ei directă la buna gospodărire a unităților economice, a întregii țări”³⁾.

CONCEPTUL ROMÂNESC cu privire la autoconducere se întemeiază pe aplicarea creatoare, corespunzător condițiilor specifice ale României, a adevărurilor generale ale construcției socialiste privind proprietatea socialistă asupra mijloacelor de producție, rolul conducător al partidului comunist și al clasei muncitoare, conducerea pe bază de plan a întregii activități social-economice, pe dialectica evoluției funcțiilor statului.

Pornind de la aceste considerațiuni, autoconducerea muncitorească reprezintă, în accepțiunea partidului nostru, un principiu de organizare, funcționare și conducere a societății socialiste în ansamblul ei și a unităților economice de către producătorii socialiști uniți, o formă de realizare a democrației, în virtutea căreia oamenii muncii iau parte direct sau prin reprezentare la elaborarea, adoptarea și înfăptuirea deciziilor care privesc mersul înainte al societății, și poartă răspunderea deplină pentru buna funcționare și gospodărire a unităților economice și sociale date în autogestiunea colectivului respectiv, în vederea sporirii eficienței economice și sociale. Prin urmare, autoconducerea muncitorească, ca principiu de organizare, funcționare și conducere a societății socialiste și deci a economiei, acționează îndeosebi la nivel microeconomic, dar și la nivel macroeconomic.

La nivel microeconomic, autoconducerea muncitorească reflectă un asemenea grad de dezvoltare democratică a societății care face posibilă și necesară gospodărirea planificată nemijlocită de către colectivele de oameni ai muncii a bunurilor încredințate de societate, astfel încît să se înfăptuiască reproducția lărgită la nivelul fiecărei unități economice și, pe această

¹⁾ Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 16, Ed. politică, București, 1979, p. 404.

²⁾ Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 15, Ed. politică, București, 1978, p. 421.

³⁾ Sub o formă incipientă, autoconducerea a apărut în cadrul cooperativelor de producție unde „veniturile cooperativelor — după cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — sînt rezultatul muncii — și există după cum se știe o diferențiere destul de mare între cooperative. Aceasta este calea de a ajunge la autogestiune, la autoconducerea reală, și acest lucru trebuie să fie bine lămurit, încît să fie clar înțeles de fiecare” (Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 14, Ed. politică, București, 1977, p. 751).

bază, să se asigure acumularea mijloacelor necesare atât creșterii nivelului de trai al colectivului respectiv cât și participării la dezvoltarea generală a societății. Prin urmare, în virtutea autoconducerii muncitorești, oamenii muncii, în calitate de proprietari socialiști uniți, dispun și hotărăsc în comun asupra utilizării produsului pentru societate**).

La nivel macroeconomic, autoconducerea muncitorească se concretizează în asigurarea participării active a tuturor oamenilor muncii la conducerea tuturor eșaloanelor organizatorice ale societății, la elaborarea și înfăptuirea politicii partidului și statului, deschizând cîmp larg pentru valorificarea din plin a energiei creatoare a poporului și afirmarea personalității umane în perspectiva trecerii la comunism. Realizarea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea spre comunism — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu — nu se poate concepe fără o transformare continuă a structurii statului, fără creșterea continuă a participării maselor la conducerea societății.

Atributul muncitoresc acordat principiului autoconducerii subliniază creșterea ponderii și rolului clasei muncitoare în conducerea societății românești. Astfel, dacă în anul 1950 la un număr total al populației ocupate de 8 377 200 reveneau 1 222 900 muncitori, în anul 1978 unei populații ocupate de 10 290 900 i-au corespuns 5 583 900 muncitori, ceea ce înseamnă o creștere numerică substanțială a clasei muncitoare. În același timp, clasa muncitoare a dobîndit un grad înalt de pregătire profesională științifică și culturală care ridică pe noi trepte contribuția sa la progresul general al patriei noastre, impunînd participarea directă a muncitorilor la conducerea vieții economice și sociale.

Pornindu-se de la această situație obiectivă și de la cerințele îmbunătățirii activității organelor de conducere colectivă din unitățile economice, la inițiativa secretarului general al partidului, Congresul Consiliilor Oamenilor Muncii a hotărît sporirea numărului membrilor C.O.M. prin creșterea numărului celor care lucrează nemijlocit în producția materială. Ca urmare, în organele colective de conducere din întreprinderi peste 50% sînt muncitori și maiștri, care lucrează nemijlocit în producție, iar la nivelul centralelor, în consiliul oamenilor muncii sînt cuprinși, în funcție de mărimea consiliului, între 5 și 15 muncitori și maiștri. Totodată, s-a stabilit ca la ministerele economice 2/3 din numărul reprezentanților oamenilor muncii să fie muncitori și maiștri din principalele întreprinderi și centrale subordonate.

TOATE ACESTE MĂSURI sporesc în continuare rolul conducător al clasei muncitoare în întreaga activitate de conducere colectivă, și, în același timp, stimulează activitatea oamenilor muncii în exercitarea atribuțiilor și competențelor ce le revin.

Autoconducerea muncitorească reprezintă, în același timp, o formă de realizare a democrației socialiste, forma principală prin care se aplică, în actuala etapă, latura democratică a centralismului în țara noastră. Ca formă de realizare a democrației socialiste, autoconducerea muncitorească conduce la: sporirea autonomiei unităților economice prin lărgirea competenței lor (în domeniul planificării, cercetării științifice și tehnologice, investițiilor, aprovizionării și desfacerii, pregătirii personalului); participarea directă la actul decizional în procesul conducerii; stimularea inițiativei și sporirea responsabilității față de consecințele decizionale pentru colectivitate; realizarea unui climat optim de muncă, ordine și disciplină în vederea punerii în valoare a potențialului material și uman al colectivității și a obținerii unor rezultate de performanță, generatoare de eficiență ridicată; asigurarea condițiilor pentru ca personalul muncitor să-și poată exercita nestingherit dreptul de a-și spune părerea în privința tuturor măsurilor economico-sociale preconizate de partid și statul nostru socialist.

Participarea maselor la conducerea vieții sociale la toate eșaloanele presupune, însă, o tot mai amplă angajare și responsabilitate socială; ea implică obligația fiecărui membru al societății socialiste de a răspunde individual și împreună cu colectivul din care face parte pentru buna funcționare și folosire a mijloacelor de producție încredințate de societate. Potrivit Legii cu privire la organizarea și conducerea unităților socia-

** Asupra produsului necesar, oamenii muncii dispun și hotărăsc în mod individual, în calitatea lor de producători.

3) Legea nr. 5/1978 cu privire la organizarea și conducerea unităților socialiste de stat, editia a II-a, 1978, p. 14.

4) Nicolae Ceaușescu — România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate vol. 14, Ed. politică, București, 1977, p. 664—665.

5) Nicolae Ceaușescu — Cuvîntare la Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist Român, 23 martie 1978, Ed. politică, București, p. II.

6) Nicolae Ceaușescu — Cuvîntare la consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R. — 17 mai 1979, Ed. politică, București, 1979, p. 29—30.

liste de stat „personalul muncitor din fiecare unitate socialistă de stat poartă răspunderea pentru gospodărirea patrimoniului încredințat și pentru rezultatele economice obținute în unitate. Fiecare om al muncii, în calitatea sa de participant la administrarea avuției naționale, răspunde în fața colectivului din care face parte pentru îndeplinirea sarcinilor proprii de muncă și împreună cu întregul colectiv, pentru bunul mers al activității generale a unității”).

În condițiile autoconducerii, gestiunea și finanțarea își schimbă conținutul, devenind autogestiune și respectiv autofinanțare. Autoconducerea, autogestiunea și autofinanțarea sînt componentele fundamentale ale sistemului de organizare și conducere a activității economice, între care există intercondiționări strînse, alcătuint un tot unitar. În cadrul acestui sistem, autogestiunea și autofinanțarea constituie tocmai suportul economic de realizare a autoconducerii. „În definitiv — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu —, autoconducerea muncitorească presupune ca fiecare colectiv să desfășoare o asemenea activitate, să realizeze o asemenea rentabilitate, încît să se poată asigura și retribuția și beneficiu pentru dezvoltarea societății, înțreținerea statului, forțelor armate, pentru desfășurarea întregii vieți sociale“ 4).

Principiul autoconducerii muncitorești se îmbină în mod organic cu principiul sporirii eficienței economico-sociale la toate nivelele și treptele organizatorice. Organelor colective de conducere, cărora le-au fost încredințate atribuții, competențe, drepturi și posibilități noi de acțiune le revin și sarcini privind gospodărirea cu toată răspunderea a părții din avuția națională, încredințate spre administrare, de a accorda o atenție prioritară problemelor legate de creșterea eficienței economico-sociale în vederea asigurării mijloacelor necesare reproducției lîrgite și creșterii nivelului material și spiritual al poporului. „Principiul autoconducerii și autogestiunii economico-financiare — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu — trebuie să conducă la mai buna gospodărire a mijloacelor de producție, a părții din proprietatea comună dată în administrația fiecărei unități, a fiecărui colectiv de oameni ai muncii. Consiliile oamenilor muncii, adunările generale, toți oamenii muncii poartă răspunderea directă pentru păstrarea și punerea în valoare, cu rezultate maxime, a acestor bunuri, asigurînd creșterea continuă a producției, ridicarea nivelului ei tehnico-calitativ, sporirea productivității muncii, reducerea cheltuielilor materiale în creșterea eficienței economice...“ 5).

Afirmarea autoconducerii muncitorești, care implică sporirea rolului și a inițiativei organelor colective de conducere, nu înseamnă însă fărâmițarea proprietății socialiste și separarea producătorilor socialiști uniți ci, dimpotrivă, presupune „întărirea conducerii unitare, aplicarea și înfăptuirea unitară a legilor și hotărîrilor, a planului național de dezvoltare economico-socială — obligatoriu pentru toți, în aceeași măsură, de sus pînă jos, de jos pînă sus“ 6).

APĂRUTĂ pe o anumită treaptă a dezvoltării relațiilor de producție socialiste, ca rezultat legitim al unui proces obiectiv de adîncire a democrației socialiste, autoconducerea muncitorească, așa cum este concepută și aplicată de Partidul Comunist Român, ocupă un loc important în procesul de perfecționare a relațiilor socialiste de producție, în înfăptuirea decideratului trecerii de la acumulările cantitative la o nouă calitate în toate compartimentele vieții economico-sociale.

Astfel, sporirea atribuțiilor întreprinderilor și centralelor în domeniile planificării, finanțării, constituirii și dirijării beneficiului etc., determină perfecționarea funcției economico-organizatorice a statului socialist, noi raporturi între unitățile socialiste și organele statului, împletirea activității acestora cu activitatea unităților socialiste. În concepția partidului nostru, toate organismele colective largi, în care oamenii muncii participă nemijlocit, trebuie să își împletească strîns activitatea cu cea a organelor de stat, să devină parte inseparabilă a structurii statului nostru socialist. Așa cum sublinia secretarul general al partidului, trebuie pe deplin înțeleasă că teza cu privire la dispariția statului presupune nu desființarea lui într-un anumit moment, ci crearea cadrului prin care masele populare participă la viața socială, își asumă răspunderea în conducerea societății.

Evident că, pe măsura dezvoltării economico-sociale a țării noastre, procesul autoconducerii muncitorești se va amplifica și perfecționa. De altfel, ansamblul documentelor ce sînt supuse dezbaterii și aprobării Congresului al XII-lea al partidului pornesc de la ideea că realizarea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea spre comunism nu se pot concepe fără o perfecționare continuă a structurii statului, fără creșterea continuă a participării maselor la conducerea societății.

prof. dr. C. MANOLESCU
lector univ. dr. G. PĂRAIAN

„În concordanță cu creșterea și modernizarea forțelor de producție, se va asigura perfecționarea continuă a relațiilor sociale, a conducerii și organizării vieții economico-sociale, în vederea unei dezvoltări armonioase a întregii societăți, a creării unui nivel înalt de civilizație materială și spirituală a întregului popor“.

(Din proiectul Directivelor Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român)

MUTAȚII SEMNIFICATIVE, CALITATIV NOI ÎN STRUCTURILE DE ORGANIZARE ȘI CONDUCERE ALE ECONOMIEI

PREOCUPAREA susținută și constantă a conducerii partidului și statului nostru pentru perfecționarea continuă a structurilor organizatorice, atât la scara economiei cît și la cea a unităților economice, potrivit necesităților de adaptare rapidă la schimbările ce survin în activitatea practică, a avut și are un rol deosebit de însemnat în dezvoltarea rapidă a economiei românești, în folosirea cît mai completă a potențialului existent.

Acționîndu-se în direcțiile și pe baza orientărilor stabilite prin documentele de partid și de stat, unele cu incidență nemijlocită asupra concepției și detaliilor structurilor organizatorice ale economiei și unităților economice, s-au obținut rezultate deosebite, validate de viață, de mersul nostru înainte pe drumul construcției socialiste și comuniste.

Corelat cu evoluția social-economică, s-au înregistrat progrese importante și în domeniul organizării și conducerii, al perfecționării principiilor, formelor și metodelor de conducere, al asigurării unui cadru organizatoric adecvat etapei și obiectivelor avute în vedere.

Structurile organizatorice au fost concepute și dezvoltate în funcție de necesitățile formulate și se vor perfecționa în continuare, pe baza elementelor de strategie cuprinse în programele și orientările stabilite.

Un moment deosebit de semnificație în acest sens l-a marcat Plenara C.C. al P.C.R. din 28 februarie-2 martie 1973, care a hotărît aplicarea în întreaga economie a unor **norme unitare de structură**, urmărindu-se: asigurarea unei mai raționale utilizări a cadrelor de conducere și de execuție, prin dimensionarea judicioasă a structurilor în raport cu activitățile ce trebuie desfășurate; întărirea sectoarelor de producție și concepție, prin orientarea încadrării specialiștilor, cu precădere, în cadrul acestora; realizarea unor structuri suplimentare, capabile să asigure satisfacerea mai profundă a cerinței apropiate a conducerii de locul de execuție; tratarea dinamică a procesului de structurare, urmărindu-se atent regăsirea, la orice nivel structural, a concordanței depline între **sarcină, competență și răspundere**.

Efectele ample, cu rezonanță în întreaga economie, ale aplicării normelor unitare de structură au evidențiat deplina lor oportunitate, necesitatea lor obiectivă în actualul stadiu de dezvoltare a economiei românești, determinînd elaborarea și generalizarea atribuțiilor-cadru ce revin fiecărui component al structurilor organizatorice — ceea ce a condus la îmbunătățirea modului de organizare și funcționare a fiecărei unități, pe bază de regulamente concrete, cu sarcini și răspunderi precise pentru fiecare om al muncii din cadrul acestora. În continuare, regulamentele respective trebuie să fie îmbunătățite cu sarcinile și răspunderile concrete ce revin organelor de conducere colectivă din cadrul unităților, precum și membrilor din componența acestora, potrivit regulamentelor-cadru de funcționare a consiliilor oamenilor muncii, respectiv a consiliilor de conducere, aprobate în cursul acestui an de plenara Consiliului Național al Oamenilor Muncii.

O organizare adecvată cerințelor noii etape de dezvoltare economico-socială

PREVEDERILE proiectului de Directive ale Congresului al XII-lea al partidului fundamentează o nouă concepție în structurarea economiei și unităților economice, concepție

care — ținînd seama de obiectivul fundamental al ridicării pe o treaptă calitativ superioară a întregii economii — ia în considerare în mod realist atât posibilitățile și nevoile proprii, cît și fenomenele noi apărute în economia mondială.

Urmărind afirmarea tot mai puternică a revoluției tehnico-științifice și realizarea unei noi calități în toate domeniile de activitate, noua concepție vizează **intensificarea procesului de structurare modernă a întregii producții materiale și în primul rînd a industriei**.

Această orientare accentuează necesitatea **organizării superioare și a conducerii științifice**, obligă la acțiuni eficiente și măsuri severe care să concretizeze marile comandamente în acest domeniu: organizarea corespunzătoare și asigurarea funcționării ireproșabile a tuturor sectoarelor de activitate; reducerea treptată — pe măsura introducerii metodelor moderne de conducere și calcul în viața economică și socială — a personalului administrativ-funcționăresc; repartizarea corespunzătoare a cadrelor, precizarea clară a răspunderilor și îndatoririlor pe toate treptele organizatorice¹⁾.

Cerințele de suplete și adaptabilitate rapidă a structurilor organizatorice, ca urmare a dezvoltării accentuate a tuturor domeniilor vieții economico-sociale, impun în continuare măsuri de perfecționare a structurilor respective, avînd în vedere următoarele considerente:

— **progresul tehnico-științific contemporan**, care determină și va conduce în continuare la apariția în ritm accelerat a unor noi activități, profesii și specialități, tot mai diversificate și mai complexe;

— **dinamismul transformărilor interne și externe unității economice**, care fac din organizare un proces continuu perfectibil, avînd ca obiectiv eficiența maximă;

— **mecanismul relațiilor unității în plan departamental și teritorial**, complexitatea acestor relații, care obligă la perfecționări calitative importante;

— **perfecționarea și dezvoltarea principiilor, metodelor și tehnicilor de organizare și conducere**, care reclamă un cadru organizatoric adecvat;

— **perfecționarea relațiilor socialiste de producție**, unitatea de interese a tuturor oamenilor muncii din țara noastră, care creează premisele optime pentru conturarea unor structuri normative adecvate unităților socialiste și obiectivelor lor, reprezentînd un mod de ordonare a desfășurării activităților, ca rezultat al unui amplu efort de cunoaștere și generalizare a celor mai avansate experiențe. În acest fel, **structura de organizare a unității socialiste reprezintă instrumentul de armonizare a cerințelor funcționale sociale** (la nivelul societății, la nivelul organizațiilor) **cu cele individuale**²⁾; realizarea acestei armonizări la nivelul fiecărei unități ilustrează, pe de o parte, atributul de organizare al conducerii acesteia, iar pe de altă parte sarcina de a aproba structura organizatorică a propriei unități, în conformitate cu structurile normative;

— **creșterea continuă a eficienței economice a activității fiecărei unități**, care reclamă, printre altele, utilizarea rațională, cît mai completă a personalului ei. Asigurarea acestei utilizări eficiente, aflată într-un permanent dinamism (ca urmare a creșterii continue a nivelului de pregătire și experiență a ca-

¹⁾ Programul Partidului Comunist Român de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism. Ed. politică, București, 1975, p. 106-109.

²⁾ Haralambie Ene — Organizarea în procesul conducerii sociale. În: Introducere în știința conducerii societății socialiste. Ed. politică, București, 1974.

drelor) și realizabilă mai ales prin definirea riguroasă a funcțiilor și prin descrierea posturilor, înlăturarea paralelismelor, delegarea autorității etc., au ca scop eliminarea cazurilor cînd apar o supradimensionare a structurilor de organizare, centralizare excesivă, lipsă de suplețe, creșterea cheltuielilor administrative ;

— dezvoltarea unor activități economico-sociale pe mari platforme industriale, a căror organizare și conducere reclamă o armonizare structurală a tuturor activităților din cadrul platformei, pentru a asigura desfășurarea acestora cu maximum de eficiență ;

— perfecționarea organizării și conducerii activităților social-economice atât la nivel macro, cît și microeconomic, care determină, de asemenea, mutații în structurile organizatorice ale unităților economice (de pildă, mecanismul perfecționat de planificare și economico-financiar al unităților influențează în mod direct definirea și repartizarea sarcinilor, a competențelor și responsabilităților pe diferite niveluri structurale).

Tendențe în evoluția structurilor organizatorice

SINTETIZÎND tendințele ce se fac simțite pe plan mondial și în țara noastră, în domeniul evoluției structurilor organizatorice ale unității economice, rezultă că cele mai importante — evidențiate de practică și subliniate și în literatura de specialitate — sînt cele menționate mai jos.

● **Promovarea conceptului de conducere previzională**, care are o influență din ce în ce mai marcantă asupra structurilor organizatorice, permițînd conturarea principalelor direcții de perfecționare a acestora și anticiparea modificărilor ce trebuie operate.

● **Creșterea rolului activităților funcționale**, în special a celor de cercetare și proiectare și a celor de stat-major al conducerii (de cercetări operaționale, studii previzionale, analize, proiectarea sistemelor etc.), ceea ce face ca activitățile operaționale să se limiteze din ce în ce mai mult la simpla aplicare a ceea ce a fost în prealabil minuțios conceput, pregătit și detaliat de specialiștii din compartimentele funcționale.

● **Sporirea importanței organizării neformale și a influenței acesteia asupra structurilor organizatorice** — promovarea stilurilor de conducere participativă și a structurilor de tip organic, în care comanda și controlul cadrelor sînt înlocuite cu integrarea și largă participare a acestora la conducere.

● **Reducerea diferențelor existente între unii parametri constructivi ai structurilor organizatorice** (ponderile ierarhice, mărimea compartimentelor); principalii factori care imprimă această tendință sînt creșterea nivelului profesional și cultural al tuturor oamenilor muncii, atenuarea deosebirilor dintre munca fizică și cea intelectuală, mecanizarea și automatizarea accelerată a proceselor de producție.

● **Dezvoltarea introducerii sistemelor de prelucrare automată a datelor**, care va determina cele mai ample modificări și tendințe de evoluție a structurilor organizatorice, „revoluția informatică”, imprimînd noi concepte și modalități de rezolvare practică a problemelor structurale. Promovarea puternică a calculatoarelor electronice în cadrul proceselor, precum și în conducere va determina, fără îndoială, perfecționări notabile în structurile organizatorice ale unităților economice. Încă din această etapă, în toate sectoarele de activitate se dezvoltă, potrivit cerințelor inter și pluridisciplinarității, nucleul organizatorice bazate pe colective constituite pe criterii corespunzătoare.

● **Cerințele muncii de conducere în cadrul sistemului nostru social-economic și trăsăturile specifice fiecărui conducător**, ca specialist și om politic, vor determina o **corelație mai bună a structurilor de organizare în domeniul economic cu cel social-politic**. Această corelație se va produce și datorită unor mutații calitativ superioare în conducerea în profil departamental și teritorial, accentul punîndu-se din ce în ce mai mult pe aceasta din urmă.

Elemente caracteristice ale perspectivei

ÎN CONCLUZIA, analizei acestor tendințe, se poate spune că perspectiva perfecționării organizării structurale a unităților economice, rezultată atât din evoluția de pînă acum a conceptelor și experiențelor, cît mai ales din necesitatea ca obiectivele de dezvoltare economico-socială să fie realizate într-un cadru organizatoric adecvat, poate fi apreciată în măsura în care se va interveni asupra următoarelor elemente :

a) **reevaluarea rolului omului în structura organizatorică** —

ceea ce impune : definirea precisă a atribuțiilor, sarcinilor, responsabilităților, competenței și autorității la nivelul fiecărei funcții și selecționarea personalului care să satisfacă aceste cerințe ; stabilirea unui program de pregătire și perfecționare a pregătirii, care să favorizeze satisfacerea deplină a concordanței dintre cerințele funcției (postului), calitățile și capacitățile persoanei care o ocupă ; promovarea pe scară largă a principiului delegării de autoritate, care să permită confruntarea unui număr mare de cadre cu dificultatea și complexitatea procesului decizional. Asemenea măsuri vor răspunde necesității stringente formulate de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu în Cuvîntarea la ședința de constituire a Consiliului Național al Oamenilor Muncii : „Nici nu se poate concepe viața unei uzine, a unei unități economice, fără ca fiecare om al muncii să-și îndeplinească în cele mai bune condiții atribuțiile ce-i revin” ;

b) **asigurarea dinamismului și supleții structurii organizatorice, a organizării unităților** —

ceea ce presupune un ansamblu de căutări dincolo de prevederile minime ale unor normative, investigații care să țină seama de specificul activității diferitelor unități și să contureze acțiuni de valorificare superioară a avantajelor structurilor tip. În acest cadru, dinamismul și suplețea structurilor organizatorice, care să asigure totdeauna „tinerețea” și competitivitatea unității economice, se pot realiza și pe calea punerii în valoare a ceea ce unii specialiști numesc „ad-hocrație”. Este vorba, în esență, de evitarea creării unui număr prea mare de compartimente de muncă, mai ales la apariția unor noi activități nepermanente, pentru rezolvarea problemelor legate de aceste activități urmînd să se constituie în mai largă măsură **colective de lucru ad-hoc**, la terminarea intervenției cărora componenții lor să revină în cadrul colectivelor inițiale. Dinamismul și suplețea unei structuri organizatorice se cer însă echilibrate cu stabilitatea acesteia. Mecanismul de echilibrare este foarte complex și se stăpînește printr-o corelare, la nivel micro și macroeconomic, cu perspectivele de dezvoltare. Perfecționarea structurilor organizatorice trebuie să aibă **obiective precise**, să nu constituie o acțiune în sine, pentru că în această ultimă situație se pot înregistra modificări păgubitoare pe toate planurile ;

c) **corelarea dintre structura organizatorică, stilul și metodele de muncă ale cadrelor de conducere** —

ceea ce presupune perfecționarea simultană a acestora, acționîndu-se în următoarele direcții : structura organizatorică să reflecte accentuarea umanizării raporturilor dintre centrele de decizie și cele de aplicare a deciziilor, favorizată de dimensiunile tot mai ample pe care le are procesul autoconducerii muncitorești socialiste ; realizarea unei structuri organizatorice avînd **cît mai puțini „șefi”**, care să reflecte dezvoltarea personalității individuale și a colectivelor de muncă, a spiritului de inițiativă și de creativitate ; perfecționarea structurilor organizatorice prin trecerea raporturilor conducător-subordonat pe planul **raporturilor conducător-colaborator**, ceea ce va permite manifestarea cu precădere a **autorității autentice**.

Din cele arătate, rezultă cerința de a se investiga atent **modul în care vor arăta întreprinderea viitorului și structura acesteia**. Conturarea acestei imagini este imperios necesară pentru a ști unde trebuie ajuns și cum, pentru a acționa pe baza unei orientări clare de perspectivă.

În sprijinul conturării acestor direcții vin și orientările elaborate de Plenara C.C. al P.C.R. din 4—5 iulie 1979 și prevederile proiectului de Directive ale Congresului al XII-lea al partidului privind dezvoltarea economico-socială pînă în anul 1985 și în perspectivă pînă în 1990.

Structurile organizatorice ale economiei și unităților economice urmează să fie puse în concordanță cu obiectivele programului de dezvoltare economico-socială și integrate în procesul de dimensiuni naționale ce vizează ca, în etapa viitoare, baza tehnico-materială a societății să fie asigurată și dezvoltată prin forțe proprii.

Elementele de referință trebuie legate de opțiunea privind ritmurile înalte de dezvoltare economică și restructurarea economiei, care să asigure în principal : ● dezvoltarea ramurilor industriale cu un consum de combustibil și energie mai redus ; ● dezvoltarea substanțială a bazei de materii prime și energetice ; ● valorificarea superioară a materiilor prime și materialelor ; ● creșterea echilibrată a potențialului economic din toate județele țării și asigurarea unor transformări profunde nu numai pe plan economic, dar și social ; ● asigurarea bunurilor materiale necesare ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii, inclusiv prin accelerarea procesului de dezvoltare intensivă și modernizare a agriculturii ; ● asigurarea unei noi calități în toate domeniile și accentuarea rezultatelor de eficiență, productivitate și rentabilitate a utilizării resurselor existente și care se vor crea ; ● promovarea largă a schimbului de valori materiale și spirituale, pe plan mondial.

*) O. Nicolescu — Funcția de organizare în întreprinderea modernă. Ed. politică, București, 1973, p. 15—51.

Principalele direcții de acțiune

ȚINÎND SEAMA de cele menționate, apreciem că, pentru viitor, direcțiile de acțiune vizând perfecționarea structurilor de organizare și conducere ale economiei și unităților economice vor fi multiple și diverse, dar în principal, următoarele:

1) **continuarea acțiunii de îmbunătățire a structurilor de organizare și conducere pentru marile unități economice, cu procese de producție complexe, volum mare al producției și număr important al forței de muncă**, urmărindu-se apropierea conducerii de execuție și folosirea cât mai eficientă a personalului de specialitate atât la nivelul centrelor de decizie și de concepție, cât și pentru asigurarea asistenței tehnice și economice în procesul de producție, pe schimburi de lucru; totodată, este necesară îmbunătățirea structurilor de organizare și conducere pentru unitățile mici, astfel încât să se evite paralelismele, să se reducă activitățile birocratice și să se apropie conducerea de producție, prin eliminarea unor verigi organizatorice inutile;

2) **continuarea acțiunii de îmbunătățire a cadrului organizatoric al conducerii participative**, prin perfecționarea formelor de adâncire a democrației socialiste, corelarea mai bună a structurilor de organizare și conducere a unităților cu cele ale organismelor social-politice din cadrul acestora, urmărindu-se, totodată, aplicarea cu fermitate a principiului că orice conducător trebuie să fie în același timp om politic și specialist;

3) **îmbinarea acțiunii de perfecționare a structurilor de organizare și conducere a unităților economice cu dezvoltarea și organizarea platformelor industriale, a complexelor social-economice mari**, urmărindu-se integrarea cercetării cu producția și învățământul, prin crearea unor baze unice de concepție și de

formare și perfecționare a pregătirii profesionale, unor baze unice de întreținere și reparații și a unor centre unice de informatică, precum și prin folosirea în comun a utilităților necesare oricărei unități economice (căi de acces, alimentări cu energie, apă etc.);

4) **îmbinarea acțiunii de perfecționare a structurilor de organizare și conducere a unităților economice din agricultură și industrializarea produselor agricole cu integrarea cercetării, învățământului și producției**, prin dimensionarea rațională a consiliilor unice agroindustriale de stat și cooperatiste, care să asigure folosirea cu maximum de eficiență atât a mijloacelor de producție, cât și a forței de muncă necesare, precum și valorificarea superioară a produselor agricole;

5) **perfecționarea metodelor, tehnicilor și procedurilor de structurare și funcționare a întreprinderii**, prin promovarea mai activă a metodelor de prelucrare automată a datelor și a unor instrumente eficiente de lucru, asigurarea unei baze tehnice a conducerii care să-i asigure eficacitatea. Aceasta va obliga la o reșezare a activităților social-economice în sistemul unității respective, cu reconsiderarea activităților și lucrărilor de concepție care se cer stăpinite și efectuate în avans față de activitățile de rutină, de execuție. Se înțelege că este necesar să se trateze cu mai multă atenție procedurile și instrumentele de lucru, apreciindu-se corect facilitățile oferite de calculatoarele electronice. Cercetările din ultimul timp au confirmat că există mari posibilități de promovare a prelucrării automate a datelor, de utilizare a calculatoarelor în foarte multe domenii, printre care și în analiza, evaluarea și perfecționarea structurilor de organizare.

Petre ISAC
Nicolae OPREA

Modernizarea agriculturii

(Urmare din pag. 18)

producție, de calitatea mijloacelor de producție specifice agriculturii — plantele și animalele —, o deosebită atenție se acordă asigurării cu semințe și material săditor de mare randament pentru toate sectoarele producției vegetale, precum și îmbunătățirii rașelor existente și creării de rase noi în zootehnie. În acest context, întreaga activitate de cercetare științifică din agricultură este orientată spre crearea de noi soiuri și hibrizi de plante sau noi rase de animale care, cu consumuri energetice mai reduse, să dea un randament util mai mare.

Astăzi în prezent cât și în viitor, rolul hotărâtor în organizarea și desfășurarea unitară a întregii activități din agricultură în vederea accentuării caracterului său intensiv, prin folosirea cu maximum de randament a forțelor de producție de care va dispune, îl au **consiliile unice agroindustriale de stat și cooperatiste**. Prin integrarea economică în cadrul căreia sectoarele de stat și cooperatist își păstrează proprietatea și autonomia, se realizează **unificarea bazei tehnico-materiale și egalizarea la nivel superior, nu numai a condițiilor, ci și a rezultatelor de producție**. Prin integrarea economică pe orizontală, consiliile unice organizează în mod unitar activitatea în toate ramurile de producție, asigurând cadrul necesar concentrării, zonării și specializării producției, în vederea consolidării economico-organizatorice a fiecărei unități agricole. Prin integrarea economică pe verticală, consiliile unice organizează întreprinderi industriale, precum și unități prestatoare de servicii, care să asigure utilizarea mai completă și mai productivă a resurselor materiale și a forței de muncă de la sate. Trebuie reținut că în centrele reședință ale consiliilor unice agroindustriale se vor realiza peste 700 de unități cu caracter industrial, de inte-

res republican sau local. Un rol important în modernizarea agriculturii revine S.M.A.-urilor, ca factor principal de organizare a producției agricole, inclusiv pe loturile deținute în folosință de către cooperatori.

Mutații sociale de amplă rezonanță

ACCELERAREA procesului de dezvoltare intensivă, modernă a agriculturii va avea ca urmare **accentuarea tendinței de transformare a muncii agricole în variantă a muncii industriale, concretizată în primul rând în creșterea înzestrării tehnice a muncii**. Dacă în 1950, raportul dintre agricultură și industrie în ceea ce privește investițiile pe o persoană ocupată era de 1 : 23,45, iar după fondurile fixe de 1 : 6,4, în 1978 el se reduce la 1 : 3,57 în primul caz și la 1 : 3,78 în al doilea caz. Creșterea investițiilor alocate agriculturii, în condițiile reducerii ponderii populației ocupate în această ramură la 21,6% în 1985 (față de 32,5% în 1978), va avea ca urmare o nouă creștere a înzestrării tehnice a muncii.

Bineînțeles că aceasta va duce la creșterea productivității muncii și a producției agricole. În condițiile în care producția globală agricolă va crește cu 24,5—27,5% (într-un ritm mediu anual de 4,5—5,0%), iar populația ocupată în agricultură se va reduce la cca. 2,5 mil. persoane, se va reduce și decalajul de productivitate a muncii dintre industrie și agricultură.

Accelerarea procesului de dezvoltare intensivă a agriculturii va duce la **uniformizarea condițiilor de producție în profil teritorial**. În acest sens, se prevede ca în 1985, să se ajungă, în toate județele țării, la o valoare minimă a

producției globale agricole de 10 mii lei pe locuitor, asigurându-se o mai bună echilibrare teritorială a dezvoltării acestei importante ramuri. Față de sporul mediu pe țară al producției globale agricole, acesta va fi mai mare în județele Argeș (66%), Bacău (90,9%), Brașov (62,2%), Cluj (67%), Gorj (64,2%), Hunedoara (77%), Iași (74,3%), Maramureș (87%), Neamț (61,2%), Prahova (111%), Sibiu (91,5%), Vâlcea (60,7%).

Un alt rezultat al accelerării procesului de dezvoltare intensivă va fi **creșterea mai rapidă a producției zootehnice** — un obiectiv central al planului cincinal —, ponderea acestuia în totalul producției agricole urmînd să reprezinte în 1985 46—47%. În unele județe (Bistrița-Năsăud, Brașov, Caraș-Severin, Cluj, Dimbovița, Harghita, Hunedoara, Maramureș, Mureș, Neamț, Sibiu și Suceava), unde există condiții mai favorabile, ponderea zootehnicii în producția agricolă va ajunge la 50—60%.

Pe plan general social-economic, sporirea producției, va permite, mai întâi, creșterea consumului mediu pe locuitor la produsele alimentare și nealimentare (de natură agricolă) pînă la nivelul înregistrat în țările dezvoltate, iar în al doilea rînd, creșterea exportului de produse agroalimentare. În același timp, mărirea producției agricole, inclusiv a celei marfă, va determina **creșterea mai accentuată a veniturilor țărănimii** (cu 20—23%, într-un ritm mediu anual de 3,7—4,2%). Creșterea mai rapidă a veniturilor reale ale țărănimii provenite din munca în C.A.P. și gospodăriile personale (pe persoană activă) față de retribuția medie reală va duce și la o nouă apropiere a veniturilor medii reale lunare (1 725 lei) ale țărănimii de retribuția medie reală lunară a personalului muncitor. Toate acestea se vor răsfrînge asupra condițiilor generale de trai material și spiritual ale țărănimii, care se vor apropia tot mai mult de cele de la orașe.

Președintele
României socialiste,
personalitate proeminentă
a lumii contemporane

„Activitatea dumneavoastră este strins legată de lupta poporului român, a comuniștilor români pentru înfăptuirea unor transformări social-economice radicale, pentru triumful cauzei socialismului pe pământul românesc. În țara noastră este apreciată contribuția dumneavoastră la dezvoltarea prieteniei tradiționale și colaborării dintre popoarele Uniunii Sovietice și României”.

L. I. BREJNEV

*secretar general al C.C. al P.C.U.S.
președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.*

„Popoarele noastre dau o înaltă apreciere eforturilor permanente depuse de dumneavoastră, tovarășe Nicolae Ceaușescu, activității susținute pe care o desfășurați pentru consolidarea cauzei păcii și colaborării internaționale pe baza egalității în drepturi. De asemenea, în persoana dumneavoastră noi prețuim pe conducătorul suprem al Partidului Comunist Român și al Republicii Socialiste România, conducător ce depune toate eforturile pentru dezvoltarea multilaterală și prosperitatea țării sale socialiste”.

IOSIP BROZ TITO

președintele R.S.F. Iugoslavia, președintele U.C.I.

„Eminent om politic român, v-ați consacrat, de-a lungul deceniilor, toată energia și înțelepciunea cauzei revoluției proletare din România. Sub conducerea dumneavoastră, poporul român își apără cu vitejie independența națională și suveranitatea de stat, luptă cu fermitate împotriva imperialismului și hegemonismului și obține importante succese în opera de construire a socialismului”.

HUA GUOFENG

*președintele C.C. al P.C. Chinez,
premierul Consiliului de Stat al R.P. Chineze*

„Rolul și participarea României în problemele internaționale sînt, în mod eminent, ilustrate de activitatea dinamică a prestigiosului său conducător, președintele Nicolae Ceaușescu. Întreaga lume este conștientă de contribuția sa unică la normalizarea relațiilor dintre state, la reglementarea conflictelor și disputelor internaționale prin negocieri între părțile implicate și instaurarea unui nou tip de relații între state”.

KURT WALDHEIM

secretarul general al O.N.U.

POLITICA ACTIVĂ
A ROMÂNIEI
CONSACRATĂ
PĂCII ȘI PRIETENIEI
ÎNTRE POPOARE

PRESTIGIUL și aprecierea fără precedent de care se bucură astăzi România în lume sînt indisolubil legate de uriașele prefaceri social-economice înfăptuite de poporul nostru sub conducerea Partidului Comunist Român, în cei 35 ani care au trecut de la eliberarea țării. Ele sînt în același timp o expresie a justeței și clarviziunii, confirmate de viață, a analizei științifice făcută de partidul nostru pînă la puternic amprenta gândirii revoluționare a secretarului său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu — asupra esenței fenomenelor lumii contemporane, a căilor de soluționare a principalelor probleme care confruntă omenirea, analiză care stă la baza politicii externe realiste și constructive a României socialiste.

Elaborată sub impulsul creator și sub conducerea nemijlocită a tovarășului Nicolae Ceaușescu, politica externă românească este călăuzită de un spirit de înaltă principialitate, de un profund atașament față de cauza libertății, independenței, securității și colaborării popoarelor, pentru făurirea unor relații internaționale de tip nou, a unei lumi a păcii și progresului pe planeta noastră. Ea se află de aceea în deplină consonanță nu numai cu interesele fundamentale ale poporului român, ci și cu adevăratele interese ale tuturor popoarelor, cu realitățile și cerințele vieții internaționale contemporane.

Pronunțîndu-se cu fermitate pentru o politică nouă, de egalitate și respect între națiuni, de colaborare multilaterală într-un climat de încredere și securitate, România socialistă se manifestă totodată ca o prezență dinamică pe arena internațională. Rolul său activ în direcția soluționării într-un mod nou, democratic a marilor probleme ale contemporaneității se întemeiază pe dezvoltarea largă a relațiilor de prietenie și colaborare cu toate statele lumii. Un rol hotărîtor în dezvoltarea amplă și fructuoasă a acestor raporturi îl are vastul dialog purtat de tovarășul Nicolae Ceaușescu cu conducători de state și guverne, cu șefi de partide, cu reprezentanți ai celor mai diferite forțe politice de pe toate meridianele globului, cunoașterea directă a realităților din cele mai diferite țări ale lumii. Prin justețea ideilor și a principiilor pe care le promovează, prin contribuția sa prețioasă la lupta pentru făurirea unei lumi a păcii și progresului pe planeta noastră, secretarul general al partidului, președintele României socialiste, este pe bună dreptate considerat ca una dintre cele mai proeminente personalități ale epocii contemporane, iar politica externă a României socialiste se bucură de o largă forță de înrîurire. Pornind de la necesitatea dezvoltării relațiilor cu toate statele lumii, fără deosebire de orînduire socială și punînd la baza acestor relații principiile deplinei egalități în drepturi, respectării riguroase a independenței și suveranității naționale, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc, nerecurgerii la forță și la amenințarea cu forța, România aduce o contribuție însemnată la generalizarea și aplicarea lor în întreaga viață internațională. Aceste principii, prin a căror promovare România și-a cîștigat prieteni pe toate meridianele lumii, sînt astăzi tot mai larg — practic aproape unanim —

recunoscute pe plan internațional ca singura bază pe care se poate realiza o securitate autentică pentru toate națiunile, o politică de destindere și colaborare între state. De aceea, așa cum declara recent tovarășul Nicolae Ceaușescu, „România va continua să promoveze cu fermitate această politică și aceste principii, fiind convinsă că numai în măsura în care fiecare popor se va putea dezvolta în mod liber, se vor asigura o destindere reală, pacea și progresul economico-social al fiecărei națiuni”.

În centrul politicii sale externe România socialistă situează neabătut adâncirea prieteniei, colaborării multilaterale și solidarității cu toate țările socialiste. Partidul și statul nostru pornesc de la convingerea că realizarea unor raporturi cu adevărat noi, care să asigure unitatea și colaborarea tuturor țărilor socialiste, este un factor de mare importanță în dezvoltarea fiecărei țări și în același timp o contribuție la triumful cauzei generale a socialismului și păcii, la abolirea politicii de dominație și dictat și afirmarea ideilor de independență și libertate. De aceea, partidul și statul nostru se pronunță cu fermitate — și acționează — ca în relațiile dintre aceste țări problemele existente, indiferent de cauzele care le-au generat, să nu impiețeze asupra prieteniei și solidarității dintre ele, să fie soluționate exclusiv pe cale pașnică, prin tratative, în spiritul înțelegerii și respectului reciproc.

Devenită una din orientările de bază ale politicii externe a României, extinderea și diversificarea relațiilor de colaborare cu statele în curs de dezvoltare, cu țările nealiniate, în domeniul economic, tehnico-stiințific, cultural, în formarea de cadre naționale, și-a dovedit pe deplin rodnicia, mai ales după cel de al X-lea Congres al partidului. Colaborarea României cu aceste țări, care au pășit pe calea dezvoltării economice și sociale independente, reprezintă o parte componentă a luptei generale pentru promovarea cauzei libertății popoarelor, un factor important al politicii antiimperialiste și anticolonialiste.

În spiritul coexistenței pașnice, al respectării principiilor universal valabile ale relațiilor între state, se dezvoltă colaborarea României cu țările capitaliste dezvoltate, cu toate statele lumii, indiferent de orînduirea lor socială, ca o cerință obiectivă a contemporaneității.

Ca țară europeană profund interesată în edificarea unui sistem trainic de securitate și cooperare pe continentul nostru, România și președintele său au adus o contribuție substanțială — larg recunoscută astăzi pe plan internațional — la întreaga activitate de pregătire și de desfășurare cu succes a Conferinței general-europene, la însăși cristalizarea conceptului de securitate europeană. Pornind de la convingerea că reuniunea de la Helsinki nu constituie decât un început în direcția creării unui sistem trainic de securitate pe continent și că după Helsinki nu s-au realizat pași prea importanți în direcția înlăptuirii prevederilor Actului final, astfel încît în Europa continuă să existe numeroase probleme nesoluționate, România apreciază că se impune un efort sporit în vederea pregătirii temeinice a reuniunii de la Madrid din 1980. După părerea țării noastre, ar trebui ca încă în acest an reprezentanții statelor participante să înceapă pregătirile pentru reuniune, care ar fi de dorit să se desfășoare la nivelul miniștrilor de externe și de la care se așteaptă să dea un nou impuls procesului inițiat prin Conferința de la Helsinki.

Un loc deosebit ar trebui să-l ocupe la reuniunea de la Madrid problemele de ordin militar — trecerea la dezangajarea militară, la măsuri concrete de dezarmare, în primul rînd nucleară, domenii în care pînă în momentul de față nu s-a realizat nici o înțelegere efectivă. Este suficient să menționăm că pe continentul nostru se mențin cele mai mari arsenale militare, inclusiv cele mai mari cantități de armament nuclear și alte arme moderne, și că statele participante la Conferința de la Helsinki efectuează peste trei sferturi din cheltuielile militare mondiale, care au depășit pragul a 400 miliarde de dolari anual.

Este clar că destinderea și securitatea europeană nu pot avea o bază trainică decât în măsura în care se sprijină pe

Președintele României socialiste, personalitate proeminentă a lumii contemporane

„În calitate de conducător al măreței sale țări, președintele Nicolae Ceaușescu nu numai că a asigurat un uriaș progres al României, dar și-a cucerit un rol de lider în întreaga comunitate internațională, ceea ce este remarcabil. El s-a dedicat conceptului potrivit căruia o națiune trebuie să fie suverană, integritatea sa teritorială trebuie să fie apărată, poporul său trebuie să fie independent”.

JIMMY CARTER
președintele S.U.A.

„Hotărîrea unanimă a Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii de a se conferi tovarășului Nicolae Ceaușescu Medalia de aur a păcii a fost determinată de prețuirea de care se bucură în cadrul mișcării mondiale pentru pace contribuția deosebită pe care secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, a adus-o de-a lungul întregii sale vieți la promovarea cauzei păcii și securității internaționale, de recunoașterea activității neobosite pe care a desfășurat-o în slujba progresului țării și construirii socialismului în România, a asigurării unei vieți noi, libere, independente și prospere pentru poporul român.”

ROMESH CHANDRA
președintele Consiliului Mondial al Păcii

„Clasa muncitoare din România a obținut mari succese, sub conducerea Partidului Comunist Român, a secretarului său general, președintele Republicii Socialiste România, prietenul și tovarășul nostru Nicolae Ceaușescu. Ați construit o industrie socialistă modernă, cu care se mîndrește pe drept fiecare cetățean român. Și noi ne bucurăm foarte mult de aceste succese și vă felicităm din toată inima pe dumneavoastră, dragă tovarășe Ceaușescu, dragi tovarăși români, pentru aceste mari succese”.

ERICH HONECKER
secretar general al C.C. al P.S.U.G.,
președintele Consiliului de Stat al R.D. Germane

„Vă salutăm pe dumneavoastră, tovarășe Ceaușescu, ca pe conducătorul Partidului Comunist Român frățesc și al poporului român, ca pe un militant de seamă al mișcării comuniste și muncitorești internaționale, promotor fierbinte al colaborării prietenești dintre popoarele noastre. Urmărim cu bucurie realizările dumneavoastră, îmbogățirea permanentă a mărețelor realizări pe care poporul român le-a obținut sub conducerea Partidului Comunist Român, sub conducerea dumneavoastră personală, tovarășe Ceaușescu”.

EDWARD GIEREK
prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez

Președintele României socialiste, personalitate proeminentă a lumii contemporane

„Sub conducerea Partidului Comunist Român, în frunte cu dumneavoastră, poporul frate român a dobândit mari progrese în lupta pentru construirea societății socialiste multilaterale dezvoltate și dezvoltarea independentă a țării. România, în trecut inapoiată, s-a transformat într-un stat socialist, independent și suveran, înfloritor, în care se dezvoltă industria și agricultura, știința și tehnica, sporește pe zi ce trece nivelul de trai al poporului; a crescut considerabil prestigiul internațional al Republicii Socialiste România...”

Poporul coreean se bucură sincer de toate succesele care au fost obținute în țara dumneavoastră datorită activității energice pe care o desfășurați în calitate de eminent conducător al poporului român.”

KIM IR SEN

*secretar general al Comitetului Central
al Partidului Muncii din Coreea
președintele Republicii Populare Democratice Coreene*

„Comuniștii bulgari, poporul bulgar cunosc bine viața dumneavoastră de fiu credincios al poporului român și al Partidului Comunist Român. Comuniștii bulgari, oamenii muncii bulgari vă cunosc ca pe un renumit militant al mișcării comuniste și muncitorești internaționale, unul din marii prieteni ai țării noastre”.

TODOR JIVKOV

*prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar,
președintele Consiliului de stat al R.P. Bulgaria*

„Vă rog să-mi permiteți, cu acest prilej, să vă prezint un prieten drag al poporului sudanez, al națiunii sudaneze, să cunoașteți un luptător al țării sale, care, pe baza unor principii pe care le-a elaborat, în care crede cu toată convingerea, a făcut pentru patria sa totul cu multă dăruire și credință, devenind un conducător încercat al țării pe care de fapt a clădit-o și căreia i-a creat prieteni sinceri și un loc de cinste între națiunile lumii”.

GAAFAR MOHAMMED EL NIMEIRI

președintele Republicii Democratice Sudan

„Am rămas pe deplin satisfăcut de convorbirile substanțiale pe care le-am avut cu președintele Nicolae Ceaușescu, atât asupra chestiunilor privind colaborarea bilaterală, cât și asupra chestiunilor internaționale mai generale... Apreciez foarte mult maniera curajoasă și realistă în care președintele Nicolae Ceaușescu abordează aceste probleme, într-un moment în care relațiile internaționale sînt caracterizate de confuzie și fluiditate”.

CONSTANTIN KARAMANLIS

primul ministru al Republicii Elene

acțiuni efective de dezangajare militară. De aceea, România, s-a pronunțat în mod constant pentru adoptarea de către toate țările care au trupe și dispozitive militare în Europa a unor inițiative, chiar și unilaterale, pe linia dezangajării militare și dezarmării, de natură să impulsioneze declanșarea unui proces mai amplu în această direcție. Din dorința de a se ajunge la o înțelegere între statele participante pentru a se trece la măsuri concrete de reducere a cheltuielilor militare, a armamentelor, de sporire a încrederii și de accentuare a cursului destinderii, colaborării și păcii în Europa și implicit în întreaga lume, țara noastră are intenția de a reinnoi sau reformula unele din propunerile pe care le-a prezentat pe această temă.

O atenție deosebită acordă România dezvoltării colaborării bi și multilaterale cu toate statele din Balcani, statornicirii în această parte a lumii a unui climat de pace, înțelegere și bună vecinătate, ca o contribuție concretă, efectivă, la consolidarea destinderii în Europa și în întreaga lume.

Evoluția vieții internaționale confirmă aprecierile cuprinse în documentele partidului nostru, în analizele tovarășului Nicolae Ceaușescu, privind caracterul complex și contradictoriu al situației mondiale actuale, ampla înfruntare între două tendințe fundamentale care se desfășoară în prezent în lume și cu privire la mutațiile petrecute în raportul mondial de forțe. Asistăm, pe de o parte, la o accentuare a luptei pentru o nouă reîmpărțire a lumii, a sferelor și zonelor de influență și dominație, agravate și mai mult de fenomenele de criză din domeniul materiilor prime și energiei, de escaladarea cursei înarmărilor, de perpetuarea practicilor anacronice ale vechii politici imperialiste de forță și dictat, ceea ce creează grave pericole pentru pacea și securitatea mondială. Pe de altă parte, se afirmă tot mai puternic voința și hotărîrea popoarelor de a pune capăt pentru totdeauna politicii imperialiste de dominație și asuprire, de a se dezvolta libere, deplin stăpîne pe soarta lor, de a promova o politică nouă, de egalitate și respect între națiuni, de colaborare multilaterală, într-un climat de încredere și securitate.

Concluzia cu înaltă valoare practică, concretă pe care partidul nostru o desprinde din această analiză este convingerea că stă în puterea popoarelor, a forțelor înaintate de pretutindeni ca, acționînd unite, să determine o cotitură radicală în lupta pentru soluționarea într-un mod nou, democratic, a marilor probleme ale lumii contemporane.

În spiritul acestei poziții de principiu, țara noastră sprijină eforturile întreprinse pe plan internațional pentru soluționarea pe cale politică, pașnică, pe calea tratativilor, pe baza echității și justiției, renunțîndu-se la forță și la confruntări armate, a situațiilor conflictuale și diferendelor existente sau apărute în diverse părți ale lumii, indiferent de natura lor. În acest spirit, România s-a pronunțat întotdeauna pentru o soluționare globală, politică, justă și durabilă a conflictului din Orientul Apropiat, pornind de la faptul că orice război, orice conflict în această zonă, ca de altfel în orice parte a lumii, nu poate decît să înrăutățească condițiile de viață și de muncă ale popoarelor, agravînd, în același timp, situația internațională. Elocventă pentru această poziție de principiu susținută cu consecvență este și înscrierea la propunerea țării noastre pe ordinea de zi a sesiunii în curs a Adunării Generale a O.N.U. a punctului privind „Reglementarea prin mijloace pașnice a diferendelor dintre state”. Această inițiativă a României este pe bună dreptate considerată ca vizînd una din cele mai importante probleme politice aflate în acest an în atenția O.N.U., adeviziunea largă de care ea se bucură atestînd faptul că răspunde unei cerințe primordiale a actualității.

Necesitate vitală a întregii omeniri, făurirea unei lumi fără arme și fără războaie se conturează ca un obiectiv esențial în documentele partidului nostru, în gîndirea politică și acțiunile internaționale ale tovarășului Nicolae Ceaușescu. În abordarea acestei probleme, România pornește de la concepția că realizarea unei lumi a păcii, securității și progresului impune în

primul rind abolirea completă a politicii de forță și amenințarea cu forța, a oricăror ingerințe sau presiuni, înarmările reprezentând principalul instrument al politicii de forță și dictat.

Orientările principiale ale partidului nostru în această problemă și-au găsit concretizarea în amplul program de dezarmare prezentat de România la sesiunea specială a Adunării Generale a O.N.U. Propunerile cuprinse în acest document își păstrează și astăzi actualitatea și valabilitatea, confirmând justțea pozițiilor pe care se situează România în problema dezarmării. Țara noastră consideră că, fiind vorba de o problemă care privește în mod direct toate popoarele lumii, aplicarea unor măsuri concrete de dezarmare nu poate fi realizată decât cu participarea tuturor statelor și că ele trebuie să cuprindă deopotrivă atât armamentul clasic cât și armamentul nuclear. Ea acționează cu consecvență pentru ca în acest domeniu să se treacă de la declarații la întreprinderea unor măsuri efective de oprire a cursei înarmărilor și de dezarmare, în primul rind de dezarmare nucleară.

Ansamblul propunerilor promovate de România de-a lungul anilor relevă o concepție unitară, profund umanistă și realistă în același timp asupra dezarmării, — calea sigură de înfăptuire a dreptului la pace, ca drept fundamental al tuturor popoarelor.

Un obiectiv central al Programului Partidului Comunist Român în sfera relațiilor externe îl reprezintă făurirea unei noi ordini economice și politice, concept la elaborarea și aplicarea căruia țara noastră, președintele Nicolae Ceaușescu, au adus o contribuție deosebit de valoroasă, larg apreciată pe arena mondială.

În concepția României, soluționarea problemelor complexe ale noii ordini economice constituie un factor esențial nu numai pentru progresul țărilor slab dezvoltate sau în curs de dezvoltare, ci și pentru asigurarea stabilității economice mondiale, pentru progresul întregii omeniri. De aceea țara noastră acordă o mare însemnătate pregătirii cât mai temeinice a sesiunii speciale a Adunării Generale a O.N.U. din 1980 consacrată noii ordini economice internaționale, astfel încât aceasta să marcheze o etapă cu adevărat decisivă pe calea realizării acestui obiectiv prioritar al comunității internaționale în etapa actuală.

Țara noastră consideră că acționând solidare, unite, țările în curs de dezvoltare pot privi cu încredere perspectiva înfăptuirii unei noi ordini economice, bazată pe egalitate și echitate. Un factor important în această direcție îl reprezintă de aceea întărirea continuă a solidarității și conlucrării României cu țările în curs de dezvoltare în cadrul Grupului celor 77 și sporirea participării țării noastre, în calitate de invitată, la activitățile statelor nealiniate, ca unul din obiectivele esențiale ale întregii politici externe a României socialiste.

Imperativul soluționării tuturor problemelor complexe care confruntă astăzi omenirea prin participarea activă, pe bază de egalitate, a tuturor statelor conferă în mod obiectiv un loc important și unic Organizației Națiunilor Unite, ca instrument de asigurare a păcii și securității generale, de afirmare cu putere în lume a principiilor dreptului internațional. De aceea România a întreprins în cursul anilor multiple inițiative vizând întărirea organizației și sporirea aportului său la rezolvarea durabilă a problemelor internaționale.

Încrederea partidului și statului nostru în posibilitatea reală a făuririi unei lumi mai bune și mai drepte este exprimată și de activitatea susținută pentru întărirea solidarității și realizarea unității de acțiune a tuturor forțelor revoluționare, democratice și progresiste, a tuturor celor care se pronunță pentru pace, destindere și independență națională, pentru dezvoltarea pe o cale democratică a vieții internaționale.

Bilanțul rodnic cu care România se prezintă la marele for al comuniștilor, al întregului popor român și în ceea ce privește politica sa internațională, ca și generoasa deschidere spre viitor a proiectelor de documente ale celui de al XII-lea Congres constituie un prilej de mândrie patriotică pentru toți oameții muncii din țara noastră.

Vestind continuarea participării active a României socialiste la soluționarea democratică și echitabilă a marilor probleme ale contemporaneității, la lupta pentru crearea unei lumi mai bune și mai drepte, mesajul nobil al poporului român este primit cu satisfacție pe toate meridianele, pe care România are astăzi mai mulți prieteni ca oricând.

Președintele României socialiste, personalitate proeminentă a lumii contemporane

„Menționăm plini de bucurie ajutoarele neprețuite pe care le dă poporului palestinian România, poporul român, sub conducerea președintelui Nicolae Ceaușescu. Urmărim întotdeauna cu interes rolul constructiv al celui mai drag prieten al nostru, pentru o pace traică în lume, în special în Orientul Mijlociu”.

YASSER ARAFAT

*președintele Comitetului Executiv
al Organizației pentru Eliberarea Palestinei*

„Vă rog să-mi permiteți să-mi exprim admirația noastră pentru politica României, desfășurată sub conducerea dv. Această politică v-a adus mult respect în lume ; această politică de independență a constituit, practic, baza pentru o colaborare cu Austria, Acest lucru a fost exprimat nu numai în cadrul Organizației Națiunilor Unite, ci și în cadrul european, în politica europeană”.

BRUNO KREISKI

*cancelar federal
al Republicii Austria*

„Aș dori să exprim respectul meu profund față de dezvoltarea remarcabilă din ultimii ani a țării dumneavoastră în domeniul politic, economic, industrial, precum și în cel cultural, pentru eforturile depuse de Excelența Voastră, domnule președinte, împreună cu întregul dumneavoastră popor, în vederea propășirii României”.

HIROHITO

împăratul Japoniei

„Președintele Nicolae Ceaușescu este unul dintre șefii de stat cei mai cunoscuți. El aparține trup și suflet poporului român, întreaga sa personalitate fiind puternic marcată de aceasta. Este un om politic de o foarte mare luciditate și de un impresionant curaj, care trezește în mod constant admirația. Apoi, președintele Ceaușescu este interesat de toate problemele cu care sînt confruntate țările lumii a treia — probleme pe care le cunoaște în aprofundime — și este unul dintre oamenii de stat care colaborează în modul cel mai eficace cu aceste state”.

LECPOLD SĒDAR SENGHOR

președintele Republicii Senegal

„Excelența Sa președintele Republicii Socialiste România este un om cu o mare putere de înțelegere a celui alt în toate problemele care se discută, atât în privința problemelor economice, cât și a celor politice sau sociale.

Președintele Republicii Socialiste România și-a câștigat un deosebit prestigiu internațional, arătînd calea care trebuie să ducă la construirea unui pod peste distanțele care despart națiunile dezvoltate de țările în curs de dezvoltare”.

FERDINAND MARCOS

președintele Republicii Filipine

ROMANIA, PARTICIPANTĂ ACTIVĂ LA SCHIMBUL MONDIAL DE VALORI, LA VIAȚA POLITICĂ INTERNAȚIONALĂ

PROGRAMUL Partidului Comunist Român, adoptat de cel de-al XI-lea Congres definește ca o principală orientare a politicii internaționale a României socialiste extinderea pe multiple planuri a relațiilor sale cu toate țările lumii, pe baza principiilor respectării suveranității și independenței naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne ale altor state, avantajului reciproc, nerecurgerii la forță și la amenințarea cu forța. Fundamentată pe concepția președintelui țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, personalitate politică ilustrată a lumii contemporane, militant activ pentru cauza socialismului și a păcii, pentru edificarea unei lumi mai bune și mai echitabile, politica externă a României s-a făcut tot mai cunoscută în lume în perioada care s-a scurs de la Congresul al XI-lea ridicând la un nivel fără precedent prestigiul de care se bucură țara noastră pe plan internațional.

- Numărul țărilor cu care România are relații diplomatice a sporit cu încă 16, totalul acestora ajungând în prezent la 134.
- România face parte din 80 organizații internaționale guvernamentale și participă la activitatea a peste 700 organizații neguvernamentale.
- În 1976 țara noastră a devenit membră a Grupului celor 77 (care cuprinde 119 țări în curs de dezvoltare) și participă ca invitată la activitatea mișcării țărilor nealiniate.

ÎNALT MESAGER DE PRIETENIE AL POPORULUI NOSTRU, TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A DESFĂȘURAT O VASTĂ ȘI STRĂLUCITĂ ACTIVITATE INTERNAȚIONALĂ

- 48 de vizite oficiale și întâlniri prietenești efectuate în țări din Europa, Africa, Asia, America de Nord și America de Sud (din 1965, tovarășul Nicolae Ceaușescu a efectuat 120 de vizite de prietenie în peste 80 de țări ale lumii);
- 16 convorbiri bilaterale la nivel înalt

- cu ocazia unor reuniuni internaționale, sau scurte vizite;
- 90 de întâlniri, cu ocazia vizitelor oficiale ale unor șefi de stat și guvern în țara noastră;
- peste 60 de întâlniri cu conducători de partid și de stat din țările socialiste.

DEZVOLTAREA CONTINUĂ A COLABORĂRII ECONOMICE

● România întreține în prezent relații economice cu peste 140 de țări. Cu țările socialiste au fost încheiate, în ultimii cinci ani, circa 50 de acorduri interguvernamentale de colaborare și cooperare economică și tehnică, relațiile cu aceste țări fiind marcate de:

- creșterea cu peste 70% a comerțului nostru exterior cu aceste țări;
- dublarea, la sfârșitul acestui cincinal, față de cel anterior, a volumului schimburilor economice;
- participarea României la peste 50 convenții multilaterale de specializare și cooperare în producție, pe linie C.A.E.R.;
- derularea, în prezent, a 149 acțiuni de cooperare și specializare în producție.

● Ea însăși fără socialistă în curs de dezvoltare, România acordă sprijin tinerelor state pentru dezvoltarea lor economică, expresie a solidarității cu aceste țări în lupta pentru afirmare de sine stătătoare și a hotărârii de a milita împreună pentru o nouă ordine economică și politică în lume.

- Țările în curs de dezvoltare dețin în totalul relațiilor economice ale României o pondere de 21%, aceasta urmând să ajungă la 25-30% în 1980.

- România participă la realizarea a circa 80 de obiective economice, în țări din Africa (combinat de industrializare a lemnului, o linie de montaj tractoare, fabrici textile), Asia (rafinării, instalații pentru rafinării și termocentrale, fabrici textile

și de industrializarea lemnului), în America Latină (asamblarea de tractoare, o unitate de calcinare a coșului) și Orientul Mijlociu (fabrici chimice, rafinării, porturi, baraje și altele).

- 15 000 de specialiști români acordă asistență tehnică în aproape 60 de țări în curs de dezvoltare.

- 12 000 de tineri din diferite țări în curs de dezvoltare învață în România.

● Relațiile cu țările capitaliste dezvoltate cunosc un curs ascendent, cu majoritatea acestor state fiind încheiate acorduri de colaborare pe termen lung:

- se acordă atenție deosebită cooperării și specializării în producție, în cadrul unor schimburi echilibrate;

- numeroase acțiuni de cooperare industrială și tehnico-științifică au fost deja realizate sau se află în curs de realizare;

- s-au creat societăți mixte de producție și desfacere;

- au fost inițiate acțiuni vizând construirea, în comun, de obiective industriale în țerte țări.

- În perioada 1975-1979, cu țările capitaliste dezvoltate au fost încheiate 16 acorduri de cooperare economică, 11 acorduri comerciale și de plăți, 3 acorduri de cooperare tehnică, științifică și tehnologică.

- Comerțul exterior cu țările capitaliste dezvoltate reprezintă ca volum circa 30% din totalul schimburilor noastre economice și a crescut cu 21% în această perioadă.

PENTRU O LUME A PĂCII, MAI BUNĂ ȘI MAI DREAPTĂ

În contextul preocupărilor pentru securitate în Europa și în lume:

- în 1975 la O.N.U. a fost prezentat oficial, documentul „Poziția României în problemele dezarmării, în primul rând a dezarmării nucleare, și în instaurarea unei păci trainice în lume”.

- România a avut inițiativa elaborării unui document prezentat Adunării Generale și aprobat de aceasta: „Consecințele economice și sociale ale cursei înarmărilor și ale cheltuielilor militare”.

- în Comitetul pregătitor al sesiunii speciale O.N.U. consacrată dezarmării, țara noastră a prezentat proiecte de documente referitoare la Declarația, Programul de acțiune și structurile de negociere;

- România a prezentat la sesiunea specială consacrată dezarmării orientări de principiu și un ansamblu de propuneri concrete;

- la Geneva, România a înaintat propuneri de îmbunătățire și democratizare a fostului Comitet pentru dezarmare, propuneri pentru adoptarea unei strategii globale de dezarmare, elaborarea, pe această bază, a unui program corespunzător și trecerea cu hotărâre la realizarea lui; în Comitetul de dezarmare a contribuit la elaborarea regulilor de procedură, a ordinii de zi și a programului de lucru al acestui organism;

- în noiembrie 1978, România a anunțat hotărârea sa de a nu spori cheltuielile militare, afectând unor scopuri sociale fonduri suplimentare pe seama reducerii cheltuielilor militare.

PENTRU INSTAURAREA UNEI NOI ORDINI ECONOMICE INTERNATIONALE

- La sesiunea extraordinară din 1975 a Adunării Generale a O.N.U. țara noastră a prezentat documentul „Poziția României cu privire la instaurarea unei noi ordini economice internaționale”.

- Din inițiativa României împreună cu alte state membre ale „Grupului celor 77” va fi convocată, în 1980, o sesiune specială a Adunării Generale a O.N.U. consacrată noii ordini în lume.

- Mesajele adresate de președintele Nicolae Ceaușescu celei de-a V-a Conferințe a Națiunilor Unite pentru Comerț și Dezvoltare, celei de-a VI-a Conferințe la nivel înalt a țărilor nealiniate de la Havana, precum și Conferinței Națiunilor Unite pentru știință și tehnologie în slujba dezvoltării propun măsuri și programe de acțiuni concrete, realiste, în spiritul cerințelor edificării unei noi ordini, propuneri care s-au bucurat de largi aprecieri pe plan internațional.

MANIFESTĂRI ȘTIINȚIFICE DEDICATE ÎNALTULUI FORUM AL COMUNIȘTILOR

Salonul Național de Invenții — București 1979

O manifestare științifică de prestigiu dedicată apropiatului Congres al partidului o constituie „Salonul Național de Invenții — București '79”, organizat în Capitală din inițiativa Oficiului Național pentru Invenții și Mărci U.T.C.-ului Consiliului Municipal al sindicatelor împreună cu ministerele. Reunind peste o mie de invenții românești din diferite domenii ale științei și tehnicii Salonul Național de Invenții reprezintă totodată un cadru adec-

vat schimbului de opinii între specialiști, permite o mai bună cunoaștere de către factorii responsabili din ministere a realizărilor obținute în acest domeniu, în celelalte ramuri ale economiei. Valoarea invențiilor prezentate, efectele economice și sociale obținute prin aplicarea lor constituie dovezi elocvente ale capacității creatoare a poporului nostru, înscriindu-se deopotrivă ca o contribuție însemnată la afirmarea plenară a revoluției tehnico-științifice în țara noastră.

Sesiune la Academia de Studii Economice

La Academia de Studii Economice din București, s-au desfășurat recent lucrările sesiunii științifice „Teoria unității economice socialiste. Democratismul economic socialist. Autoconducerea și perfecționarea acesteia în Republica Socialistă România”, sesiune organizată de Catedra de economie politică a A.S.E. și dedicată celui de al XII-lea Congres al partidului. La această manifestare au participat numeroase cadre didactice, specialiști din unități economice și cadre din institute de cercetare. Au fost prezentate comunicări științifice privind cadrul general al teoriei unității economice socialiste, raportul dintre conducerea centrală și autonomia unităților economice, principiile organizării unităților economice, teoria autogestunii economice a unităților socialiste,

democratismul economic socialist și autoconducerea muncitorească, teoria sistemului de indicatori și cea a deciziei la nivelul microeconomic, probleme ale mecanismului democratic de adoptare a deciziei și sporirea eficienței economice, perspectivele de dezvoltare-consolidare a Consiliului unic agroindustrial de stat și cooperatist, relațiile Consiliului unic agroindustrial cu unitățile economice componente, criteriile de apreciere a eficienței conducerii în unitățile din economie etc. Comunicările au fost urmate de discuții. Imbinarea în comunicări a aspectelor teoretice cu relevarea unor elemente de ordin practic — în mod deosebit cercetări economice concrete în unități din industrie, construcții, agricultură — a stîrnit un real interes științific și un viu schimb de opinii între participanții la sesiune.

Soluții de îmbunătățire a activității practice de planificare a producției nete

„Producția netă — indicator de bază al activității economice” a constituit tematica unei sesiuni științifice organizată de Institutul de planificare și prog-

noză a C.S.P. dedicată apropiatului Congres al partidului. La sesiune au participat specialiști din instituții de sinteză, ministe-

re, centrale, din domeniul cercetării etc. Abordînd o problemă de mare actualitate a gândirii și practicii economice românești — indicatorul producției nete, la a cărei elaborare și fundamentare secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu și-a adus o contribuție de cea mai mare însemnă-

te, comunicările au adîncit analiza unor aspecte dintre cele mai importante ale perfecționării în practică a planificării indicatorului producție netă. S-a urmărit, totodată, relevarea de noi soluții pentru îmbunătățirea planificării acestui indicator deopotrivă cu creșterea contribuției cercetării științifice în acest domeniu.

Comunicări ale tinerilor cercetători

Institutul de Economie Industrială, Institutul de Economie Socialistă împreună cu Comitetul U.T.C. al Sectorului 1 au organizat în aceste zile premergătoare Congresului al XII-lea al P.C.R., o sesiune de comunicări dedicată marelui eveniment din viața partidului și poporului nostru. Participanții — tineri cercetători din institutele amintite — au abordat o problematică complexă, de maximă actualitate, izvorînd din proiectele de documente ce vor fi dezbătute și aprobate la Congresul partidului: orientări în evoluția structurii industriei românești; mutații calitative în agricultură; reducerea consumului de materii prime, materiale, combustibil și

energie — condiție esențială a sporirii eficienței; aspecte ale creșterii aportului cercetării științifice fundamentale în etapa următoare de dezvoltare a țării; optimizarea activității de producție în cadrul unui consiliu unic agroindustrial; probleme actuale în organizarea activității de recuperare a bunurilor scoase din uz etc.

Sesiunea a constituit un prilej de afirmare a forței creatoare a tinerilor cercetători economiști, a angajării lor plenare în opera istorică de edificare a societății socialiste multilateral dezvoltate prefigurată magistral în Documentele Program ale celui de al XII-lea Congres al partidului.

Probleme ale creșterii producției agricole în dezbaterile specialiștilor

Facultatea de contabilitate și economie agrară din cadrul Academiei de Studii Economice a organizat o sesiune științifică dedicată Congresului al XII-lea al Partidului Comunist Român, omagiu pe care cadrele didactice din acest forum al învățămîntului nostru economic superior îl, aduc remarcabilului eveniment din viața politică a țării. Comunicările au fost concepute să aprofundeze, în spiritul documentelor programatice elaborate, noi aspecte ale creșterii agriculturii, prioritate esențială, așa cum a subliniat secretarul general al

partidului, în dezvoltarea de perspectivă a economiei noastre. Au fost relevate în acest cadru contribuția agriculturii la transformarea României într-o țară cu nivel mediu de dezvoltare; importanța și căile de perfecționare a sistemului de indicatori ai producției agroalimentare; factorii și metodele de organizare a teritoriului agricol; proiectarea unui sistem microeconomic agroindustrial; căile de reducere a consumului de combustibil și energie în activitatea agricolă, realizările în acest domeniu ca și rezervele încă existente, etc.

Revista ECONOMICA

editată de Consiliul Suprem al Dezvoltării Economice și Sociale, Institutul Central de Cercetări Economice

Sumarul nr. 46 din 16 noiembrie 1979

— Eveniment istoric cu profunde semnificații în viața întregului popor (prof. dr. Mihail Chioreanu)	1
— Dialog permanent cu masele, activitate dinamică, neobosită a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU în slujba edificării socialismului, a înfloririi patriei	4
— Înalt prestigiu și amplu ecou internațional al operei și personalității președintelui NICOLAE CEAUȘESCU	6
— Trăsături noi ale actualei etape de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate (prof. dr. Gheorghe Crețoiu)	8
— Eficiența economică — obiectiv central al dezvoltării în cincinalul viitor (prof. dr. Mihai Părăluță)	11
— Concepția partidului referitoare la accentuarea rolului factorilor intensivi ai creșterii economice (prof. dr. Marin Popescu)	14
— Accelerarea procesului de modernizare a agriculturii (prof. dr. O. Parpală)	17
— Asigurarea independenței energetice — prioritate a dezvoltării de perspectivă a României (prof. dr. docent Vasile Nitu)	19
— Autoconducerea muncitorească — expresie a politicii partidului de adâncire a democrației socialiste (prof. dr. C. Manolescu, lector univ. dr. G. Părăian)	21
— Mutații semnificative, calitativ noi în structurile de organizare și conducere ale economiei (Petre Isac, Nicolae Oprea)	23
— Politica activă a României consacrată păcii și prieteniei între popoare.	26
— Manifestări științifice dedicate înaltului forum al comunistilor	31

ÎN SUPLIMENTUL NUMĂRULUI :
Generalizarea experienței înaintate în unitățile economice. Autoconducerea muncitorească în acțiune

IN THIS ISSUE

— Historical event with deepsignifications in the life of the whole people (Prof. Dr. Mihail Chioreanu)	1	— Insuring the energy independence — basic goal of Romania's long term development (Prof. Dr. Vasile Nitu)	19
— New characteristics of the present stage of building up the many-sidedly developed socialist society in Romania (Prof. Dr. Gheorghe Crețoiu)	8	— Workers self — management — expression of party's policy on deepening the socialist democracy (Prof. Dr. C. Manolescu, Reader Dr. G. Părăian)	21
— The economic efficiency — central objective of the next Five-year Plan (Prof. Dr. Mihai Părăluță)	11	— Significant changes of a new quality, in the structures of economy's organisation and management (Petre Isac, Nicolae Oprea)	23
— Party's conception on strengthening the role of the in-		— Romania's active policy of peace and friendship among peoples	26

DANS LE NUMÉRO

— Evenement historique dans la vie du peuple entier (prof. dr. Mihail Chioreanu)	1	— L'indépendance énergétique — un objectif fondamental du développement en perspective de la Roumanie (prof. dr. Vasile Nitu)	19
— Des traits nouveaux de l'étape actuelle de la construction de la société socialiste multilatéralement développée (prof. dr. Gheorghe Crețoiu)	8	— L'autogestion ouvrière — une expression de la politique du parti d'approfondissement de la démocratie socialiste (prof. dr. C. Manolescu, chargé de cours dr. G. Părăian)	21
— L'efficacité économique — un objectif central du futur quinquennat (prof. dr. Mihai Părăluță)	11	— Mutations significatives, nouvelles du point de vue qualitatif, dans les structures de l'organisation et de la direction de l'économie (Petre Isac, Nicolae Oprea)	23
— La conception du parti sur l'accentuation du rôle des facteurs intensifs de la croissance économique (prof. dr. Marin Popescu)	14	— La politique active de la Roumanie au service de la paix et de l'amitié entre les peuples	26

В СОДЕРЖАНИИ

— Историческое событие с глубоким значением в жизни всего народа (проф. др. Михал Киорлану) ..	1	— Зависимости, основная цель перспективного развития Румынии (проф. др. доц. Василе Ниту)	19
— Новые черты нынешнего этапа социализации многогранно развитого социалистического общества (проф. др. Георге Крецою)	8	— Рабочее самоуправление, выражение политики партии по углублению социалистической демократии (проф. др. К. Манолеску, преп. выс. шк. др. Г. Парэян)	21
— Экономическая эффективность, центральное задание развития в будущей пятилетке (проф. др. Михай Парэлуца)	11	— Знаменательные, качественно новые сдвиги в организационных и управленческих структурах экономики (Петре Исак, Николае Опра)	23
— Концепция партии относительно усиления роли интенсифицированных факторов экономического роста (проф. др. Марин Попеску)	14	— Активная политика Румынии, посвященная миру и дружбе между народами	26
— Обеспечение энергетической не-			

A început campania de încheiere a abonamentelor pe anul 1980 la „Revista economică”. Prețul abonamentului : 260 lei anual. Pentru studenți, elevi, ca și pentru cursanții tuturor formelor de învățămînt politic și profesional, prețul abonamentului individual este de : 130 lei anual ; 65 lei semestrial ; 32,50 lei trimestrial. Comenzile pentru abonamente se primesc de către oficiile P.T.T.R., factorii poștali și difuzorii de presă din întreprinderi și instituții, pînă la 15 decembrie a.c. Pînă la aceeași dată se primesc, la administrația revistei, comenzi din partea întreprinderilor și instituțiilor, pentru revistă și pentru volumele de legislație economică comentată pe care aceasta le editează în anul 1980.

Incheind din timp abonamentul, vă asigurăm primirea neîntreruptă a revistei și a suplimentelor sale specializate : „Relații financiar-valutare și comerciale internaționale”, „Generalizarea experienței înaintate în unitățile economice”, „Curier economic-legislativ”.

Redacția și administrația Calea Dorobanților nr. 11—25, 71 131 București, telefon 12 66 10. Cont I.S.I.A.P. (Întreprinderea de stat pentru Imprimare și administrarea publicațiilor) Cod nr. 6 451.502.28 B.N.R.S.R., — filiala sect. 1 București. Tiparul : Combinatul poligrafic „Casa Științei”.

DE LA ADAS

Printre asigurările pe care ADAS le pune la dispoziția cetățenilor este și „asigurarea mixtă de viață”. Această asigurare constituie un sprijin bănesc pentru cel care o contractează sau pentru familia sa în cazul survenirii unor evenimente asigurate, neprevăzute și nedorite. Totodată, dă posibilitatea asiguratului să economisească în mod planificat o anumită sumă de bani pe care o va primi la expirarea poliței.

Asigurarea mixtă de viață se mai practică și în alte trei variante, realizate prin extinderea protecției asupra unui număr mai mare de persoane, prin suplimentarea sumei asigurate în cazul survenirii unor anumite evenimente asigurate, ori prin prelungirea în timp a prestațiilor ADAS.

Astfel, în „asigurarea familială mixtă de viață” se pot cuprinde toți membrii familiei în vîrstă de la 5 ani la 65 de ani, oricare dintre aceștia putînd încasa suma asigurată.

La „asigurarea mixtă de viață și suplimentară de accidente” suma asigurată stabilită pentru urmările accidentelor reprezintă de 6 ori suma prevăzută pentru celelalte evenimente cuprinse în aceluși asigurare.

Prin „asigurarea mixtă de viață cu pensie pentru urmași” se garantează primirea eșalonată a unor sume de bani de către urmașii asiguratului.

Asigurările menționate prezintă o serie de caracteristici comune, dintre care enumerăm :

- Sînt accesibile tuturor persoanelor în vîrstă de la 16 ani pînă la 65 de ani
- Se pot contracta pe termene de la 5 ani la 15 ani
- Primele de asigurare sînt diferențiate în funcție de vîrsta persoanei ce se asigură, de durata poliței și de mărimea sumei asigurate, putînd fi achitate și în rate.
- La expirarea asigurărilor la mare primele au fost plătite pentru întreaga durată prevăzută în poliță, sumele asigurate se plătesc concomitent cu o indemnizație de 10%
- Asigurările participă la tragurile de amortizare lunare și speciale

Pentru a beneficia neîntrerupt de toate foloasele ce le oferă asigurările mixte de viață, este necesar ca ratele de primă să fie achitate la termenele stabilite.

Pentru informații suplimentare și pentru contractarea de asigurări vă puteți adresa responsabililor cu asigurările din unitățile socialiste, agențiilor și inspectorilor de asigurare sau, direct, oricărei unități ADAS.

DACIA 1300

CUNOSCUTUL AUTOTURISM FABRICAT DE INTREPRINDERE DE AUTOTURISME DIN PITESTI, A CUCERIT MARELE PREMIU SI LOCUL 1 IN RALLY-URILE INTERNATIONALE

TOUR D'EUROPE - 1978 și TOUR D'EUROPE - 1979

DACIA 1300 INTRUNESTE CALITATI UNANIM RECUNOSCUTE PE PIATA MONDIALA:

- VITEZA
- MANIABILITATE
- ELEGANTA
- CONFORT
- CONSUM REDUS DE CARBURANT.

1300 · 1300 BREAK · 1301 · 1302 · 1310

TRASEELE RALLY-URILOR
INTERNATIONALE
TOUR D'EUROPE 1978
TOUR D'EUROPE 1979

EXPORTATOR: INTREPRINDERE DE COMERT EXTERIOR
AUTO DACIA
ROMANIA

PITESTI - STR. MIRCEA VODA Nr. 42
Tel. 976 / 36316 . Telex 18296

